

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 20.7.2011
KOM(2011) 453 endelig

2011/0203 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat

(EØS-relevant tekst)

{SEK(2011) 952 endelig}

{SEK(2011) 953 endelig}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut indeholder bestemmelser, der hænger nøje sammen med koordineringen af de nationale bestemmelser om adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut og reglerne for tilsynet hermed (f.eks. bestemmelser om tilladelse til at udøve sådan virksomhed, udøvelse af retten til fri etablering, de tilsynsbeføjelser, der tillægges de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet i denne forbindelse og tilsyns kontrol med kreditinstitutter). Direktiv 2006/48/EF og direktiv 2006/49/EF, og især bilagene hertil, indeholder imidlertid også regler om tilsyn. For yderligere at fremme en indbyrdes tilnærmelse af de lovbestemmelser, der følger af gennemførelsen af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF i national ret, og for at sikre, at de samme tilsynsregler finder umiddelbar anvendelse på disse institutter, hvilket er vigtigt for det indre markedes virkemåde, er disse regler emnet for forslaget til forordning [indsættes af Publikationskontoret], som sammen med nærværende forslag udgør en lovgivningspakke.

Nærværende forslag indeholder følgende nye elementer: Bestemmelser om sanktioner, effektiv virksomhedsledelse og bestemmelser, som skal forhindre overdreven afhængighed af eksterne kreditvurderinger. Denne begrundelse vil derfor udelukkende omhandle disse nye elementer. De øvrige elementer i direktivet er gentagelser af gældende lovgivning eller tilpasninger til den foreslåede forordning. Af klarhedshensyn sammenskriver dette forslag også bestemmelserne om kreditinstitutter og investeringsselskaber, idet sidstnævnte er omhandlet i direktiv 2006/49/EF. Dette er nærmere beskrevet i afsnit 5 nedenfor. Ændringer, som har relation til Basel III-aftalen, indgår i forordningsforslaget med undtagelse af bestemmelserne om kapitalbuffere, der er indeholdt i dette forslag til direktiv. Derfor er kun målsætningerne og de retlige aspekter vedrørende kapitalbuffere medtaget i denne begrundelse. Den generelle baggrund i relation til Basel III og resultaterne af konsekvensanalysen og de offentlige høringer er der gjort nærmere rede for i forordningsforslaget.

1.1. Formålene med forslaget

1.1.1. Sanktioner

Sanktioner, som er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og har afskrækkende virkning, er af afgørende betydning for at sikre overholdelse af EU's bankforskrifter, beskytte brugere af bankydelser og for at skabe sikkerhed, stabilitet og integritet på finansmarkederne.

Ved en analyse af de nationale sanktioner på de områder, der er omfattet af dette direktiv og forordningen, er det fremgået, at der er forskelle og svagheder i retsforskrifterne vedrørende de nationale myndigheders sanktionsbeføjelser og undersøgelsesbeføjelser.

Er sanktionerne forskellige og for svage, er der risiko for, at de ikke kan dæmme effektivt op for overtrædelser af dette direktiv og forordningen og ej heller sikre effektivt tilsyn eller ensartede vilkår. Kommissionen foreslår derfor en styrkelse og en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger vedrørende administrative sanktioner og foranstaltninger ved at indføre tilstrækkeligt afskrækkende administrative sanktioner for overtrædelser af vigtige

bestemmelser i dette direktiv og forordningen, at give de administrative sanktioner en passende personlig dimension, at offentliggøre sanktioner og indføre mekanismer, der tilskynder til rapportering af overtrædelser.

1.1.2. Ledelse

Finansmarkedernes sammenbrud i efteråret 2008 og den efterfølgende kreditstramning, kan tilskrives mange, ofte indbyrdes forbundne både makro- og mikroøkonomiske faktorer som påpeget i rapporten fra Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU, der blev offentliggjort den 25. februar 2009, og navnlig en akkumulering af alt for store risici i det finansielle system. Denne overdrevne akkumulering af risici skyldtes delvis svaghederne i ledelsen i finansieringsinstitutterne, navnlig bankerne. Selv om ikke alle banker havde systemiske svagheder i deres ledelsessystemer, pegede Baselkomitéen for Banktilsyn (BCBS) på "en række fejl og mangler i ledelsen".

Der er bred enighed om, at der er behov for ændringer på dette område. Foretagender, kompetente myndigheder og internationale organer (OECD, Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) og BCBS) har gennemgået eller er ved at gennemgå deres nuværende praksisser og retningslinjer. At styrke ledelsen er et kardinalpunkt for Kommissionen, især på baggrund af dens finansmarkedsreform og kriseforebyggelsesprogram.

1.1.3. Overdreven afhængighed af eksterne kreditvurderinger

Der er tale om overdreven afhængighed af eksterne kreditvurderinger, når finansieringsinstitutter og institutionelle investorer udelukkende eller mekanisk forlader sig på kreditvurderinger fra kreditvurderingsbureauer i stedet for selv at foretage due diligence-undersøgelser og opfylde interne risikostyringsforpligtelser. Overdreven afhængighed af kreditvurderinger kan føre til flokmentalitet blandt finansielle aktører, der f.eks. samtidigt sælger ud af gældsinstrumenter, efter at instrumentet er blevet nedklassificeret til under "investment grade", hvilket kan påvirke den finansielle stabilitet, navnlig når de få store kreditvurderingsbureauer kollektivt tager fejl i deres vurderinger.

1.1.4. De procykliske egenskaber ved institutternes udlån

Procykliske virkninger defineres som virkninger, der har en tendens til at følge og forstærke de økonomiske konjunkturer. Et af kendetegnene ved de gældende risikobaserede kapitalkrav er, at de varierer efter konjunkturudviklingen. Såfremt kreditinstitutterne kan opfylde kravene, er der ingen eksplicitte lovfæstede begrænsninger for omfanget af den risiko, de kan påtage sig, og dermed for deres gearing.

1.2. Generel baggrund

1.2.1. Sanktioner

I sin meddelelse fra 2010 "Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser"¹ anfører Kommissionen, at den har planlagt EU-lovgivningsinitiativer med henblik på fastsættelse af fælles minimumsstandards for de centrale områder i sanktionsordningerne, der skal tilpasses de særlige forhold, der kendetegner de forskellige sektorer.

¹ KOM(2010) 716 endelig.

For det første varierer sanktionerne for overtrædelse af kapitalkravsdirektivet, f.eks. bestemmelser vedrørende tilladelser, tilsynsforpligtelser og rapporteringspligt, i medlemsstaterne og synes ikke altid hensigtsmæssige til at sikre, at sanktionerne er tilstrækkeligt effektive og afskrækkende og står i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed.

For det andet er der visse forskelle i omfanget af anvendelsen af sanktioner i de forskellige medlemsstater, og også i de lande, hvor banksektoren er af nogenlunde samme størrelse, og i nogle medlemsstater er der ikke blevet pålagt sanktioner i over et år, hvilket tyder på en mangelfuld håndhævelse af EU-reglerne.

1.2.2. Ledelse

I sin meddelelse af 4. marts 2009² bebudede Europa-Kommissionen, at den ville i) undersøge reglerne for selskabsledelse og praksis inden for finansieringsinstitutter i lyset af den finansielle krise, og om nødvendigt ii) fremsætte henstillinger eller foreslå lovgivning for at afhjælpe svagheder i ledelsessystemet i denne vigtige økonomiske sektor.

I juni 2010 offentliggjorde Kommissionen en grønbog om corporate governance i finansielle institutioner og aflønningspolitik³ og et ledsagende arbejdsdokument⁴, der analyserer manglerne i ledelsessystemerne i finanssektoren og foreslår mulige løsninger.

Resultaterne af denne offentlige høring viste, at der er bred enighed om de konstaterede mangler, og der var støttetilkendegivelser fra forskellige offentlige myndigheder og medlemsstater. Europa-Parlamentet har også erkendt betydningen af at styrke ledelsespraksis og -standarder i finansieringsinstitutter i sin rapport om aflønning af medlemmer af ledelsen i børsnoterede selskaber og aflønningspolitik i finanssektoren⁵. Det Økonomiske og Sociale Udvalg hilser i sin udtalelse om grønbogen om corporate governance i finansielle institutioner og aflønningspolitik⁶ Kommissionens grønbog velkommen og støtter den foreslåede aktion.

1.2.3. Overdreven afhængighed af eksterne kreditvurderinger

På internationalt plan har FSB for nylig udsendt principper, som skal mindske myndigheders og finansieringsinstitutters afhængighed af eksterne kreditvurderinger⁷. I principperne slås der til lyd for, at referencer i lovgivningen til sådanne kreditvurderinger fjernes eller erstattes, når der findes egnede alternative standarder for kreditværdighed, og for at bankerne selv foretager kreditvurderinger. De foreslåede bestemmelser er i tråd med FSB principper.

1.2.4. Kapitalbuffere

Kapitalbevaringsbuffere og især kontracykliske kapitalbuffere skal afbøde risikoen for en procyklisk udvikling og risikoen for overdreven gearing som nævnt i 1.1.4 ovenfor.

² KOM(2009) 114 endelig.

³ SEK(2010) 284 endelig.

⁴ SEK (2010) 669 endelig.

⁵ 2010/2009 (INI).

⁶ INT/527.

⁷ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_101027.pdf.

1.3. Gældende bestemmelser på området

I henhold til direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut skal kreditinstitutter have effektive ledelsessystemer. Det er imidlertid ikke nærmere præciseret, hvordan disse ledelsessystemer bør se ud.

For at mindske afhængigheden af eksterne kreditvurderinger er der i direktiv 2006/48/EF indført en forpligtelse for bankerne til at udvise fornøden omhu vedrørende de underliggende aktiver i securitisationsengagementerne.

1.4. Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål

I forbindelse med reformen af den europæiske tilsynsstruktur, stramningen af kapitalkravene og krisestyringen og –løsningen er den foreslåede reform af ledelsen i kreditinstitutter en integrerende del af en samlet reform af den finansielle sektor. Ledelsesreformen bør også ses i sammenhæng med Kommissionens nylige meddelelse om styrkelse af sanktionsordningerne i finanssektoren.

Kommissionen har lanceret et horisontalt initiativ, som skal ansøre branchen til at øge kvinders deltagelse i ledelsesorganerne. Initiativet vil blive taget op til vurdering efter et år for at fastslå, om de selvregulerende initiativer har fået den ønskede virkning, og er det ikke tilfældet, vil Kommissionen overveje lovgivningstiltag. Da konsekvensanalysen viser, at dette spørgsmål er relevant for banksektoren, er de skridt, der hidtil er taget i overensstemmelse med bottom-up-princippet. Hvis man imidlertid ved en overordnet evaluering efter et år finder, at der er behov for at lovgive, vil det være nødvendigt at tilpasse initiativet inden for denne sektor.

2. RESULTATERNE AF HØRINGERNE AF DE INTERESSEREDE PARTER OG AF KONSEKVENSANALYSERNE

2.1. Høring af interesserede parter

2.1.1. Sanktioner

Kommissionen gennemførte en offentlig høring, der sluttede den 19. februar 2011 om de foranstaltninger, som skal styrke og tilnærme sanktionsordningerne i den finansielle sektor, herunder om spørgsmål med relevans for banksektoren⁸, som blev afdækket ved en undersøgelse foretaget af Det Europæiske Banktilsynsudvalg om nationale sanktionsordninger i denne sektor⁹.

Kommissionen modtog kommentarer fra en lang række forskellige respondenter, bl.a. fra en lang række aktører i banksektoren (tilsynsmyndigheder, centralbanker, banker og bankernes brancheforeninger), som fremsatte kommentarer om behovet for EU-initiativer på dette område, det ønskede harmoniseringsomfang, de foreslåede specifikke foranstaltninger og de potentielle fordele og ulemper i forbindelse hermed.

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/sanctions_en.htm.

⁹ CEBS: "Mapping of supervisory objectives, including early intervention measures and sanctioning powers", marts 2009/47, jf. <http://www.c-ebs.org/home.aspx> (kortlægning af tilsynsmål, herunder foranstaltninger til tidlig indgriben og sanktionsbeføjelser). Oplysningerne i denne rapport, er efterfølgende blevet ajourført på grundlag af bidrag fra medlemsstaterne.

De planlagte initiativer med henblik på at tilnærme og styrke sanktionsordningerne blev også drøftet med medlemsstaterne på mødet i Udvalget for Finansielle Tjenesteydelser, der blev afholdt den 17. januar 2011.

2.1.2. Ledelse

Initiativet og konsekvensanalysen er resultatet af en omfattende og løbende dialog med og høring af alle centrale aktører, herunder værdipapirtilsynsmyndigheder, markedsdeltagere (udstedere, investorer og formidlere) og forbrugerne.

Spørgeskemaer om deres ledelsespraksis blev sendt til en bred vifte af 10 store børsnoterede banker eller forsikringsselskaber, der er etableret i EU. Spørgeskemaerne blev suppleret med 30 opfølgende interviews med medlemmer af ledelsesorganer, bestyrelsessekretærer, finansdirektører, risikochef, regnskabschefer.

Et spørgeskema om deres holdninger og rolle vedrørende ledelse i finansieringsinstitutter blev også sendt til de europæiske banktilsyn. Ligeledes modtog et udsnit af større europæiske institutionelle investorer og aktionærforeninger et spørgeskema om deres praksis og forventninger for så vidt angår ledelse i finansieringsinstitutter. Et opfølgende møde med ca. 30 investorer blev afholdt den 2. februar 2010.

Endelig blev der i forbindelse med grønbogen afholdt en offentlig høring fra den 2. juni 2010 til den 1. september 2010 om mulige løsninger til at afhjælpe fejl i ledelsen i finansieringsinstitutter. Svarene og analysen kan ses på Kommissionens websted¹⁰.

2.1.3. Overdreven afhængighed af eksterne kreditvurderinger

Kommissionen gennemførte en offentlig høring om spørgsmål vedrørende eksterne kreditvurderinger, som også omfattede overdreven afhængighed af dem. Høringen sluttede den 7. januar 2011 og affødte 93 svar. Der blev foreslået flere løsningsmuligheder foreslået, lige fra fremme af brugen af interne modeller til krav om, at institutterne selv foretager deres risikostyring uden at forlade sig udelukkende eller mekanisk på eksterne kreditvurderinger. Svarene og analysen kan se på Kommissionens websted¹¹.

2.1.4. Kapitalbuffere

Kapitalbufferne indgår i BCBS-aftalen fra 2010 og var genstand for omfattende høringer både som led i Basel-rammeaftalen og som led i Kommissionens særlige høringer.

¹⁰

http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm#consultation2010

¹¹

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencies_2011&vm=detailed&sb=Title

2.2. Ekspertbistand

2.2.1. Sanktioner

Den undersøgelse, som blev foretaget af Det Europæiske Banktilsynsudvalg i 2008¹² tilvejebragte oplysninger om de administrative sanktioner, der er foreskrevet i den nationale lovgivning, og banktilsynenes faktiske anvendelse af sanktioner. I 2011 har Kommissionen indsamlet yderligere oplysninger om sanktioner, der er foreskrevet i national lovgivning, for alvorlige overtrædelser af kapitalkravsdirektivet.

De foreslåede foranstaltninger er baseret på disse oplysninger og reaktionerne på den offentlige høring.

2.2.2. Ledelse

Som led i høringsprocessen og under udarbejdelsen af grønbogen afholdt Kommissionens tjenestegrene den 12. oktober 2009 også en offentlig konference med deltagelse af en række aktører. Drøftelserne drejede sig om ledelsesorganers rolle og beføjelser, ledelsesmæssige spørgsmål i forbindelse med intern kontrol og risikostyring samt aktionærernes, tilsynsmyndighedernes og de lovpligtige revisorers respektive roller.

Grønbogen er også baseret på analyser og undersøgelser, som er udført eller stadig udføres af offentlige eller private organisationer på såvel internationalt som på europæisk og nationalt plan. Kommissionens tjenestegrene har i deres arbejde kunnet trække på rådgivning fra Det Europæiske Forum for Virksomhedsledelse (ECGF) og ad hoc-gruppen for virksomhedsledelse sammensat af nogle af medlemmerne af ECGF og andre ansete fagfolk inden for virksomhedsledelse.

2.2.3. Overdreven afhængighed af eksterne kreditvurderinger

Kommissionen deltager aktivt i arbejdet i FSB som nævnt ovenfor. Endvidere deltager den i BCBS' arbejdsgrupper vedrørende likviditet og kreditvurderinger og securitisation, der også arbejder for at mindske afhængigheden af kreditvurderinger.

2.2.4. Kapitalbuffere

Undergrupper af arbejdsgruppen vedrørende kapitalkravsdirektivet, hvis medlemmer er udpeget af Det Europæiske Bankudvalg, har ligeledes arbejdet med tekniske aspekter af kapitalbuffere.

2.3. Konsekvensanalyse

2.3.1. Sanktioner

Meddelelsen om "Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser", som blev ledsaget af en konsekvensanalyse med de vigtigste mulige politikmodeller for tilnærmelse og styrkelse af sanktioner for overtrædelse af reglerne vedrørende finansielle tjenesteydelser, herunder inden for banksektoren. En anden

¹² Se henvisningen i fodnote 9.

konsekvensanalyse ledsager dette forslag, hvori de specifikke problemer i relation til kapitalkravene behandles mere indgående.

Hovedformålet med de foreslåede foranstaltninger er at sikre bedre overholdelse af EU's banklovgivning ved at øge de nationale sanktioners effektivitet og afskrækkende virkning. Dette forudsætter opfyldelse af følgende operationelle mål:

- styrkelse og tilnærmelse af lovgivningen vedrørende sanktioner ved at
 - sikre passende administrative sanktioner for alvorlige overtrædelser af kapitalkravsdirektivet
 - at give administrative sanktioner en passende personlig dimension
 - offentliggøre sanktioner
- styrkelse og tilnærmelse af de mekanismer, der gør det lettere at påvise overtrædelser ved at
 - indføre effektive mekanismer, der tilskynder til indberetning af forseelser.

2.3.2. *Ledelse*

Det overordnede mål med dette initiativ er at sikre, at risikostyringen i europæiske kreditinstitutter og investeringsselskaber bliver styrket. De påtænkte foranstaltninger bør bidrage til at undgå overdreven risikotagning i de enkelte kreditinstitutter og i sidste ende en akkumulering af overdrevne risici i det finansielle system. For at nå dette mål fokuseres der i dette initiativ på følgende operationelle mål:

- forbedring af ledelsesorganets risikoovervågning
- forbedring af risikostyringsfunktionens status og
- forbedring af tilsynsmyndighedernes kontrol med risikostyringen.

For at nå disse mål har Kommissionen valgt at forbedre den eksisterende lovgivning.

Kravene vedrørende ledelsesorganets sammensætning og udvælgelse af dets medlemmerne vil sikre en mere passende adfærd hos medlemmerne, bedre faglig kompetence, afsættelse af tilstrækkelig tid og øget ansvarliggørelse. Velinformede og kompetente ledelsesorganer og en stærk risikostyringsfunktion vil gøre kreditinstitutterne bedre rustet til at påvise og håndtere nye risici og dermed mindske overdreven risikotagning. Oplysningskravene vil bidrage til øget gennemsigtighed og dermed sikre et mere velinformeret marked og bedre markedsdisciplin.

Ved at åbne op for et bredere spektrum af kandidater til poster i ledelsesorganet vil det give personer, som ikke tidligere har været involveret i virksomhedsledelse, mulighed for at blive medlem af et sådant organ. Det ville udvide antallet af egnede kandidater til medlemskab af ledelsesorganer og forbedre ekspertisen. Forslagets potentielt negative virkninger for puljen af egnede kandidater må derfor forventes at være ubetydelige.

Strengere krav på europæisk plan vil kunne få en negativ indvirkning på de europæiske kreditinstitutters konkurrenceevne på internationalt plan. En eventuel forringelse af konkurrenceevnen som følge af strengere krav skulle kunne mindskes ved positive virkninger for investorer, indskydere og andre aktører. En forbedret risikostyring vil bidrage til banksektorens modstandsdygtighed.

Forslaget vil hverken medføre væsentlige omkostninger for kreditinstitutterne eller have en væsentlig indvirkning på långivningen.

2.3.3. Overdreven afhængighed af eksterne kreditvurderinger

Den kommende konsekvensanalyse af det nye initiativ om kreditvurderingsbureauer (forventes i begyndelsen af juli 2011) vil indeholde en generel del om overdreven afhængighed, hvori der vil blive gjort rede for de foreslåede elementer.

2.3.4. Kapitalbuffere

Eftersom kapitalbufferne indgår i Baselaftalen, vil konsekvensanalysen heraf blive foretaget sammen med alle de andre foranstaltninger og nærmere redegjort for i forordningen, der ledsager dette direktiv.

3. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Den Europæiske Unions budget.

4. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

4.1. Retsgrundlag

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 53, stk. 1, i TEUF. Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, som afløses af nærværende direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret], udgør en af hovedhjørnestenene i gennemførelsen af det indre marked, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser inden for sektoren kreditinstitutter og investeringsselskaber. Dette forslag afløser direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF med hensyn til koordineringen af de nationale bestemmelser vedrørende tilladelsen til at udøve virksomheden, erhvervelse af kvalificerede kapitalandele, udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, de beføjelser, der tillægges de kompetente myndigheder i hjemlandet og værtslandet i denne henseende og bestemmelserne om startkapital og tilsynet med kreditinstitutter og investeringsselskaber. Dette forslags hovedformål og genstand er at samordne de nationale bestemmelser om adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitutter og investeringsselskaber, reglerne vedrørende deres ledelse og tilsynet med dem. Forslaget er derfor baseret på artikel 53, stk. 1, i TEUF.

Forslaget supplerer den foreslåede forordning [indsættes af Publikationskontoret] om ensartede og umiddelbart gældende tilsynsregler for kreditinstitutter og investeringsselskaber, eftersom disse regler er nært knyttet til de finansielle markeders virkemåde for så vidt angår en række aktiver, der besiddes af kreditinstitutter og investeringsselskaber, og er baseret på artikel 114 i TEUF.

4.2. Nærhedsprincippet

I overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 5 i TEUF kan målene for den foreslåede foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre gennemføres på EU-plan. Dets bestemmelser går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de fastsatte mål. Kun EU-lovgivning kan sikre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber, der opererer i mere end én medlemsstat, er underlagt de samme krav, og dermed sikre ens vilkår, mindske reglernes kompleksitet, undgå unødvendige overholdelsesomkostninger i forbindelse med aktiviteter på tværs af grænser og fremme yderligere integration på EU-markedet og bidrage til at afskaffe regelarbitrage. Med en EU-lovgivning sikres der endvidere stor finansiel stabilitet i EU.

4.3. Overholdelse af artikel 290 og 291 i TEUF

Den 23. september 2009 vedtog Kommissionen forslag til forordninger om oprettelse af EBA, EIOPA, og ESMA¹³. Kommissionen vil i denne henseende minde om sine erklæringer vedrørende artikel 290 og 291 i TEUF i forbindelse med vedtagelsen af forordningerne om oprettelse af de europæiske tilsynsmyndigheder: "For så vidt angår proceduren for vedtagelse af reguleringsstandarter understreger Kommissionen den unikke karakter af sektoren for finansielle tjenesteydelser som følge af Lamfalussystrukturen, hvilket er udtrykkeligt anerkendt i erklæring 39 til TEUF. Kommissionen er imidlertid i alvorlig tvivl om, hvorvidt begrænsningerne i dens funktion i forbindelse med vedtagelsen af delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter er i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i TEUF."

5. DETALJERET REDEGØRELSE

5.1. Vekselvirkninger og overensstemmelse mellem elementer i pakken

Dette direktiv udgør sammen med den foreslåede forordning [indsættes af Publikationskontoret] en lovgivningspakke. Denne pakke vil afløse direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF. Det betyder, at både direktivet og forordningen hver især omhandler både kreditinstitutter og investeringsselskaber. På nuværende tidspunkt er sidstnævnte selskaber med direktiv 2006/49/EF blot "knyttet som bilag" til direktiv 2006/48/EF. For en stor dels vedkommende er der blot henvisninger til direktiv 2006/48/EF. Samles bestemmelserne for begge typer virksomheder i pakken, forbedres bestemmelsernes læsbarhed. De omfattende bilag til begge direktiver vil desuden blive integreret i den dispositive del, hvilket forenkler deres anvendelse yderligere.

Tilsynsregler, der gælder umiddelbart for banker og investeringsselskaber, er fastlagt i forordningsforslaget. Bestemmelserne om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitutter og udøvelsen af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser er fortsat indeholdt i direktivforslaget. Dette gælder ikke investeringsselskaber, da de tilsvarende rettigheder og forpligtelser er reguleret ved direktiv 2004/39/EF ("MiFiD-direktivet"). De generelle principper for tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, som er henvendt til medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder, forbliver også i direktivet. Dette omfatter navnlig udveksling af oplysninger, opgavefordeling mellem hjemlandets og værtslandets tilsynsmyndigheder og sanktionsbeføjelser (hvilket er nyt). Direktivet vil stadig indeholde bestemmelser om tilsynskontrol med kreditinstitutter og investeringsselskaber, som

¹³ KOM(2009) 501, KOM(2009) 502, KOM(2009) 503.

varetages af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Med disse bestemmelser suppleres de i forordningen fastlagte generelle tilsynskrav for kreditinstitutter og investeringsselskaber med individuelle ordninger, der fastlægges af de kompetente myndigheder som et resultat af deres løbende tilsyn med hver enkelt kreditinstitut og investeringsselskab. Omfanget af sådanne tilsynsordninger bør fastlægges i dette direktiv, eftersom de kompetente myndigheder bør have mulighed for at vurdere, hvilke ordninger der bør indføres. Dette omfatter interne processer inden for et kreditinstitut eller investeringsselskab, navnlig for så vidt angår risikostyring og ledelse, der er indført som noget nyt.

5.2. Sanktioner

Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om, at der kan indføres hensigtsmæssige administrative sanktioner og foranstaltninger ved overtrædelse af banklovgivningen. Til dette formål skal de i henhold til direktivet opfylde følgende mindstekrav:

For det første bør de administrative sanktioner og foranstaltninger finde anvendelse på fysiske eller juridiske personer, som er ansvarlige for en overtrædelse. Dette gælder kreditinstitutter, investeringsselskaber og i givet fald personer.

For det andet bør de kompetente myndigheder i tilfælde af overtrædelse af vigtige bestemmelser i dette direktiv og forordningen råde over et minimum af administrative sanktioner og foranstaltninger. I denne forbindelse kan nævnes inddragelse af tilladelsen, påbud om at bringe en handlemåde til ophør og påbud om at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde, offentlig meddelelse, afsættelse af ledelsen og administrative bøder.

For det tredje bør det maksimale niveau for administrative bøder, der er fastlagt i national lovgivning, overstige fordelene ved overtrædelsen, hvis de kan opgøres og bør under alle omstændigheder ikke være lavere end det niveau, der er fastsat i direktivet (10 % af det pågældende instituts samlede årsomsætning, 5 millioner EUR eller 10 % af årsindkomsten, hvis der er tale om en fysisk person).

For det fjerde bør de kriterier, de kompetente myndigheder tager i betragtning, når de i en sag skal afgøre, hvilken type sanktion der skal anvendes, og størrelsen af den, mindst omfatte de kriterier, der er fastsat i direktivet (f.eks. fordelene opnået ved overtrædelsen eller tab, der påføres tredjemand, den ansvarlige persons vilje til at samarbejde mv.).

For det femte bør de anvendte sanktioner og foranstaltninger offentliggøres som fastsat i direktivet.

Endelig bør der indføres passende mekanismer for at anspore til rapportering om overtrædelser inden for kreditinstitutterne og investeringsselskaberne.

Strafferetlige sanktioner er ikke omfattet af dette forslag.

5.3. Ledelse

Ledelsesorganet i et kreditinstitut eller investeringsselskab som helhed bør til enhver tid afsætte tilstrækkelig tid og besidde passende viden, faglig kompetence og erfaring for at kunne forstå et kreditinstituts virksomhed og dets vigtigste risikoeksponeringer. Alle medlemmer af ledelsesorganet bør have et tilstrækkeligt godt omdømme og være i besiddelse af individuelle kvalifikationer og være uafhængige, således at de kan fremsætte konstruktiv

kritik af og føre tilsyn med ledelsens afgørelser. For at undgå gruppetankegang og gøre det lettere at stille kritiske spørgsmål bør medlemmerne af ledelsesorganet være tilstrækkeligt forskellige med hensyn til alder, køn, geografisk herkomst samt uddannelsesmæssig og erhvervmæssig baggrund, således at de har en bred vifte af synspunkter og erfaringer. En ligelig fordeling af begge køn er særlig vigtig for at sikre en passende repræsentation af befolkningen.

For at sikre en effektiv risikoovervågning og -kontrol bør ledelsesorganet være ansvarligt for den overordnede risikostrategi i kreditinstituttet eller investeringsselskabet og for risikostyringssystemernes tilstrækkelighed i relation til instituttets risikoprofil. Som følge af betydningen af en forsvarlig risikostyring i kreditinstitutter bør ledelsesorganet i sin tilsynsfunktion oprette et særskilt risikoudvalg, som specifikt beskæftiger sig med risikostyring og forbereder ledelsesorganets beslutninger om risikospørgsmål. Risikoudvalgets bør bistå ledelsesorganet i dets risikotilsynsfunktion, men det bør stadig være ledelsesorganet, som har det endelige ansvar for risikostrategien.

For at den øverste ledelse og ledelsesorganet kan have et fuldstændigt overblik over risikoen, bør kreditinstitutter og investeringsselskaber have en uafhængig risikostyringsfunktion, som kan tegne et komplet og holistisk billede af hele risikospektret i et kreditinstitut. Risikostyringsfunktionen bør have tilstrækkelig profil og autoritet til at påvirke strategiske risikostyringsbeslutninger og have direkte adgang til ledelsesorganet.

5.4. Overdreven afhængighed af eksterne kreditvurderinger

Kreditinstitutter og investeringsselskaber skal selv råde over forsvarlige kriterier og beslutningsprocesser vedrørende udlån. Dette gælder, uanset om institutterne yder lån til kunder, eller om de indgår securitisationsengagementer. Eksterne kreditvurderinger kan anvendes som én faktor blandt flere i denne proces, men må ikke have forrang. Navnlig må interne metoder ikke være baseret udelukkende eller mekanisk på eksterne kreditvurderinger.

Specielt med henblik på beregning af lovpligtige kapitalkrav for bankerne anvendes kreditvurderingsbureauernes vurderinger i visse tilfælde som grundlag for differentiering af kapitalkravene efter risiko og ikke til beregning af den krævede minimumskapital. I henhold til kapitalkravsreglerne som helhed ansøres bankerne til at anvende interne snarere end eksterne kreditvurderinger endog også til beregning af lovpligtige kapitalkrav.

Ifølge den foreslåede bestemmelse skal kreditinstitutter og investeringsselskaber med væsentlige risikoeksponeringer eller med et stort antal modparter udarbejde og anvende interne modeller frem for den standardfremgangsmåde, der er baseret på eksterne kreditvurderinger.

Desuden foreslås det, at EBA på årsbasis offentliggør oplysninger om de skridt, som institutter og tilsynsmyndigheder tager for at mindske den overdrevne afhængighed af eksterne kreditvurderinger og rapporterer om graden af tilsynsmæssig konvergens i denne henseende.

5.5. Kapitalbuffere

På grundlag af Basel III indføres der med dette forslag ud over kravene to slags kapitalbuffere: en kapitalbevaringsbuffer og en kontracyklisk kapitalbuffer.

Kapitalbevaringsbufferen er fastsat til 2,5 % af de risikovægtede aktiver, gælder til enhver tid og skal dækkes af kapital af højeste kvalitet.

Målet er at forbedre institutternes kapacitet til at absorbere tab i perioder med stress, der kan strække sig over en årrække. Institutterne forventes at opbygge en sådan kapital i økonomiske opgangstider. Kreditinstitutter, der falder under buffermålet, vil blive pålagt restriktioner i udlodningen af indtjeningen, indtil bufferen overholdes.

Med den kontracykliske kapitalbuffer er det hensigten at nå det mere makrotilsynsmæssige mål at beskytte banksektoren og realøkonomien mod systemiske risici, der er fremkaldt af boom-bust-udviklingen i den samlede udlånsvækst og generelt mod alle andre strukturelle variabler samt mod banksektorens eksponering for alle andre risikofaktorer, som kan påvirke den finansielle stabilitet. Den vil blive fastsat ved at øge bufferintervallet for kapitalbevaringsbufferen med op til yderligere 2,5 %.

Den kontracykliske kapitalbuffer fastsættes af de nationale myndigheder for lån til fysiske og juridiske personer i den pågældende medlemsstat. Den kan fastsættes til mellem 0 % og 2,5 % af de risikovægtede aktiver og skal ligeledes være dækket af kapital af højeste kvalitet. Hvis det er berettiget, kan myndighederne endog fastsætte en buffer, som er større end 2,5 %. Den kontracykliske kapitalbuffer opbygges i perioder med overdreven udlånsvækst og frigives i en nedgangsperiode. ESRB kan udstede henstillinger til de nationale myndigheder om fastsættelse af bufferne og overvågningen heraf samt i de tilfælde, hvor bufferen er større end 2,5 %. Når den kontracykliske kapitalbuffer er under 2,5 % skal medlemsstaterne gensidigt anerkende kapitalkravene og anvende dem på bankerne på deres område. For den del af bufferen, der ligger over 2,5 % kan myndighederne vælge, om de kan acceptere andre myndigheders vurdering og anvende en højere sats eller holde sig til de 2,5 % for institutter, som har fået tilladelse til at drive virksomhed i deres land.

Kreditinstitutter og investeringsselskaber, hvis kapital falder under bufferne, vil være underlagt restriktioner i udlodningen af overskud, udbetalinger i forbindelse med supplerende tier 1-instrumenter og variabel aflønning samt skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse. Disse institutter vil desuden skulle fremsende kapitalbevaringsplaner til tilsynsmyndighederne for hurtigt at genopbygge bufferne.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹⁴,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse¹⁵,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006¹⁶ om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006¹⁷ om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag er der i flere tilfælde blevet foretaget omfattende ændringer. Mange af bestemmelserne i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF finder anvendelse på både kreditinstitutter og investeringsselskaber (i det følgende benævnt "institutter"). Af klarhedshensyn og for at sikre ensartet anvendelse af disse bestemmelser vil det derfor være hensigtsmæssigt at samle disse bestemmelser i en ny lovgivning, der finder anvendelse på både kreditinstitutter og investeringsselskaber. Bestemmelserne i bilagene til disse direktiver bør for at forbedre tilgængeligheden integreres i den dispositive del af den nye lovgivning.

¹⁴ EUT C af ... , s. .

¹⁵ EUT C af ... , s. .

¹⁶ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.

¹⁷ EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.

- (2) Den nye lovgivning bør omfatte to forskellige retsakter. Nærværende direktiv bør indeholde bestemmelser om tilladelsen til udøvelse af virksomhed, erhvervelse af kapitalandele, udøvelse af retten til fri etablering og retten til fri udveksling af tjenesteydelser, de beføjelser, der tillægges tilsynsmyndighederne i hjemlandet og værtslandet i denne henseende, og bestemmelser om startkapital og tilsynskontrol med kreditinstitutter og investeringsselskaber. Dette direktivs hovedformål og genstand er at samordne de nationale bestemmelser om adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitutter og investeringsselskaber, reglerne vedrørende deres ledelse og tilsynet med dem. Ud over disse bestemmelser indeholdt direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF bestemmelser om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber. Disse bestemmelser bør indgå i en forordning, hvori der fastsættes ensartede tilsynsbestemmelser, som gælder umiddelbart for kreditinstitutter og investeringsselskaber, eftersom kravene heri er nært knyttet til de finansielle markeders virkemåde for så vidt angår en række aktiver, som besiddes af kreditinstitutter og investeringsselskaber. Nærværende direktiv bør derfor læses sammen med nævnte forordning. Begge retsakter bør tilsammen udgøre de retlige rammer for bankvirksomhed og tilsynsregler for kreditinstitutter og investeringsselskaber.
- (3) De generelle tilsynskrav, som er fastlagt i forordning [indsættes af Publikationskontoret] suppleres af individuelle ordninger, som fastlægges af de kompetente myndigheder som et resultat af deres løbende tilsyn med de enkelte kreditinstitutter og investeringsselskaber. Omfanget af sådanne tilsynsordninger bør fastlægges i dette direktiv, og de kompetente myndigheder bør kunne vurdere, hvilke ordninger der bør indføres. Angående sådanne individuelle ordninger vedrørende likviditet bør de kompetente myndigheder tage højde for principperne i retningslinjerne for likviditeten, som er offentliggjort af Det Europæiske Banktilsynsudvalg¹⁸.
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter¹⁹ giver investeringsselskaber, der er godkendt af de kompetente myndigheder i deres hjemland og underlagt samme myndigheders tilsyn, mulighed for frit at oprette filialer og udføre tjenesteydelser i andre medlemsstater. Nævnte direktiv indeholder derfor bestemmelser om samordning af reglerne for meddelelse af tilladelse til investeringsselskaber og udøvelse af deres virksomhed. Det fastsætter imidlertid ikke regler for størrelsen af sådanne selskabers startkapital og heller ikke en fælles ramme for overvågning af de risici, de eksponeres for, hvilket bør indgå i nærværende direktiv.
- (5) Dette direktiv bør udgøre hovedhjørnestenen i gennemførelsen af det indre marked, både med hensyn til fri etableringsret og fri udveksling af finansielle tjenesteydelser mellem kreditinstitutter.
- (6) For at det indre marked kan fungere efter hensigten, kræves der ikke bare retsregler, men også et tæt og regelmæssigt samarbejde og en mere omfattende harmonisering af de nationale kompetente myndigheders regulerings- og tilsynspraksis.

¹⁸ Guidelines on Liquidity Cost Benefit Allocation, 27. oktober 2010 (<http://www.eba.europa.eu>).

¹⁹ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.

- (7) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed)²⁰ oprettedes EBA. Dette direktiv bør tage hensyn til EBA's rolle og funktion, der er omhandlet i nævnte forordning, og de procedurer, der skal følges ved overdragelse af opgaver til EBA.
- (8) Samordningen af tilsynet med kreditinstitutter bør både for at beskytte sparene og for at skabe ensartede konkurrencevilkår for kreditinstitutterne gælde for disse som helhed. Der bør dog tages passende hensyn til de objektive forskelle i deres vedtægter og egentlige virksomhedsområde, som er fastsat i de nationale lovgivninger.
- (9) Samordningen bør derfor være så bred som mulig og omfatte samtlige institutter, hvis virksomhed består i fra offentligheden at modtage midler, der skal tilbagebetales, enten i form af indskud eller på anden måde, f.eks. løbende udstedelse af obligationer og andre lignende værdipapirer, samt i at yde lån for egen regning. Der bør imidlertid indføres undtagelser for visse kreditinstitutter, som dette direktiv ikke finder anvendelse på. Dette direktiv bør ikke berøre anvendelsen af national lovgivning, når denne indeholder bestemmelser om særlige, supplerende tilladelser, der gør det muligt for kreditinstitutterne at udøve særlige former for virksomhed eller foretage særlige former for transaktioner.
- (10) Det er hensigtsmæssigt at gennemføre harmonisering, som er nødvendig og tilstrækkelig for at sikre en gensidig anerkendelse af tilladelser og tilsynsordninger, der åbner mulighed for meddelelse af en enkelt tilladelse gældende i hele Unionen og for anvendelse af princippet om hjemlandstilsyn.
- (11) Principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn forudsætter, at de kompetente myndigheder i hver medlemsstat undlader at meddele tilladelse eller inddrager denne i de tilfælde, hvor det af sådanne forhold som driftsplanen, den geografiske fordeling af transaktioner eller de faktiske transaktioner klart fremgår, at det pågældende kreditinstitut har valgt denne medlemsstats retssystem for at unddrage sig de strengere bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor det agter at drive eller allerede driver størstedelen af sin virksomhed. Hvis der ikke er noget, der klart peger i den retning, og hvor størstedelen af de samlede aktiver tilhørende enheder i en bankkoncern findes i en anden medlemsstat, hvis kompetente myndigheder har ansvaret for at udøve konsolideret tilsyn, bør ansvaret for at udøve dette tilsyn kun ændres med disse kompetente myndigheders godkendelse.
- (12) De kompetente myndigheder bør ikke meddele et kreditinstitut tilladelse eller opretholde denne tilladelse, hvis de snævre forbindelser, virksomheden har til andre fysiske eller juridiske personer, kan hæmme myndighedernes mulighed for at varetage deres tilsynsopgaver. Kreditinstitutter, som allerede har fået meddelt tilladelse bør ligeledes opfylde myndighedernes krav vedrørende snævre forbindelser.
- (13) Tilsynsmyndighedernes fyldestgørende varetagelse af deres tilsynsopgaver henviser til konsolideret tilsyn, som bør føres med et kreditinstitut eller investeringsselskab, når et sådant kræves i henhold til EU-lovgivningen. I så tilfælde bør de myndigheder, der

²⁰

EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12.

anmodes om tilladelse, kunne identificere de myndigheder, der har kompetence til at føre konsolideret tilsyn med dette kreditinstitut eller investeringsselskab.

- (14) Kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i deres hjemland, bør have mulighed for at udøve en hvilken som helst eller samtlige aktiviteter, der er opført på listen i bilag I til dette direktiv, i hele Unionen, enten ved at etablere en filial eller ved at levere tjenesteydelser.
- (15) Princippet om gensidig anerkendelse bør udvides til også at gælde for de aktiviteter, der er opført i bilag I i dette direktiv, når de udøves af finansieringsinstitutter, som er datterselskaber af kreditinstitutter, på betingelse af at sådanne datterselskaber indgår i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet og opfylder visse strenge betingelser.
- (16) Værtslandet bør for institutter, der ikke er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i deres hjemland, eller for aktiviteter, der ikke er opført på listen i dette direktivs bilag I, kunne gøre udøvelse af retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser betinget af, at særlige regler i dets lovgivning er overholdt, for så vidt disse bestemmelser på den ene side ikke allerede er omfattet af forordning [indsættes af Publikationskontoret], er forenelige med EU-lovgivningen og er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser, og såfremt disse institutter eller deres aktiviteter på den anden side ikke er undergivet tilsvarende lovgivning eller bestemmelser i hjemlandet.
- (17) Ud over forordning [indsættes af Publikationskontoret], der fastsætter tilsynsregler, som gælder umiddelbart for kreditinstitutter og investeringsselskaber, bør medlemsstaterne sikre, at der ikke stilles hindringer i vejen for, at de aktiviteter, der er omfattet af den gensidige anerkendelse, kan udøves på samme måde som i hjemlandet, så længe disse ikke er i strid med værtslandets retsregler til beskyttelse af samfundsmæssige interesser.
- (18) Den ordning, der gælder for filialer af kreditinstitutter, som har hovedkontor uden for Unionen, bør være ens for alle medlemsstater. Det er vigtigt at fastsætte, at reglerne for disse filialer ikke må være gunstigere end for filialer af kreditinstitutter fra en anden medlemsstat. Unionen bør kunne indgå aftaler med tredjelande om gennemførelse af bestemmelser, ifølge hvilke der gælder samme betingelser for de nævnte filialer inden for hele dets område. Filialer af kreditinstitutter, som er meddelt tilladelse i lande uden for Unionen, bør ikke være omfattet af den frie udveksling af tjenesteydelser i andre medlemsstater end den, hvori de er etableret.
- (19) Der bør indgås aftaler mellem Unionen og tredjelande for herved at åbne mulighed for en konkret udøvelse af det konsoliderede tilsyn på det størst mulige geografiske grundlag.
- (20) Ansvar for tilsyn med et kreditinstituts finansielle sundhed, og især dets solvens, bør påhvile instituttets hjemland. Tilsyn med markedsrisikoen bør føres i nært samarbejde mellem hjem- og værtslandets kompetente myndigheder.
- (21) Værtslandets myndigheder bør indhente oplysninger om de aktiviteter, der udføres på deres område. Hjemlandets myndigheder bør træffe tilsynsforanstaltninger, medmindre det er nødvendigt for værtslandets myndigheder at træffe hastende sikkerhedsforanstaltninger.

- (22) For at det indre marked på bankområdet kan fungere efter hensigten, kræves der ud over retsnormer et tæt og regelmæssigt samarbejde og væsentlig større konvergens i regulerings- og tilsynspraksis mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder. Med henblik herpå bør overvejelser vedrørende problemer i forbindelse med enkelte kreditinstitutter og gensidig udveksling af oplysninger ske via EBA. Denne informationsudveksling bør under ingen omstændigheder erstatte det bilaterale samarbejde. De kompetente myndigheder i værtslandet bør altid i hastende tilfælde på eget initiativ eller på initiativ af den kompetente myndighed i hjemlandet kunne føre tilsyn med, at den virksomhed, som et institut, der er etableret på deres område, udøver, er i overensstemmelse med gældende love og med principperne om god administrativ og regnskabsmæssig praksis og om tilstrækkelig intern kontrol.
- (23) Der bør tillades udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder eller organer, der i kraft af deres funktion bidrager til at styrke det finansielle systems stabilitet. For at bevare oplysningernes fortrolige karakter bør antallet af modtagere være meget begrænset.
- (24) Visse handlinger, såsom svig eller insiderhandel, vil kunne indvirke på det finansielle systems stabilitet og integritet. Det er nødvendigt at fastsætte, på hvilke betingelser udvekslingen af oplysninger kan tillades i sådanne tilfælde.
- (25) Når det er fastsat, at oplysninger kun kan offentliggøres med myndighedernes udtrykkelige tilladelse, bør disse kunne gøre deres samtykke betinget af, at visse strenge krav overholdes.
- (26) Der bør endvidere tillades udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og centralbankerne og andre organer med lignende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, samt i givet fald andre offentlige myndigheder, som fører tilsyn med betalingssystemer, og enheder i statsforvaltningen.
- (27) Med henblik på at styrke tilsynet med institutter og at beskytte disse institutters kunder, bør revisorer have pligt til hurtigt at underrette myndighederne, hvis de under udøvelsen af deres hverv får kendskab til forhold vedrørende instituttet, som ville kunne få alvorlige konsekvenser for dets finansielle situation eller dets administrative og regnskabsmæssige organisation. Af samme årsag bør medlemsstaterne fastsætte, at denne pligt gælder i alle tilfælde, hvor en revisor under udførelsen af sit hverv i en virksomhed, som har snævre forbindelser med et kreditinstitut, konstaterer sådanne forhold. Revisorernes pligt til under visse omstændigheder at meddele myndighederne oplysninger om et institut, som de har fået kendskab til under udførelsen af deres hverv i en ikke-finansiell virksomhed, bør i sig selv hverken ændre arten af deres hverv i den pågældende virksomhed eller den måde, hvorpå de bør udøve deres hverv i virksomheden.
- (28) Medlemsstaterne bør for at sikre, at institutterne, de personer, der faktisk varetager den daglige ledelse, samt medlemmerne af ledelsesorganerne overholder bestemmelserne i dette direktiv og i forordning [indsættes af Publikationskontoret], og at de behandles ens i hele Unionen, indføre administrative sanktioner og foranstaltninger, som er effektive, står i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og er afskrækkende. Derfor bør de administrative sanktioner og foranstaltninger, som medlemsstaterne har fastlagt, opfylde en række væsentlige krav vedrørende adressaterne, de kriterier, der skal tages hensyn til ved anvendelsen af en sanktion eller foranstaltning,

offentliggørelsen af sanktioner og foranstaltninger, de vigtigste sanktionsbeføjelser og størrelsen af de administrative bøder.

- (29) Især bør kompetente myndigheder have beføjelse til at pålægge bøder, der er tilstrækkeligt store til at opveje de fordele, der kan forventes opnået, og være afskrækkende selv for større institutter og deres ledere.
- (30) For at sikre konsekvent anvendelse af sanktionerne i alle medlemsstater bør medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller foranstaltninger og fastsættelse af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder.
- (31) For at sikre, at sanktionerne virker afskrækkende på offentligheden som helhed, bør sanktioner altid offentliggøres, undtagen i visse velafgrænsede tilfælde.
- (32) For at kunne afdække potentielle overtrædelser bør de kompetente myndigheder have de nødvendige undersøgelsesbeføjelser og bør fastlægge effektive mekanismer, der tilskynder til at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser. Disse mekanismer bør ikke være til hinder for passende beskyttelse af personer, som er under anklage.
- (33) Dette direktiv bør foreskrive både administrative sanktioner og foranstaltninger for at kunne omfatte alle skridt, der indledes efter en overtrædelse, og som skal forhindre yderligere overtrædelser, uanset om de i henhold til national lovgivning betragtes som sanktioner eller som foranstaltninger.
- (34) Dette direktiv bør ikke berøre bestemmelser i medlemsstaternes lovgivning vedrørende strafferetlige sanktioner.
- (35) Medlemsstaterne bør sikre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber har en intern kapital, som i forhold til de risici, de er eller kan blive eksponeret for, er af en passende størrelse og kvalitet og er hensigtsmæssigt fordelt. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber har strategier og processer for vurdering og opretholdelse af en passende intern kapital.
- (36) De kompetente myndigheder bør få til opgave at sikre, at institutterne har en god organisation og en tilstrækkelig egenkapital i forhold til de risici, de er eller kan blive eksponeret for. I denne forbindelse kan medlemsstaternes kompetente myndigheder for at kunne fastsætte en passende egenkapital også tage højde for de risici, som en del af institutternes balance er eksponeret for.
- (37) For at sikre, at kreditinstitutter, der driver virksomhed i flere medlemsstater, ikke pålægges uforholdsmæssigt store byrder som følge af det ansvar, der til stadighed påhviler den enkelte medlemsstats myndigheder med kompetence vedrørende tilladelser og tilsyn, er det vigtigt at øge samarbejdet væsentligt mellem de kompetente myndigheder. I den forbindelse bør den konsoliderede tilsynsmyndigheds rolle styrkes. EBA bør støtte og medvirke til at forbedre dette samarbejde.
- (38) For at sikre en omfattende markedsdisciplin i hele Unionen, er det hensigtsmæssigt, at de kompetente myndigheder offentliggør oplysninger om kreditinstitutters og investeringsselskabers udøvelse af virksomhed. Sådanne oplysninger bør være tilstrækkelige til, at der kan foretages en sammenligning af de metoder, der benyttes af de forskellige kompetente myndigheder i medlemsstaterne, og bør kunne anvendes til

at supplere kravene i forordningen vedrørende institutternes videregivelse af faglige oplysninger.

- (39) Konsolideret tilsyn med institutter tager sigte på at beskytte institutternes indskydere og investorer og sikre stabiliteten i det finansielle system. For at det konsoliderede tilsyn kan være effektivt, bør det derfor kunne anvendes over for samtlige bankkoncerner, herunder sådanne, hvor moderselskabet ikke er et kreditinstitut eller et investeringsselskab. Medlemsstaterne bør give de kompetente myndigheder de nødvendige beføjelser til at gennemføre et sådant tilsyn.
- (40) Hvad angår koncerner, der har forskelligartede aktiviteter, og hvis moderselskaber kontrollerer mindst ét datterselskab, bør de kompetente myndigheder kunne vurdere kreditinstitutts eller investeringsselskabets finansielle situation inden for en sådan koncern. De kompetente myndigheder bør mindst have mulighed for at indhente de oplysninger fra samtlige virksomheder i koncernen, der er nødvendige for udøvelsen af deres hverv. Der bør etableres et samarbejde mellem de ansvarlige tilsynsmyndigheder inden for de forskellige finansielle sektorer, når tilsynet vedrører koncerner af virksomheder, der udøver forskellige typer finansiell virksomhed.
- (41) Medlemsstaterne bør kunne undlade at meddele tilladelse eller inddrage tilladelse til udøvelse af bankvirksomhed, hvis der er tale om koncernstrukturer, som de anser for uegnede til bankvirksomhed, fordi der ikke vil kunne føres et effektivt tilsyn med sådan virksomhed. Med henblik herpå bør de kompetente myndigheder have de nødvendige beføjelser til at sikre en forsvarlig og forsigtig ledelse af kreditinstitutter.
- (42) De kompetente myndigheders mandater bør på passende vis omfatte EU-dimensionen. De kompetente myndigheder bør derfor behørigt overveje den virkning, som deres beslutninger vil få på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater. Afhængigt af den nationale lovgivning bør formålet med dette princip være at fremme den finansielle stabilitet i hele Unionen og bør ikke juridisk forpligte de kompetente myndigheder til at nå et bestemt resultat.
- (43) Svagheder i ledelsen i en række institutter har været en medvirkende årsag til overdreven og uforsigtig risikotagning i banksektoren, som er resulteret i flere institutters fallit og systemiske problemer i medlemsstaterne og på verdensplan. De meget generelle bestemmelser om ledelse i institutter og den ikke-bindende karakter af en stor del af regelsættet for god selskabsledelse, som hovedsagelig er baseret på frivillige adfærdskodeks, har ikke gjort det lettere at gennemføre god selskabsledelse i institutterne. Den manglende effektive kontrol internt i institutterne betød, at der ikke var noget effektivt tilsyn med ledelsens beslutningstagning, hvilket forstærkede de kortsigtede alt for risikobetonede ledelsesstrategier. De kompetente myndigheders uklare rolle i kontrollen med systemer for god selskabsledelse i institutter gav ikke mulighed for tilstrækkeligt tilsyn med de interne ledelsesprocesser.
- (44) For at afhjælpe u hensigtsmæssigt udformede ledelsesstrukturers potentielt negative indvirkning på forsvarlig risikostyring bør medlemsstaterne indføre principper og standarder for effektiv kontrol, som udøves af ledelsesorganet, fremme en forsvarlig risikokultur på alle niveauer i kreditinstitutterne og investeringsselskaberne og give de kompetente myndigheder mulighed for at føre tilsyn med, at de interne ledelsesstrukturer er tilstrækkelige. Disse principper og standarder bør finde

anvendelse under hensyntagen til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter.

- (45) For effektivt at kunne overvåge ledelsens handlinger og beslutninger bør et instituts ledelsesorgan afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sine funktioner og til at kunne forstå instituttets virksomhed, dets vigtigste risikoeksponeringer og virkningerne af dets virksomhed og risikostrategi. Kombineres et for stort antal bestyrelsesposter samtidigt, vil det forhindre et medlem af ledelsesorganet i at anvende tilstrækkelig tid til varetagelse af tilsynsfunktionen. Det er derfor nødvendigt at begrænse antallet af bestyrelsesposter, som et medlem af ledelsesorganet i et institut, kan have samtidigt i forskellige enheder.
- (46) Ledelsesorganers manglende overvågning af ledelsesbeslutninger skyldes til dels fænomenet gruppetankegang. Dette fænomen opstår bl.a. som følge af manglende mangfoldighed i sammensætningen af ledelsesorganer. For at gøre det lettere at have uafhængige meninger og fremsætte kritiske spørgsmål bør sammensætningen af institutternes ledelsesorganer være tilstrækkeligt mangfoldig hvad angår alder, køn, geografisk herkomst samt uddannelsesmæssig og erhvervsmæssig baggrund til at repræsentere en bred vifte af synspunkter og erfaringer. En ligelig fordeling af begge køn er særlig vigtigt for at sikre en passende repræsentation af befolkningen. Større mangfoldighed i ledelsesorganer bør medføre mere effektiv overvågning af ledelsen og derfor bidrage til at forbedre risikokontrollen og modstandsdygtigheden i institutterne. Mangfoldighed bør derfor være et af kriterierne ved sammensætningen af bestyrelser.
- (47) Aflønningspolitik, som ansporer til overdreven risikoadfærd, kan underminere en forsvarlig og effektiv risikostyring i kreditinstitutter og investeringsselskaber. G-20 gav tilsagn om at gennemføre de af Rådet for Finansiell Stabilitet (FSB) fastlagte principper for sund aflønningspraksis og de tilhørende gennemførelsesstandarder (FSB's principper og standarder), som vedrører uhensigtsmæssigt udformede aflønningsstrukturers potentielt negative indvirkning på forsvarlig risikostyring og kontrol med de enkelte medarbejderes risikoadfærd. Formålet med dette direktiv er at gennemføre internationale principper og standarder på europæisk niveau og i denne forbindelse indføre en udtrykkelig bestemmelse om, at kreditinstitutter og investeringsselskaber skal indføre og opretholde en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med effektiv risikostyring, for medarbejderkategorier, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på disse kreditinstitutters og investeringsselskabers risikoprofil.
- (48) For at sikre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber har forsvarlige aflønningspolitikker, er det hensigtsmæssigt at opstille klare principper for ledelse og aflønningsstruktur. Aflønningspolitikker bør således være afstemt efter kreditinstituttets eller investeringsselskabets risikovillighed, værdier og langsigtede interesser. Vurderingen af aflønningens resultatafhængige komponenter bør ske på grundlag af medarbejdernes indsats set over en længere periode og tage hensyn til de aktuelle og fremtidige risici, der er forbundet med de gennemførte aktiviteter. For at aflønningspolitikken kan integreres i kreditinstituttets risikostyring, bør ledelsesorganet i sin tilsynsfunktion indføre og regelmæssigt tage den aktuelle aflønningspolitik op til fornyet overvejelse. Bestemmelserne om aflønning afspejler forskellene mellem de forskellige typer kreditinstitutter og investeringsselskaber forholdsmæssigt efter deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og

kompleksiteten af deres aktiviteter; f.eks. for visse typer investeringsselskaber kan det forekomme, at overholdelse af alle principper ikke er forholdsmæssig.

- (49) Eftersom uhensigtsmæssige aflønningspolitikker og incitamentsordninger kan bringe kreditinstitutternes og investeringsselskabernes risikoeksponering op på et uacceptabelt niveau, bør der hurtigt træffes foranstaltninger til afhjælpning af problemerne og om nødvendigt passende korrigerende foranstaltninger. Det bør derfor sikres, at de kompetente myndigheder har beføjelser til at pålægge de relevante enheder kvalitative og kvantitative foranstaltninger til afhjælpning af problemer vedrørende aflønningspolitikken, som er blevet afdækket ved tilsynskontrollen.
- (50) Bestemmelserne om aflønning bør ikke berøre den fulde udøvelse af de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med artikel 153, stk. 5, i TEUF, de generelle principper i den nationale aftaleret og arbejdsmarkedets ret, lovgivningen om aktionærers rettigheder og deltagelse, de generelle ansvarsområder for den pågældende virksomheds ledelsesorganer og heller ikke arbejdsmarkedets parter ret til at indgå og håndhæve kollektive overenskomster i overensstemmelse med nationale love og sædvaner.
- (51) Kapitalkravene i forhold til kreditrisikoen og markedsrisikoen bør kun baseres på eksterne kreditvurderinger i det omfang, det er nødvendigt. Hvis kreditrisikoen er væsentlig, bør institutterne derfor almindeligvis forsøge at anvende metoden med interne ratings eller interne modeller. Dog kan der anvendes standardiserede metoder, som er baseret på eksterne kreditvurderinger, hvis kreditrisikoen er mindre væsentlig, hvilket typisk er tilfældet for mindre avancerede institutter, engagementsklasser med ubetydelig risiko eller i tilfælde, hvor det ville være alt for byrdefuldt at anvende interne metoder.
- (52) Angående tilsynet med likviditeten bør ansvaret påhvile hjemlandet, så snart kriterierne for likviditetsdækningen finder anvendelse. Det er derfor nødvendigt at fuldføre koordineringen af tilsynet på dette område for at kunne indføre hjemlandstilsyn inden da. For at sikre et effektivt tilsyn bør hjemlandets og værtslandets myndigheder udvide samarbejde på likviditetsområdet.
- (53) Forekommer det i en koncern, at et instituts likvide aktiver i krisesituationer kan dække likviditetsbehovet hos et andet medlem af koncernen, bør de kompetente myndigheder undtage et institut fra kravene til likviditetsdækningen og bør anvende bestemmelserne herom på konsolideret basis.
- (54) Foranstaltninger, der træffes i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter²¹ bør ikke stride mod foranstaltninger truffet på grundlag af nærværende direktiv. Tilsynsforanstaltningerne bør ikke føre til forskelsbehandling af kreditorer fra forskellige medlemsstater.
- (55) I lyset af finanskrisen og de procykliske mekanismer, der bidrog til dens opståen og forstærkede dens virkning, fremsatte FSB, BCBS, og G20 henstillinger, der skulle afbøde de procykliske virkninger af den finansielle regulering. I december 2010

²¹ EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15.

udstedte BCBS nye globale reguleringsstandarder om bankernes kapitalgrundlag, herunder regler om indførelse af kapitalbevaringsbuffere og kontracykliske kapitalbuffere.

- (56) Det er derfor hensigtsmæssigt at stille krav om, at kreditinstitutter og investeringsselskaber ud over at opfylde andre egenkapitalkrav har en kapitalbevaringsbuffer og en kontracyklisk kapitalbuffer for at sikre, at kreditinstitutter og investeringsselskaber i perioder med økonomisk vækst opbygger et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til at dække tab i kriseperioder. Den kontracykliske kapitalbuffer bygges op, når den samlede udlånvækst anses for at bidrage til opbygningen af en systemisk risiko, og nedbringes i kriseperioder.
- (57) For at sikre, at kontracykliske kapitalbuffere korrekt afspejler den risiko, som overdreven udlånvækst indebærer for banksektoren, bør kreditinstitutter og investeringsselskaber beregne deres institutspecifikke buffere som et vægtet gennemsnit af kontracykliske kapitalbuffersatser, der gælder for de lande, hvor de har deres kreditengagement. Hver medlemsstat bør derfor udpege en myndighed, der er ansvarlig for den kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske kapitalbuffersats for engagementer i denne medlemsstat. I denne buffersats bør der tages hensyn til udlånvæksten og ændringer i forholdet mellem det samlede udlån og BNP i den pågældende medlemsstat og alle andre variabler, som påvirker risiciene for den finansielle stabilitet.
- (58) For at sikre international konsistens ved fastsættelsen af kontracykliske kapitalbuffersatser, har BCBS udviklet en metodologi på grundlag af forholdet mellem udlån og BNP. Denne metodologi bør anvendes som fælles udgangspunkt for de relevante nationale myndigheders beslutninger om buffersatser, men bør ikke give anledning til en automatisk fastsættelse af buffere eller forpligte den pågældende myndighed. De udpegede myndigheder kan også tage højde for strukturelle variabler og banksektorens eksponering for eventuelle andre risikofaktorer, som har relation til risiciene for den finansielle stabilitet.
- (59) For at sikre ensartet anvendelse og makrotilsyn i hele Unionen er det hensigtsmæssigt, at Det Europæiske Råd for Systemiske Risici (ESRB) fastsætter principper afpasset efter Unionens økonomi og er ansvarligt for kontrollen med deres anvendelse. Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at ESRB træffer de foranstaltninger, det finder nødvendige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici²².
- (60) Det er hensigtsmæssigt, at medlemsstaternes beslutninger om kontracykliske kapitalbufferrater så vidt muligt koordineres. I denne henseende vil ESRB, hvis de nationale myndigheder anmoder om det, kunne lette drøftelserne mellem dem om deres foreslåede buffere. For at fremme en konsekvent tilgang til de faktorer, hvorpå de udpegede myndigheder baserer deres beslutninger, og for at sikre, at fastsættelsen af de kontracykliske buffersatser er i overensstemmelse med det indre markeds grundlæggende principper, bør de udpegede myndigheder meddele ESRB og EBA, hvis de inddrager andre variabler end afvigelsen i forholdet udlån/BNP fra den

²²

EUT L 331 af 15.12.2010, s. 1.

langsigtede trendudvikling og tilsvarende retningslinjer fra ESRB, og som et resultat heraf fastsætter en buffersats, som er højere, end den ville have været, hvis der ikke var blevet taget højde for disse variabler. Formålet med en sådan meddelelse bør være, at ESRB og EBA derved kan vurdere arten af disse variabler og de fastsatte buffersatsers overensstemmelse med principperne for det indre marked.

- (61) Når et kreditinstitut eller investeringsselskab ikke opfylder alle krav i forbindelse med en kapitalbevaringsbuffer og derudover eventuelt en kontracyklisk buffer, bør det pålægges foranstaltninger, der har til formål at sikre, at egenkapitalen genoprettes rettidigt. For at bevare kapital er det hensigtsmæssigt at indføre afpassede restriktioner for udlodning af overskud, herunder udbetaling af udbytte og variabel aflønning. For at sikre, at sådanne institutter eller selskaber har en troværdig strategi for genopretning af den krævede egenkapital, bør de pålægges i samråd med de kompetente myndigheder at udarbejde en kapitalbevaringsplan, hvori der gøres rede for anvendelsen af restriktioner for udlodninger af overskud og andre foranstaltninger, som instituttet eller selskabet agter at træffe for at efterleve samtlige bufferkrav.
- (62) Tekniske standarder for finansielle tjenesteydelser bør sikre konsekvent harmonisering og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da EBA sidder inde med højt specialiseret faglig kompetence, ville det være effektivt og hensigtsmæssigt at lade denne myndighed få til opgave at udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som ikke indebærer politikbeslutninger, med henblik på forelæggelse for Kommissionen.
- (63) Kommissionen bør vedtage udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder, som EBA har udarbejdet vedrørende tilladelse til og erhvervelser af væsentlige kapitalandele i kreditinstitutter, udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, udøvelse af retten til fri etablering eller fri udveksling af tjenesteydelser, tilsynssamarbejde, ledelse, lønpolitik og interne kontrolmekanismer i kreditinstitutter og investeringsselskaber, overvågning af blandede finansielle holdingselskaber og tilsyn ved delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF og i henhold til artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (64) Kommissionen bør også tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder for tilladelse til og erhvervelser af væsentlige kapitalandele i kreditinstitutter, udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder, tilsynssamarbejde, specifikke tilsynskrav og tilsynsmyndigheders videregivelse af oplysninger fra ved gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF og i henhold til artikel 15 i forordning (EF) nr. 1093/2010. EBA bør få til opgave at udarbejde udkast til tekniske gennemførelsesstandarder, som skal forelægges for Kommissionen.
- (65) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv tillægges Kommissionen gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser²³.

²³ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- (66) For at præcisere kravene i dette direktiv bør Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres beføjelser til at præcisere definitionerne og terminologien i dette direktiv, udvide den i bilaget opstillede liste over aktiviteter, som er omfattet af principperne om gensidig anerkendelse, forbedre udvekslingen af oplysninger om kreditinstitutternes filialer og tilpasse bestemmelserne om deres interne ordninger, processer og mekanismer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder også på ekspertniveau.
- (67) Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (68) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II)²⁴ er relevant i forbindelse med erhvervelse af kvalificerede kapitalandele i et kreditinstitut.
- (69) Henvvisninger i eksisterende nationale love og administrative bestemmelser til de direktiver, som er ophævet ved dette direktiv, bør betragtes som henvvisninger til dette direktiv.
- (70) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF²⁵, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter)²⁶, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF²⁷, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat²⁸, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv [FAIF] om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF refererer til bestemmelser i direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, som omhandler egenkapitalkrav, og som nu er fastlagt i forordning [indsættes af Publikationskontoret]. Derfor bør henvisninger i de pågældende direktiver til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF betragtes som henvisninger til bestemmelserne vedrørende egenkapitalkrav i nævnte forordning.
- (71) For at der kan udarbejdes tekniske standarder, der skal sikre, at de institutter, der indgår i et finansielt konglomerat anvender de relevante metoder til beregning af den krævede kapital på et konsolideret grundlag, bør direktiv 2002/87/EF ændres i overensstemmelse hermed.

²⁴ EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1.

²⁵ EUT L 319 af 05.12.2007, s. 1.

²⁶ EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32.

²⁷ EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7.

²⁸ EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.

- (72) For at øge effektiviteten af det indre marked på bankområdet og sikre borgerne i Unionen en passende grad af gennemsigtighed er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder på en måde, der gør det muligt at foretage en meningsfuld sammenligning, offentliggør oplysninger om, hvordan dette direktiv gennemføres.
- (73) Hvad angår tilsynet med likviditeten, bør medlemsstaterne indrømme en overgangsperiode frem til det tidspunkt, hvor det regelsæt, der indeholder detaljerede kriterier for likviditetsdækningen, træder i kraft.
- (74) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger²⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger³⁰ finder i alle enkeltheder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med dette direktiv.
- (75) Målene for dette direktiv, nemlig fastsættelse af bestemmelser om adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut og tilsynet med kreditinstitutter og investeringsselskaber, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor, på grund af den påtænkte foranstaltnings omfang og virkninger, bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. EU-traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (76) Forpligtelsen til at gennemføre dette direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget væsentlige ændringer i forhold til de tidligere direktiver.
- (77) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 bør derfor ophæves -

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

²⁹ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

³⁰ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Afsnit I Genstand, anvendelsesområde og definitioner	29
Afsnit II Kompetente myndigheder.....	32
Afsnit III Krav vedrørende adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut.....	34
Kapitel 1 Generelle krav vedrørende adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut ...	34
Kapitel 2 Kvalificeret andel i et kreditinstitut.....	40
Afsnit IV Investeringselskabers startkapital.....	46
Afsnit V Bestemmelser vedrørende fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser	49
Kapitel 1 Almindelige principper.....	49
Kapitel 2 Kreditinstitutters etableringsret	50
Kapitel 3 Udøvelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser	53
Kapitel 4 Værtslandets kompetente myndigheders beføjelser	54
Afsnit VI Forbindelser med tredjelande.....	57
Afsnit VII Tilsynsvirksomhed.....	59
Kapitel 1 Principper for tilsyn.....	59
Afdeling I Hjem- og værtslandets kompetence.....	59
Afdeling II Udveksling af oplysninger og tavshedspligt	64
Afdeling III Krav til de personer, som udfører den lovpligtige kontrol af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber	69
Afdeling IV Tilsynsbeføjelser, sanktionsbeføjelser og klageadgang.....	70
Kapitel 2 Kontrolprocesser.....	76
Afdeling I Proces til vurdering af den interne kapital	76
Afdeling II Institutternes ordninger, processer og mekanismer	76
Underafdeling 1 Generelle principper.....	76

Underafdeling 2 Tekniske kriterier for strukturering og behandling af risici	78
Underafdeling 3 Ledelse	84
Afdeling III Tilsynskontrol- og vurderingsprocessen	91
Afdeling IV Tilsynsforanstaltninger	96
Afdeling V Anvendelsesomfang	99
Kapitel 3 Konsolideret tilsyn.....	101
Afdeling I Principper for gennemførelse af konsolideret tilsyn.....	101
Afdeling II Finansielle holdingselskaber og blandede finansielle holdingselskaber	110
Kapitel 4 Kapitalbuffere.....	114
Afdeling I Kapitalbevaring og kontracykliske kapitalbuffere.....	114
Afdeling II Fastsættelse og beregning af kontracykliske kapitalbuffere.....	116
Afdeling III Kapitalbevaringsforanstaltninger	123
Afsnit VIII De kompetente myndigheders oplysningspligt	128
Afsnit IX Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.....	131
Afsnit X Ændringer af direktiv 2002/87/EF	133
Afsnit XI Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser.....	134
Kapitel 1 Overgangsbestemmelser om tilsyn med kreditinstitutioner, som udøver retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser.....	134
Kapitel 2 Overgangsbestemmelser for kapitalbuffere.....	138
Kapitel 3 Afsluttende bestemmelser	139
BILAG I Liste over de aktiviteter, der er omfattet af gensidig anerkendelse	142
Bilag II Sammenligningstabel.....	144

Afsnit I

Genstand, anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Genstand

Dette direktiv fastlægger regler, ifølge hvilke medlemsstaterne skal nå fælles resultater på følgende områder:

- a) adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og investeringsselskab (i det følgende benævnt institutter)
- b) de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser og -redskaber til udøvelse af tilsyn med institutter
- c) de kompetente myndigheders tilsyn med institutter i forbindelse med risici, som ikke er omfattet af de fælles regler, der er fastlagt i forordning [indsættes af Publikationskontoret]
- d) offentliggørelseskrav for de kompetente myndigheder i forbindelse med regulering og tilsyn med institutter.

Artikel 2

Anvendelsesområde

- 1. Artikel 34 og afsnit VII, kapitel 3, finder anvendelse på finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og på blandede selskaber, der har deres hovedkontor inden for Unionen.
- 2. De institutter, som dette direktiv ikke finder anvendelse på i henhold til stk. 3 i nærværende artikel, dog med undtagelse af centralbankerne, betragtes som finansieringsinstitutter i forbindelse med artikel 34 og afsnit VII, kapitel 3.
- 3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på:
 - 1) adgang til at udøve virksomhed som investeringsselskab, såfremt dette er omfattet af direktiv 2004/39/EF
 - 2) centralbanker
 - 3) postgirokontorer
 - 4) i Belgien: "Institut de réescompte et de garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut"

- 5) i Danmark: "Dansk Eksportfinansieringsfond", "Danmarks Skibskredit A/S" og "KommuneKredit".
- 6) i Tyskland "Kreditanstalt für Wiederaufbau", foretagender, der i medfør af "Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz" er anerkendt som organer inden for den nationale boligpolitik, og hvis hovedvirksomhed ikke er bankvirksomhed, samt foretagender, der i medfør af nævnte lov er anerkendt som almennyttige boligselskaber
- 7) i Grækenland: "Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων" (Tamio Parakatathikon kai Danion)
- 8) i Spanien: "Instituto de Crédito Oficial"
- 9) i Frankrig: "Caisse des dépôts et consignations"
- 10) i Irland: "credit unions" og "friendly societies"
- 11) i Italien: "Cassa Depositi e Prestiti"
- 12) i Letland: "krājaizdevu sabiedrības", foretagender, der i medfør af "krājaizdevu sabiedrību likums" er anerkendt som andelsforetagender, der udelukkende yder finansielle tjenesteydelser til deres medlemmer
- 13) i Litauen: "kredito unijos" bortset fra "Centrinė kredito unija"
- 14) i Ungarn: "Magyar Fejlesztési Bank Rt." og "Magyar Export-Import Bank Rt."
- 15) i Nederlandene: "Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV", "NV Nordelijke Ontwikkelingsmaatschappij", "NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering" og "Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV"
- 16) i Østrig: foretagender, der er anerkendt som almennyttige boligselskaber og "Österreichische Kontrollbank AG"
- 17) i Polen: "Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo — Kredtowe" og "Bank Gospodarstwa Krajowego".
- 18) i Portugal: "Caixas Económicas", der har eksisteret siden den 1. januar 1986, med undtagelse af dem, som er oprettet i aktieselskabsform, og af "Caixa Económica Montepio Geral"
- 19) i Finland: "Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete Ab", og "Finnvera Oyj/Finnvera Abp"
- 20) i Sverige: "Svenska Skeppshypotekskassan"
- 21) i Det Forenede Kongerige: "National Savings Bank", "Commonwealth Development Finance Company Ltd", "Agricultural Mortgage Corporation Ltd", "Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd", "Crown Agents for

overseas governments and administrations", "credit unions" og "municipal banks"

- 22) i Slovenien: "SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana".

Artikel 3

Forbud for andre virksomheder end kreditinstitutter mod at modtage indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden

1. Medlemsstaterne forbyder personer eller virksomheder, som ikke er kreditinstitutter, erhvervsmæssigt at tage imod indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, når en medlemsstat eller en regional eller lokal myndighed i en medlemsstat eller offentlige internationale organisationer, som én eller flere medlemsstater er medlem af, modtager indlån eller andre tilbagebetalingspligtige midler og ej heller i tilfælde, der udtrykkeligt er omfattet af national lovgivning eller EU-lovgivning, forudsat at disse aktiviteter er undergivet regler og tilsyn med henblik på beskyttelse af indskydere eller investorer og finder anvendelse på disse tilfælde.

Artikel 4

Definitioner

1. Definitionerne i artikel 4 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] finder anvendelse.
2. Endvidere forstås i dette direktiv ved:
 - a) "accessorisk servicevirksomhed": en virksomhed, hvis hovedaktivitet består i besiddelse og forvaltning af fast ejendom, forvaltning af databehandlingsydelser eller enhver anden lignende aktivitet, der har accessorisk karakter i forhold til et eller flere kreditinstitutters hovedaktivitet
 - b) "risiko for overdreven gearing": risiko som resultat af et instituts sårbarhed som følge af gearing eller mulig gearing, som kræver uforudsete korrektioner i dets forretningsplan, herunder nødsalg af aktiver, som kan medføre tab eller justeringer i værdien af de resterende aktiver
 - c) "interne metoder": de metoder, der er omhandlet i artikel 138, stk. 1, artikel 216, artikel 220, artikel 301, stk. 2, artikel 277, artikel 352 og artikel 254, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret].

Afsnit II

Kompetente myndigheder

Artikel 5

Udpegning af de kompetente myndigheder og disses beføjelser

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, som skal varetage de i dette direktiv omhandlede opgaver. De underretter Kommissionen og EBA herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder fører tilsyn med investeringsselskabers virksomhed for at kunne vurdere, om de overholder bestemmelserne i dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret].
3. Medlemsstaterne sikrer, at der er truffet de nødvendige foranstaltninger til, at de kompetente myndigheder kan få de oplysninger, der er påkrævet for at vurdere, om institutterne overholder disse forpligtelser.
4. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder har ekspertise, ressourcer, operationel kapacitet og uafhængighed i det nødvendige omfang til at varetage de tilsyns- og undersøgelsesopgaver, der er fastlagt i dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret]. De kompetente myndigheder tillægges alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres funktioner.
5. Medlemsstaterne stiller krav om, at institutterne giver hjemlandets kompetente myndigheder alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere, om de regler, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret] er overholdt. Medlemsstaterne sikrer endvidere, at institutternes interne kontrol og administrative og regnskabsmæssige praksis gør det muligt til hver en tid at kontrollere, om de overholder reglerne.
6. Medlemsstaterne sikrer, at institutterne registrerer alle deres transaktioner, dokumentsystemer og processer, som er omfattet af dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret] på en sådan måde, at de kompetente myndigheder til enhver tid kan kontrollere, at kravene i dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret] overholdes.

Artikel 6

Samordning inden for medlemsstaterne

Hvis der i en medlemsstat er mere end én myndighed, der er beføjet til at udøve tilsyn med kreditinstitutter, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, træffer medlemsstaterne de fornødne foranstaltninger til at sikre en samordning mellem disse.

Artikel 7

Samarbejde med EBA

De kompetente myndigheder tager under varetagelsen af deres opgaver hensyn til konvergens i forbindelse med tilsynsredskaber og tilsynspraksis i anvendelsen af love og administrative bestemmelser vedtaget i henhold til dette direktiv. Medlemsstaterne sikrer med henblik herpå, at:

- a) de kompetente myndigheder deltager i EBA's arbejde
- b) de kompetente myndigheder træffer alle foranstaltninger for at overholde de retningslinjer og henstillinger, som EBA har udstedt i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010
- c) de nationale mandater, der er tildelt de kompetente myndigheder, ikke forhindrer dem i at udføre deres opgaver som medlemmer af EBA eller i medfør af dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret].

Artikel 8

Tilsynets europæiske dimension

De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager ved varetagelsen af deres generelle opgaver behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan få på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater, og navnlig i nødsituationer, på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed på det relevante tidspunkt.

Afsnit III

Krav vedrørende adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut

Kapitel 1

Generelle krav vedrørende adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut

Artikel 9

Tilladelse

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at kreditinstitutter er meddelt tilladelse, før de påbegynder deres virksomhed. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 10-14, fastsætter de betingelserne herfor og underretter EBA herom.
2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder på følgende områder:
 - a) præcisering af de oplysninger, der skal fremlægges for de kompetente myndigheder ved ansøgningen om tilladelse til at udøve virksomhed som kreditinstitut, herunder driftsplanen, jf. artikel 10
 - b) præcisering af betingelserne for opfyldelse af kravet i artikel 13
 - c) præcisering af de krav, som finder anvendelse på aktionærer og selskabsdeltagere, der besidder kvalificerede andele
 - d) præcisering af, hvilke forhold der kan hindre den kompetente myndighed i effektivt at varetage dens tilsynsopgaver, jf. artikel 14.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit, litra a)-d), omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder om standardformularer, -modeller og -procedurer for sådanne oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

4. EBA forelægger udkast til tekniske standarder for Kommissionen, jf. stk. 2 og 3, senest den 31. december 2015.

Artikel 10

Driftsplan og organisationsstruktur

Medlemsstaterne stiller krav om, at der til en ansøgning om tilladelse skal knyttes en driftsplan med særlig angivelse af arten af de påtænkte forretninger og af kreditinstituttets organisationsstruktur.

Artikel 11

Økonomiske behov

Medlemsstaterne stiller ikke krav om, at anmodningen om tilladelse skal behandles ud fra markedets økonomiske behov.

Artikel 12

Startkapital

1. Med forbehold af andre generelle betingelser, der måtte være fastsat i de nationale bestemmelser, meddeler de kompetente myndigheder ikke tilladelse, når kreditinstituttet ikke besidder en særskilt egenkapital, eller når startkapitalen er mindre end 5 mio. EUR.
2. Startkapitalen omfatter kapital og reserver som omhandlet i artikel 24, litra a)-e), i forordning [indsættes af Publikationskontoret].
3. Medlemsstaterne kan lade de virksomheder, der ikke opfylder betingelsen om særskilt egenkapital, og som bestod den 15. december 1979, fortsætte deres virksomhed. De kan fritage disse kreditinstitutter for at opfylde betingelsen i artikel 13, stk. 1, første afsnit.
4. Medlemsstaterne kan dog, forudsat at følgende krav er opfyldt, meddele tilladelse til særlige kategorier af kreditinstitutter, hvis startkapital er mindre end den i stk. 1 fastsatte:
 - a) Startkapitalen må ikke være mindre end 1 mio. EUR.
 - b) De pågældende medlemsstater giver Kommissionen og EBA en begrundelse for, hvorfor de udnytter denne mulighed.

Artikel 13

Varetagelse af den faktiske ledelse og hovedkontorets beliggenhed

1. De kompetente myndigheder meddeler kun tilladelse til de pågældende kreditinstitutter, når der er mindst to personer, som varetager den faktiske ledelse af kreditinstituttets virksomhed.

De meddeler ikke tilladelse, såfremt disse personer ikke har et tilstrækkeligt godt omdømme eller fyldestgørende viden, faglig kompetence og erfaring til at udøve disse funktioner.

2. Medlemsstaterne stiller krav om:
 - a) at kreditinstitutter, der er juridiske personer, og som i henhold til deres nationale lovgivning har et vedtægtsmæssigt hjemsted, har hovedkontor og hjemsted i samme medlemsstat
 - b) at andre kreditinstitutter har hovedkontor i den medlemsstat, der har meddelt tilladelsen, samt at de rent faktisk driver forretning der.

Artikel 14

Aktionærer og selskabsdeltagere

1. De kompetente myndigheder meddeler ikke et kreditinstitut tilladelse til at påbegynde virksomhed som kreditinstitut, medmindre de har fået oplyst navnene på alle aktionærer eller selskabsdeltagere, det være sig fysiske eller juridiske personer, der direkte eller indirekte besidder kvalificerede andele, og om størrelsen af deres kapitalandel.

Ved bestemmelsen af, om kriterierne for en kvalificeret andel er opfyldt, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF³¹, samt betingelserne for sammenlægning heraf i nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Medlemsstaterne tager ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringsselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som omhandlet i bilag I, afsnit A, nr. 6), til direktiv 2004/39/EF, forudsat at sådanne rettigheder ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse og senest afhændes et år efter erhvervelsen.

2. Hvis de kompetente myndigheder under hensyn til nødvendigheden af at sikre en forsvarlig og forsigtig forvaltning af et kreditinstitut ikke er overbevist om de

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres egnethed, meddeler myndighederne ikke kreditinstituttet tilladelse.

3. Såfremt der er tale om snævre forbindelser mellem et kreditinstitut og andre fysiske eller juridiske personer, meddeler de kompetente myndigheder kun deres tilladelse, hvis varetagelsen af deres tilsynsopgaver ikke hæmmes af disse forbindelser.

De kompetente myndigheder meddeler ikke tilladelse, hvis de love eller administrative bestemmelser i et tredjeland, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som kreditinstituttet har snævre forbindelser med, eller de problemer, som er forbundet med anvendelse af disse love eller administrative bestemmelser, hæmmer varetagelsen af deres tilsynsopgaver.

De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstitutterne meddeler dem de oplysninger, de har behov for, for at de i dette stykke omhandlede betingelser til stadighed er opfyldt.

Artikel 15

Afslag på tilladelse

Træffer en kompetent myndighed afgørelse om ikke at meddele tilladelse, underrettes ansøgeren om afgørelsen og begrundelsen herfor senest seks måneder efter ansøgningens modtagelse, eller, hvis denne er ufuldstændig, senest seks måneder efter at ansøgeren har fremsendt de oplysninger, der er nødvendige for at træffe afgørelse.

Der træffes under alle omstændigheder afgørelse senest tolv måneder efter ansøgningens modtagelse.

Artikel 16

Forudgående høring af de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater

1. De kompetente myndigheder skal, inden de meddeler tilladelse til et kreditinstitut, høre de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat i følgende tilfælde:
 - a) det pågældende kreditinstitut er datterselskab af et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat
 - b) det pågældende kreditinstitut er datterselskab af et moderselskab for et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat
 - c) det pågældende kreditinstitut kontrolleres af samme juridiske eller fysiske personer, som kontrollerer et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i denne anden medlemsstat.
2. Den kompetente myndighed hører forud for meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvaret for tilsyn med forsikringsselskaber eller investeringsselskaber, når:

- a) det pågældende kreditinstitut er datterselskab af et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Unionen
 - b) det pågældende kreditinstitut er datterselskab af moderselskabet for et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Unionen
 - c) det pågældende kreditinstitut er kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Unionen.
3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos medlemmer af ledelsesorganet, som deltager i ledelsen i en anden enhed inden for samme koncern. De udveksler alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og ledelsesorganets medlemmers omdømme og erfaring, som har relevans for såvel meddelelse af tilladelse som den løbende vurdering af overholdelsen af betingelserne for udøvelse af virksomhed.

Artikel 17

Filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat

Værtslandet kræver ikke tilladelse eller indskudskapital for filialer af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i andre medlemsstater. Etablering af og tilsyn med sådanne filialer sker i henhold til bestemmelserne i artikel 35 og 36, stk. 1-3, artikel 37, 40-46, 49, 73 og 74.

Artikel 18

Inddragelse af tilladelse

De kompetente myndigheder kan kun inddrage den meddelte tilladelse til et kreditinstitut i et af følgende tilfælde, såfremt instituttet:

- a) ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist på tolv måneder, udtrykkeligt giver afkald herpå eller har været ophørt med at drive virksomhed i over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelsen i sådanne tilfælde bortfalder
- b) har opnået tilladelsen ved hjælp af urigtige oplysninger eller ved hjælp af ethvert andet middel i strid med gældende bestemmelser
- c) ikke længere opfylder de betingelser, der stilles for at opnå tilladelse
- d) ikke længere har tilstrækkelig egenkapital eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer, og især ikke længere frembyder sikkerhed for de midler, som er blevet det betroet,
- e) befinder sig i enhver anden situation, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national lovgivning

- f) overtræder en af bestemmelserne i artikel 67, stk. 1.

Artikel 19

Kreditinstituttets navn

Kreditinstitutter kan ved udøvelsen af deres virksomhed på Unionens område benytte samme benævnelse, som de bruger i den medlemsstat, hvor deres hovedkontor er beliggende, uanset om der i værtslandet findes bestemmelser om brugen af ordene "bank", "sparekasse" eller andre lignende benævnelser. Såfremt der er risiko for forveksling, kan værtslandet med henblik på tydeliggørelse kræve, at der til benævnelsen føjes en forklarende bemærkning.

Artikel 20

Underretning af EBA om meddelelse og inddragelse af tilladelser

1. De kompetente myndigheder underretter EBA om alle tilladelser meddelt i henhold til artikel 9.
2. En liste over navnene på alle kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse, offentliggøres på EBA's websted og ajourføres regelmæssigt.
3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed tilsender de pågældende kompetente myndigheder og EBA alle oplysninger om kreditinstitutkoncernen i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, 73, stk. 1, og 104, stk. 2, særligt om koncernens juridiske og organisatoriske struktur samt dens ledelse.
4. Navnet på hver af de kreditinstitutter, der ikke har den i artikel 12, stk. 1, omhandlede kapital, efterfølges af en bemærkning herom i listen.
5. De kompetente myndigheder underretter EBA om alle inddragelser af tilladelser samt om begrundelsen for sådanne afgørelser.

Artikel 21

Undtagelser for kreditinstitutter, som er varigt tilsluttet et centralt organ

1. De kompetente myndigheder kan undtage kreditinstitutter, som opfylder betingelserne i artikel 9 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] fra bestemmelserne i artikel 10, 12 og 13, stk. 1, i dette direktiv på de betingelser, som fremgår af artikel 9 i nævnte forordning.
2. Indrømmer de kompetente myndigheder undtagelserne i overensstemmelse med artikel 9 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] finder artikel 17, 33, 34, 35 og artikel 36, stk. 1-3, samt artikel 39-46 i dette direktiv anvendelse på det centrale organ samt dets tilsluttede institutter som helhed.

Kapitel 2

Kvalificeret andel i et kreditinstitut

Artikel 22

Underretning om og vurdering af påtænkte erhvervelser

1. Medlemsstaterne stiller krav om, at enhver fysisk eller juridisk person eller fysiske eller juridiske personer, som handler samlet (i det følgende benævnt "den påtænkte erhverver"), der påtænker direkte eller indirekte at erhverve en kvalificeret andel i et kreditinstitut eller direkte eller indirekte yderligere at forøge en sådan kvalificeret andel i et kreditinstitut med det resultat, at den pågældendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet derved bliver den pågældendes datterselskab (i det følgende benævnt "den påtænkte erhvervelse"), forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder for det kreditinstitut, hvori de enten søger at erhverve eller forøge en kvalificeret andel, om størrelsen af den kapitalandel, der påtænkes erhvervet, og de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 23, stk. 4. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.
2. De kompetente myndigheder anerkender straks og under alle omstændigheder senest to arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen eller i forbindelse med eventuel efterfølgende modtagelsen af de i stk. 3 omhandlede oplysninger skriftligt modtagelsen heraf over for den påtænkte erhverver.

De kompetente myndigheder har en frist på højst tres arbejdsdage fra datoen for den skriftlige anerkendelse af modtagelsen af underretningen og alle de dokumenter, som medlemsstaten kræver vedlagt underretningen på grundlag af listen i artikel 23, stk. 4 (i det følgende benævnt "vurderingsperioden"), til at foretage den i artikel 23, stk. 1, omhandlede vurdering (i det følgende benævnt "vurderingen").

De kompetente myndigheder underretter den påtænkte erhverver om den dato, hvor vurderingsperioden udløber, samtidig med anerkendelsen af modtagelsen.

3. De kompetente myndigheder kan om nødvendigt i løbet af vurderingsperioden, men ikke efter den halvtredsindstyvende arbejdsdag i vurderingsperioden, anmode om yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at afslutte vurderingen. Denne anmodning skal fremsættes skriftligt og præcisere, hvilke supplerende oplysninger der er behov for.

I perioden mellem de kompetente myndigheders anmodning om oplysninger og modtagelsen af svar herpå fra den påtænkte erhverver afbrydes vurderingsperioden. Afbrydelsen må ikke overstige tyve arbejdsdage. Eventuelle yderligere anmodninger fra de kompetente myndigheder om at supplere eller præcisere oplysningerne afhænger af de kompetente myndigheders skøn, men må ikke medføre en afbrydelse af vurderingsperioden.

4. De kompetente myndigheder kan forlænge afbrydelsen som nævnt i stk. 3, andet afsnit, i indtil tredive arbejdsdage, hvis den påtænkte erhverver er hjemmehørende eller er omfattet af lovgivningen i et land uden for Unionen, eller en fysisk eller juridisk person, som ikke er underlagt tilsyn i medfør af dette direktiv eller direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF eller 2004/39/EF.
5. Beslutter de kompetente myndigheder efter afslutningen af deres vurdering at gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, skal de inden for en frist på to arbejdsdage og uden at overskride vurderingsperioden underrette den påtænkte erhverver skriftligt herom og angive begrundelsen for denne beslutning. Med forbehold af den nationale lovgivning kan der på den påtænkte erhververs anmodning offentliggøres en passende begrundelse for denne beslutning. Dette forhindrer ikke en medlemsstat i at lade den kompetente myndighed offentliggøre sådanne oplysninger, uden at den påtænkte erhverver har anmodet herom.
6. Gør de kompetente myndigheder ikke i løbet af vurderingsperioden skriftligt indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, anses den for at være godkendt.
7. De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsperiode for afslutningen af den påtænkte erhvervelse og om nødvendigt forlænge denne.
8. Medlemsstaterne må ikke indføre krav om underretning af de kompetente myndigheder eller de kompetente myndigheders godkendelse vedrørende direkte eller indirekte erhvervelse af stemmerettigheder eller kapitalandele, der er strengere end kravene i dette direktiv.
9. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at opstille en udtømmende liste over de oplysninger, som er omhandlet i artikel 23, stk. 4, som påtænkte erhververe skal vedlægge deres underretning, jf. dog stk. 3 i nærværende artikel.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

10. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer for samrådet mellem de relevante kompetente myndigheder, jf. artikel 24..

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

11. EBA forelægger udkast til tekniske standarder for Kommissionen, jf. stk. 9 og 10, senest den 31. december 2015.

Artikel 23

Vurderingskriterier

1. Ved vurderingen af den i artikel 22, stk. 1, omhandlede underretning og de i artikel 22, stk. 3, omhandlede oplysninger vurderer de kompetente myndigheder for at sikre en forsvarlig og forsigtig forvaltning af det kreditinstitut, hvori der påtænkes en erhvervelse, og under hensyntagen til den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på kreditinstituttet, den påtænkte erhververs egnethed og den påtænkte erhvervelses finansielle sundhed i overensstemmelse med følgende kriterier:
 - a) den påtænkte erhververs omdømme
 - b) omdømmet og erfaringen hos den person, som kommer til at lede kreditinstituttet som følge af den påtænkte erhvervelse
 - c) den påtænkte erhververs forsvarlige og fornuftige forvaltning, især i forhold til den type virksomhed, der udøves eller påtænkes udøvet i det kreditinstitut, hvori erhvervelsen påtænkes
 - d) om kreditinstituttet vil kunne overholde og fortsætte med at overholde tilsynskravene på grundlag af dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret] samt i givet fald andre direktiver, særlig direktiv 2009/110/EF og 2002/87/EF, navnlig om den koncern, som kreditinstituttet kommer til at indgå i, har en struktur, der gør det muligt at gennemføre et effektivt tilsyn og en effektiv udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder samt at fastslå, hvordan ansvaret skal fordeles mellem de kompetente myndigheder
 - e) om der er rimelige grunde til i forbindelse med den påtænkte erhvervelse at formode, at hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme, jf. artikel 1 i direktiv 2005/60/EF³², forekommer eller forsøges eller er forekommet eller er blevet forsøgt, eller at den påtænkte erhvervelse vil kunne øge risikoen herfor.
2. De kompetente myndigheder må kun gøre indsigelse mod den påtænkte erhvervelse, hvis der er rimelige grunde dertil på baggrund af kriterierne i stk. 1, eller de af den påtænkte erhverver afgivne oplysninger ikke er fyldestgørende.
3. Medlemsstaterne må hverken pålægge forhåndsbetingelser vedrørende størrelsen af den kapitalandel, der skal erhverves, eller tillade deres kompetente myndigheder at vurdere den påtænkte erhvervelse ud fra markedets økonomiske behov.
4. Medlemsstaterne offentliggør en liste med de oplysninger, der er nødvendige for at foretage vurderingen, og som skal stilles til rådighed for de kompetente myndigheder på tidspunktet for den underretning, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1. Omfanget af de nødvendige oplysninger skal stå i rimeligt forhold til og være afpasset efter

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme (EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15).

karaktern af den påtænkte erhverver og den påtænkte erhvervelse. Medlemsstaterne må ikke forlange oplysninger, som ikke er relevante for en tilsynsmæssig vurdering.

5. Har den kompetente myndighed modtaget underretning om to eller flere påtænkte erhvervelser eller forøgelser af kvalificerede andele i det samme kreditinstitut, skal den uanset artikel 22, stk. 2, 3 og 4, behandle alle de påtænkte erhververe uden forskelsbehandling.

Artikel 24

Samarbejde mellem kompetente myndigheder

1. De relevante kompetente myndigheder er i tæt samråd med hinanden i forbindelse med vurderingen, hvis den påtænkte erhverver er en af følgende:
 - a) et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab, jf. artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/65/EØF, (i det følgende benævnt "administrationsselskab for et investeringsinstitut"), der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes
 - b) moderselskabet for et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes
 - c) en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, et livsforsikringsselskab, et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab, et investeringsselskab eller et administrationsselskab for et investeringsinstitut, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat eller i en anden sektor end den, hvori erhvervelsen påtænkes.
2. De kompetente myndigheder udveksler hurtigst muligt alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for vurderingen. I denne forbindelse videregiver de kompetente myndigheder efter anmodning alle relevante oplysninger til hinanden og videregiver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger. En beslutning truffet af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til det kreditinstitut, hvori erhvervelsen påtænkes, skal anføre ethvert synspunkt eller forbehold, som den kompetente myndighed, der er ansvarlig for den påtænkte erhverver, har givet udtryk for.

Artikel 25

Underretning af de kompetente myndigheder i tilfælde af afhændelse

Medlemsstaterne foreskriver, at enhver fysisk eller juridisk person, der påtænker direkte eller indirekte at afhænde en kvalificeret andel i et kreditinstitut, forinden skriftligt skal underrette de kompetente myndigheder herom med angivelse af størrelsen af den kapitalandel, der

påtænkes erhvervet. Enhver fysisk eller juridisk person skal ligeledes underrette de kompetente myndigheder, hvis den pågældende har til hensigt at formindske sin kvalificerede andel så meget, at hans andel af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under en tærskel på 20 %, 30 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet ophører med at være den pågældendes datterselskab. Medlemsstaterne kan undlade at anvende tærsklen på 30 %, hvis de anvender en tærskel på en tredjedel i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a), i direktiv 2004/109/EF.

Artikel 26

Oplysningsforpligtelser og sanktioner

1. Kreditinstitutterne underretter de kompetente myndigheder, så snart de har fået kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele af deres kapital, som bevirker, at deltagelsen overskrider eller falder under en af de tærskler, som er omhandlet i artikel 22, stk. 1, og artikel 25.

Kreditinstitutter, som er noteret på et reguleret marked som nævnt i listen, der offentliggøres af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i henhold til artikel 47 i direktiv 2004/39/EF, meddeler mindst én gang om året de kompetente myndigheder navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder kvalificerede andele, samt størrelsen af disse, således som de bl.a. fremgår af de registrerede data på den årlige generalforsamling af aktionærer og selskabsdeltagere eller af de oplysninger, som modtages i henhold til de bestemmelser, der gælder for børsnoterede selskaber.

2. Medlemsstaterne stiller krav om, at de kompetente myndigheder, i tilfælde af at de i artikel 22, stk. 1, omhandlede personer gør deres indflydelse gældende på en måde, der vil kunne skade en forsigtig og forsvarlig ledelse af instituttet, træffer de fornødne foranstaltninger til at bringe denne situation til ophør. Sådanne foranstaltninger kan bestå i påbud, sanktioner i henhold til artikel 65-69 over for medlemmer af ledelsesorganet eller ophævelse af den stemmeret, der er knyttet til de pågældende aktionærers eller selskabsdeltageres aktier eller andele.

Lignende foranstaltninger anvendes over for fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder de i artikel 22, stk. 1, nævnte forpligtelser til forudgående underretning, jf. artikel 65-69.

Hvis en kapitalandel erhverves mod de kompetente myndigheders vilje, skal medlemsstaterne uafhængigt af andre sanktioner suspendere de tilhørende stemmerettigheder, erklære de afgivne stemmer ugyldige eller annullere dem.

Artikel 27

Kriterier for kvalificerede andele

Ved bestemmelse af, om kriterierne for en kvalificeret andel i henhold til artikel 22, 25 og 26 er opfyldt, tages de stemmerettigheder, der er nævnt i artikel 9 og 10 i direktiv 2004/109/EF, samt betingelserne for sammenlægning heraf i det nævnte direktivs artikel 12, stk. 4 og 5, i betragtning.

Ved bestemmelsen af, om kriterierne for en kvalificeret andel som omhandlet i artikel 26 er opfyldt, tager medlemsstaterne ikke hensyn til stemmerettigheder eller aktier, som investeringsselskaber eller kreditinstitutter måtte besidde, som følge af at de har ydet emissionsgaranti for finansielle instrumenter og/eller placering af finansielle instrumenter på grundlag af en fast forpligtelse som nævnt i bilag I, afsnit A, nr. 6), til direktiv 2004/39/EF, forudsat at sådanne rettigheder dels ikke udøves eller på anden måde anvendes til at gribe ind i udstederens ledelse, dels senest afhændes et år efter erhvervelsen.

Afsnit IV

Investeringselskabers startkapital

Artikel 28

Investeringselskabers startkapital

1. Investeringselskabers startkapital omfatter kun de elementer som omhandlet i artikel 24, litra a)-e), i forordning [indsættes af Publikationskontoret].
2. Alle andre investeringselskaber end de i artikel 29, 30 og 31 nævnte skal have en startkapital på 730 000 EUR.

Artikel 29

Særlige typer investeringselskabers startkapital

1. Investeringselskaber, der ikke handler med finansielle instrumenter for egen regning eller på anden måde deltager i emissioner på grundlag af en fast forpligtelse, men som forvalter kunders penge eller værdipapirer, og som tilbyder en eller flere af følgende tjenesteydelser, skal have en startkapital på 125 000 EUR:
 - a) modtagelse og videregivelse af investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter
 - b) udførelse af investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter,
 - c) forvaltning af individuelle investeringsporteføljer bestående af finansielle instrumenter.
2. De kompetente myndigheder kan tillade, at investeringselskaber, som udfører investorers ordrer vedrørende finansielle instrumenter, besidder disse instrumenter for egen regning, for så vidt følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Sådanne positioner skyldes udelukkende, at investeringselskabet ikke er i stand til at sikre præcis afdækning af den modtagne ordre.
 - b) Den samlede markedsværdi af sådanne positioner overstiger ikke 15 % af selskabets startkapital.
 - c) Selskabet opfylder de krav, der er fastsat i artikel 87-90 og del 4 i forordning [indsættes af Publikationskontoret].
 - d) Sådanne positioner er af lejlighedsvis og midlertidig karakter og er strengt begrænset til den tid, som er nødvendig for udførelsen af den nævnte transaktion.

3. Medlemsstaterne kan nedsætte beløbet i stk. 1 til 50 000 EUR for selskaber, der hverken har tilladelse til at forvalte kunders penge eller værdipapirer eller til at handle for egen regning eller deltage i emissioner på grundlag af en fast forpligtelse.
4. Besiddelse af positioner i finansielle instrumenter, der ikke indgår i handelsbeholdningen, med henblik på at investere egenkapital betragtes ikke som handel i forhold til tjenesteydelserne i stk. 1 eller med henblik på stk. 3.

Artikel 30

Lokale firmaers startkapital

Lokale firmaer skal have en startkapital på 50 000 EUR, såfremt de er omfattet af reglerne om fri etableringsret eller fri udveksling af tjenesteydelser fastsat i artikel 31 og 32 i direktiv 2004/39/EF.

Artikel 31

Selskaber, som ikke forvalter deres kunders penge eller værdipapirer

1. De i artikel 4, stk. 8, litra c), i forordning [indsættes af Publikationskontoret] nævnte selskaber skal råde over:
 - a) en startkapital på 50.000 EUR
 - b) en erhvervsansvarsforsikring, som dækker hele Unionen, eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse, med en dækning på mindst 1 000 000 EUR for hvert erstatningskrav, dog højst 1 500 000 EUR i alt om året for alle krav
 - c) en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til litra a) eller b).

De i første afsnit omhandlede beløb skal regelmæssigt tages op til revision af Kommissionen under hensyn til udviklingen i Eurostats europæiske forbrugerprisindeks, og tilpasningerne skal være de samme og ske på samme tid som tilpasningerne efter artikel 4, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling³³.

2. Hvis et selskab, som omhandlet i artikel 4, stk. 8, litra c), i forordning [indsættes af Publikationskontoret], også er registreret i henhold til direktiv 2002/92/EF³⁴, skal det opfylde samme direktivs artikel 4, stk. 3, og derudover have:
 - a) en startkapital på 25 000 EUR

³³ EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3.

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/92/EF af 9. december 2002 om forsikringsformidling (EFT L 9 af 15.1.2003, s. 3).

- b) en erhvervsansvarsforsikring, som dækker hele Unionen, eller anden tilsvarende garanti mod erstatningskrav som følge af pligtforsømmelse, med en dækning på mindst 500 000 EUR for hvert erstatningskrav, dog højst 750.000 EUR i alt om året for alle krav
- c) en kombination af startkapital og erhvervsansvarsforsikring i en form, som giver en dækning, der svarer til litra a) eller b).

Artikel 32

Bestemmelser om videreførelse

- 3. Uanset artikel 28, stk. 2, artikel 29, stk. 1 og 3, og artikel 30 kan medlemsstaterne tillade, at investeringsselskaber og firmaer omfattet af artikel 30, der allerede bestod før den 31. december 1995 fortsætter deres drift, selv om deres egenkapital er mindre end den startkapital, der er foreskrevet i artikel 28, stk. 2, artikel 29, stk. 1 og 3, og artikel 30.

Sådanne firmaer eller investeringsselskaber må ikke falde til under det højeste referenceniveau beregnet efter den 23. marts 1993. Referenceniveauet er egenkapitalens daglige gennemsnitsniveau beregnet over de seks måneder, der går forud for beregningsdatoen. Dette referenceniveau beregnes hver sjette måned over den tilsvarende forudgående periode.

- 4. Overtages kontrollen med et firma af den i stk. 1 nævnte kategori af en anden fysisk eller juridisk person end den, der tidligere kontrollerede det, skal dets egenkapital være på mindst det beløb, der er angivet for det i artikel 28, stk. 2, artikel 29, stk. 1 og 3, og artikel 30, undtagen ved den første overdragelse ved arv efter den 31. december 1995, med forbehold af de kompetente myndigheders godkendelse og i en periode på højst ti år efter den pågældende overdragelse.

Afsnit V

Bestemmelser vedrørende fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

Kapitel 1

Almindelige principper

Artikel 33

Kreditinstitutter

Medlemsstaterne skal sikre, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I til dette direktiv, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel 35, artikel 36, stk. 1-3, artikel 39, stk. 1 og 2, og artikel 40-46, enten ved oprettelse af en filial eller ved udveksling af tjenesteydelser, af ethvert kreditinstitut, der er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn af en anden medlemsstats kompetente myndigheder, under forudsætning af at disse aktiviteter er omfattet af tilladelsen.

Artikel 34

Finansieringsinstitutter

1. Medlemsstaterne skal sikre, at de aktiviteter, der er opført på listen i bilag I til dette direktiv, kan udøves på deres område efter bestemmelserne i artikel 35, artikel 36, stk. 1-3, artikel 39, stk. 1 og 2, og artikel 40-46, enten ved oprettelse af en filial eller ved fri udveksling af tjenesteydelser, af ethvert finansieringsinstitut i en anden medlemsstat, der er datterselskab af et kreditinstitut eller fællesejet datterselskab af flere kreditinstitutter, hvis vedtægter giver mulighed for udøvelse af sådanne aktiviteter, og som opfylder samtlige nedenstående betingelser:
 - a) Moderselskabet eller moderselskaberne er meddelt tilladelse som kreditinstitutter i den medlemsstat, hvis lovgivning finansieringsinstituttet er underlagt.
 - b) De pågældende aktiviteter udøves reelt i samme medlemsstat.
 - c) Moderselskabet eller moderselskaberne besidder mindst 90 % af de stemmerettigheder, der er knyttet til besiddelsen af aktier eller kapitalandele i finansieringsinstituttet.
 - d) Moderselskabet eller moderselskaberne godtgør over for de kompetente myndigheder, at finansieringsinstituttet forvaltes på forsvarlig vis, og afgiver

erklæring om, at de med samtykke fra hjemlandets relevante kompetente myndigheder har stillet selvskyldnergaranti for de engagementer, som finansieringsinstituttet indgår.

- e) Finansieringsinstituttet indgår, navnlig for de pågældende aktiviteter, i det konsoliderede tilsyn med moderselskabet eller hvert af dets moderselskaber i overensstemmelse med afsnit VII, kapitel 3, i dette direktiv og del 1, afsnit II, kapitel 2, i forordning [indsættes af Publikationskontoret] navnlig hvad angår minimumsegenkapitalkravet i artikel 87 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], med henblik på tilsynet med store engagementer omhandlet i del 4 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] og begrænsningerne for kapitalinteresser i artikel 84 og 85 i forordning [indsættes af Publikationskontoret].

Hjemlandets kompetente myndigheder kontrollerer, at disse betingelser er opfyldt, og udsteder til finansieringsinstituttet en bekræftende erklæring herom, der vedlægges den i artikel 35 og 39, omhandlede meddelelse.

- 2. Hvis et finansieringsinstitut, som er omfattet af bestemmelserne i stk. 1, første afsnit, ikke længere opfylder en af betingelserne, underretter hjemlandet værtslandets kompetente myndighed herom, og de aktiviteter, som finansieringsinstituttet udøver i værtslandet, underlægges derefter den lovgivning, der gælder i værtslandet.
- 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på et finansieringsinstituts datterselskaber som omhandlet i stk. 1, første afsnit.

Kapitel 2

Kreditinstitutters etableringsret

Artikel 35

Underretningspligt og samarbejde mellem kompetente myndigheder

- 1. Et kreditinstitut, der ønsker at etablere en filial på en anden medlemsstats område, meddeler dette til den kompetente myndighed i hjemlandet.
- 2. Medlemsstaterne kræver, at det kreditinstitut, som ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, indgiver alle følgende oplysninger sammen med den i stk. 1 nævnte meddelelse:
 - a) i hvilken medlemsstat instituttet har til hensigt at etablere en filial
 - b) et program for filialens virksomhed, hvori bl.a. angives, hvilken art aktiviteter der påtænkes, og hvorledes filialen skal organiseres
 - c) en adresse i værtslandet, hvorfra dokumentet kan rekvireres
 - d) navnene på de personer, der skal være ansvarlige for filialens ledelse.

3. Medmindre den kompetente myndighed i hjemlandet har grund til at betvivle, at det pågældende kreditinstituts administrative struktur eller finansielle situation er sund under hensyn til den påtænkte etablering, videregiver den de i stk. 2 nævnte oplysninger senest tre måneder efter modtagelsen af alle disse oplysninger til den kompetente myndighed i værtslandet og underretter det berørte kreditinstitut herom.

Hjemlandets kompetente myndigheder sender ligeledes oplysninger om størrelsen og sammensætningen af kreditinstituttets egenkapital og summen af kapitalkrav i henhold til artikel 87 i forordning [indsættes af Publikationskontoret].

Uanset andet afsnit sender hjemlandets kompetente myndigheder i det i artikel 34 omhandlede tilfælde oplysning om størrelsen og sammensætningen af finansieringsinstituttets egenkapital og størrelsen af den samlede risikoeksponering i henhold til artikel 87 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] for det kreditinstitut, som er dets moderselskab.

4. Nægter den kompetente myndighed i hjemlandet at videregive de i stk. 2 nævnte oplysninger til den kompetente myndighed i værtslandet, skal den begrunde dette afslag over for det pågældende kreditinstitut inden tre måneder efter modtagelsen af samtlige omhandlede oplysninger.

Et sådant afslag eller manglende svar kan prøves ved domstolene i hjemlandet.

5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvilke oplysninger, der skal videregives i henhold til denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for sådanne oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. EBA forelægger udkast til tekniske standarder for Kommissionen, jf. stk. 5 og 6, senest den 1. januar 2014.

Artikel 36

Påbegyndelse af virksomhed

1. Før en filial af et kreditinstitut påbegynder sin virksomhed, har de kompetente myndigheder i værtslandet en frist på to måneder fra modtagelsen af de i artikel 35 omhandlede oplysninger til at forberede det i kapitel 4 foreskrevne tilsyn med instituttet og til i givet fald at meddele de vilkår, som under hensyn til samfundsmæssige interesser gælder for udøvelse af denne virksomhed i værtslandet.

2. Så snart meddelelsen fra de kompetente myndigheder i værtslandet foreligger, eller så snart den i stk. 1 nævnte frist udløber, uden at der er modtaget nogen udtalelse herfra, kan filialen etableres, og virksomheden kan påbegyndes.
3. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter artikel 35, stk. 2, litra b), c) eller d), skal kreditinstituttet skriftlig meddele den pågældende ændring til de kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet mindst én måned, før den foretages, således at de kompetente myndigheder i hjemlandet kan nå at træffe en afgørelse om denne ændring i henhold til artikel 35, og de kompetente myndigheder i værtslandet kan træffe en afgørelse om betingelserne for ændringen i henhold til stk. 1 i nærværende artikel.
4. Filialer, der inden den 1. januar 1993 har påbegyndt deres virksomhed efter de i værtslandet gældende bestemmelser, betragtes som filialer, der har været underlagt proceduren i artikel 35, og stk. 1 og 2, i nærværende artikel. Fra den 1. januar 1993 vil de være underlagt bestemmelserne i stk. 3 i nærværende artikel og artikel 33 og 53 samt kapitel 4.
5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvilke oplysninger der skal videregives i henhold til denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
6. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for sådanne oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
7. EBA forelægger udkast til tekniske standarder for Kommissionen, jf. stk. 5 og 6, senest den 1. januar 2014.

Artikel 37

Oplysninger om afslag

Medlemsstaten meddeler Kommissionen og EBA antallet og arten af de tilfælde, hvor der i henhold til artikel 35 og artikel 36, stk. 1, 2 og 3, er blevet givet afslag.

Artikel 38

Sammenlægning af filialer

Afdelinger, som i en og samme medlemsstat oprettes af et kreditinstitut med hovedkvarter i en anden medlemsstat, betragtes, uanset antallet, som én filial.

Kapitel 3

Udøvelse af retten til fri udveksling af tjenesteydelser

Artikel 39

Underretningsprocedure

1. Et kreditinstitut, der for første gang ønsker at udøve virksomhed på en anden medlemsstats område inden for rammerne af den frie udveksling af tjenesteydelser, meddeler hjemlandets kompetente myndigheder, hvilke af aktiviteterne på listen i bilag I til dette direktiv, det har til hensigt at udøve.
2. Hjemlandets kompetente myndigheder fremsender senest en måned efter modtagelsen den i stk. 1 fastsatte meddelelse til de kompetente myndigheder i værtslandet.
3. Denne artikel berører ikke de rettigheder, som et kreditinstitut inden den 1. januar 1993 har erhvervet i forbindelse med udveksling af tjenesteydelser.
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere, hvilke oplysninger der skal videregives i henhold til denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for standardformularer, -modeller og -procedurer for sådanne oplysninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA forelægger udkast til tekniske standarder for Kommissionen, jf. stk. 4 og 5, senest den 1. januar 2014.

Kapitel 4

Værtslandets kompetente myndigheders beføjelser

Artikel 40

Rapporteringskrav

De kompetente myndigheder i værtslandet kan kræve, at alle kreditinstitutter, der har en filial på værtslandets område, regelmæssigt indsender en rapport til dette lands kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver i værtslandet.

Sådanne rapporter er kun til orientering og er forbeholdt anvendelsen af artikel 52, stk. 1.

De kompetente myndigheder i værtslandet kan navnlig kræve oplysninger fra de i stk. 1 nævnte kreditinstitutter, for at de kompetente myndigheder kan vurdere, om en filial er væsentlig i henhold til artikel 52, stk. 1.

Artikel 41

Foranstaltninger truffet af de kompetente myndigheder i hjemlandet i forbindelse med de aktiviteter, der udøves i værtslandet

1. Når de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at et kreditinstitut, der har en filial eller leverer tjenesteydelser på værtslandets område opfylder en af følgende betingelser vedrørende de aktiviteter, der udøves i værtslandet, underretter de kompetente myndigheder i hjemlandet:
 - a) Kreditinstituttet overholder ikke de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv eller overholder ikke forordning [indsættes af Publikationskontoret].
 - b) Kreditinstituttet forventes ikke at overholde de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv eller overholde forordning [indsættes af Publikationskontoret].

De kompetente myndigheder i hjemlandet skal da så hurtigt som muligt træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kreditinstituttet bringer det ulovlige forhold til ophør eller træffer foranstaltninger til at afværge risikoen for manglende overholdelse. Disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.

2. Hvis de kompetente myndigheder i værtslandet gør gældende, at de kompetente myndigheder i hjemlandet ikke har overholdt deres forpligtelser, eller ikke forventes at ville opfylde deres forpligtelser i henhold til stk. 1, kan de indbringe sagen for EBA og anmode den om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. I så fald kan EBA handle i overensstemmelse med de beføjelser,

den er tillagt i henhold til nævnte artikel. Afgørelser i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 træffer EBA inden for 24 timer.

Artikel 42

Begrundelse

Enhver foranstaltning, der træffes efter artikel 41, stk. 1, artikel 43 eller 44, og som medfører sanktioner eller restriktioner i forbindelse med leveringen af tjenesteydelser eller udøvelsen af retten til fri etablering, skal være behørigt begrundet og meddeles det pågældende kreditinstitut.

Artikel 43

Retsbevarende foranstaltninger

1. Inden den i artikel 41 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særligt hastende tilfælde i afventning af foranstaltninger, der skal træffes af de kompetente myndigheder i hjemlandet eller de i artikel 2 i direktiv 2001/24/EF nævnte saneringsforanstaltninger, iværksætte nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte indskyderes, investorers og andre kunders interesser i værtslandet.
2. Retsbevarende foranstaltninger skal stå i et rimeligt forhold til deres formål, som er at yde beskyttelse mod negativ indvirkning på indskydernes, investorernes og kundernes kollektive interesser i værtslandet. Foranstaltningerne kan omfatte betalingsstandsning. De bør ikke medføre, at kreditinstituternes kreditorer i værtslandet får fortrin for kreditorer i andre medlemsstater.
3. Retsbevarende foranstaltninger kan kun træffes forud for saneringsforanstaltninger som omhandlet i artikel 2 i direktiv 2001/24/EF. Virkningerne af en retsbevarende foranstaltning ophører, når de administrative eller retslige myndigheder i hjemlandet træffer de i artikel 2 i direktiv 2001/24/EF omhandlede saneringsforanstaltninger.
4. De kompetente myndigheder i værtslandet bringer de retsbevarende foranstaltninger til ophør, når de er blevet forældede i henhold til artikel 41, medmindre de mister deres retsvirkning i henhold til stk. 3.
5. Kommissionen, EBA og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder underrettes snarest muligt om sådanne retsbevarende foranstaltninger.

Hvis de kompetente myndigheder i hjemlandet har indvendinger mod foranstaltninger truffet af de kompetente myndigheder i værtslandet, kan de indbringe sagen for EBA og anmode den om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. I så fald kan EBA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel. Afgørelser i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 træffer EBA inden for 24 timer.

6. Kommissionen kan, efter at have hørt de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve de retsbevarende foranstaltninger.

Artikel 44

Værtslandenes beføjelser

Værtslande kan uanset artikel 40 og 41 udøve de beføjelser, der er tillagt dem i henhold til dette direktiv, træffe passende forholdsregler for at forebygge eller straffe uregelmæssigheder på deres område, som strider mod de retsregler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, eller af hensyn til samfundsmæssige interesser. Dette indebærer, at et kreditinstitut, som overtræder sådanne lovbestemmelser, kan forhindres i at indlede yderligere aktiviteter på værtslandenes område.

Artikel 45

Foranstaltninger efter inddragelse af tilladelse

Såfremt tilladelsen inddrages, meddeles dette værtslandets myndigheder, der da tager passende skridt til at hindre, at det pågældende kreditinstitut indleder yderligere aktiviteter på værtslandets område, og til at beskytte indlånernes interesser.

Artikel 46

Annoncering

Bestemmelserne i denne kapitel er ikke til hinder for, at kreditinstitutter med hovedkontor i en anden medlemsstat kan reklamere for deres ydelser ved anvendelse af ethvert kommunikationsmedium i værtslandet, når de ikke tilsidesætter regler for sådanne reklamers form og indhold, der er begrundet i hensynet til samfundsmæssige interesser.

Afsnit VI

Forbindelser med tredjelande

Artikel 47

Underretning i forbindelse med tredjelandes filialer og adgangsbetingelserne for kreditinstitutter med disse filialer

1. Over for filialer af kreditinstitutter med hovedkontor uden for Unionen anvender medlemsstaterne i forbindelse med disses adgang til at optage virksomhed og til at udøve denne ikke bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som filialer af kreditinstitutter med hovedkontor i Unionen er undergivet.
2. De kompetente myndigheder underretter Kommissionen, EBA og Det Europæiske Bankudvalg om de tilladelser til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hovedkontor i et tredjeland.
3. Unionen kan ved aftaler med et eller flere tredjelande indgå overenskomst om anvendelse af bestemmelser, som giver filialer af et kreditinstitut med hovedkontor uden for Unionen samme behandling på hele Unionens område.

Artikel 48

Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder om det konsoliderede tilsyn

1. Kommissionen kan enten efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende de nærmere vilkår for, hvordan det konsoliderede tilsyn skal anvendes på følgende:
 - a) institutter, hvis moderselskab har hovedkontor i et tredjeland
 - b) institutter, der er beliggende i tredjelande, og hvis moderselskab er et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, har sit hovedkontor inden for Unionen.
2. De i stk. 1 omhandlede aftaler har navnlig til formål at sikre:
 - a) at de kompetente myndigheder i medlemsstaterne kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for så vidt angår et i Unionen beliggende kreditinstitut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, der har et datterselskab, som er et uden for Unionen beliggende kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut

- b) at de kompetente myndigheder i tredjelande kan indhente de oplysninger, der er nødvendige for at føre tilsyn med moderselskaber, der har hovedkontor inden for de pågældende landes område, og som har et datterselskab, der er et i en eller flere medlemsstater beliggende kreditinstitut eller finansieringsinstitut, eller som besidder kapitalinteresser i et sådant institut
 - c) at EBA er i stand til at få de oplysninger fra medlemsstaternes kompetente myndigheder, som de har modtaget fra tredjelandes nationale myndigheder i henhold til artikel 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- 3. Uden at dette berører artikel 218 i traktaten, undersøger Kommissionen bistået af Det Europæiske Bankudvalg resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og den deraf opståede situation.
 - 4. EBA bistår Kommissionen med henblik på denne artikel i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Afsnit VII

Tilsynsvirksomhed

Kapitel 1

Principper for tilsyn

AFDELING I

HJEM- OG VÆRTSLANDETS KOMPETENCE

Artikel 49

Ansaret for hjemlandets tilsyn

1. Ansaret for tilsyn med et institut, herunder tilsyn med de i henhold til artikel 33 og 34 udøvede aktiviteter, påhviler hjemlandets kompetente myndigheder, uden at dette berører de bestemmelser i nærværende direktiv, der tillægger værtslandets kompetente myndigheder ansaret.
2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der føres konsolideret tilsyn.

Artikel 50

Værtslandets ansvar

Foranstaltninger truffet af værtslandet må ikke føre til forskelsbehandling eller mere restriktiv behandling af institutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

Artikel 51

Samarbejde om tilsyn

1. Med henblik på at føre tilsyn med virksomheden i institutter, som udøver virksomhed i en eller flere andre medlemsstater end den, hvor de har hovedkontor, navnlig gennem en filial, arbejder de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater tæt sammen. De meddeler hinanden alle sådanne oplysninger om ledelsen og ejerforholdet i disse institutter, som vil kunne lette tilsynet med disse og undersøgelsen af betingelserne for meddelelse af tilladelse, samt alle oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med disse institutter, i særdeleshed med hensyn til likviditet, solvens, indskudsgarantier, begrænsning af større engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis og intern kontrol.

2. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler straks de kompetente myndigheder i værtslandet oplysninger og undersøgelsesresultater om likviditetstilsyn i overensstemmelse med del 6 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] og afsnit VII, kapitel 3, i dette direktiv vedrørende de af instituttet gennem filialen udøvede aktiviteter, såfremt sådanne oplysninger er relevante for beskyttelse af indskyderne og investorerne i værtslandet.
3. De kompetente myndigheder i hjemlandet underretter straks de kompetente myndigheder i værtslandet, hvis der opstår eller med rimelighed kan forventes at opstå likviditetsstress. Sådanne oplysninger omfatter også nærmere enkeltheder om planlægningen og gennemførelsen af en saneringsplan og om tilsynsforanstaltninger i denne forbindelse.
4. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler de kompetente myndigheder i værtslandet og gør efter anmodning herom nærmere rede for, hvordan der er taget højde for sidstnævnte myndigheders oplysninger og undersøgelsesresultater. Fastholder de kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten efter meddelelse af sådanne oplysninger og resultater, at de kompetente myndigheder i hjemlandet ikke har truffet relevante foranstaltninger, kan de kompetente myndigheder i værtslandet indbringe sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA kan da handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til denne artikel. I givet fald træffer EBA afgørelse inden for en måned.
5. De kompetente myndigheder kan indbringe spørgsmål for EBA, hvis en anmodning om samarbejde, navnlig med hensyn til udveksling af oplysninger, er blevet afvist eller ikke er blevet imødekommet inden for en rimelig frist. Uden at det berører artikel 258 i traktaten, kan EBA i sådanne tilfælde handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
6. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere oplysningerne i denne artikel.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
7. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge standardformularer, -modeller og -procedurer til brug for informationsudveksling, som kan forventes at lette overvågningen af institutterne.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
8. EBA forelægger udkast til tekniske standarder for Kommissionen, jf. stk. 6 og 7, senest den 1. januar 2014.

Artikel 52

Væsentlige filialer

1. De kompetente myndigheder i et værtsland kan fremsætte en anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed i de tilfælde, hvor artikel 107, stk. 1, finder anvendelse, eller til de kompetente myndigheder i hjemlandet om, at en filial af et institut, der ikke opfylder kriterierne i artikel 90 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], betragtes som væsentlig.

Anmodningen skal indeholde begrundelserne for at anse filialen for at være væsentlig, navnlig med hensyn til følgende:

- a) et instituts filial har en markedsandel i form af indskud på over 2 % i værtslandet
- b) den betydning, som suspensionen eller ophøret af instituttets virksomhed kan forventes at få for markedslikviditeten og betalings-, clearings- og afviklingssystemerne i værtslandet
- c) filialens størrelse og betydning målt i forhold til antal kunder inden for værtslandets banksystem eller finansielle system.

De kompetente myndigheder i hjemlandene og i værtslandene og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor artikel 108 finder anvendelse, skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning om at betragte en filial som værende væsentlig.

Er der ikke truffet en fælles beslutning inden for to måneder efter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede anmodning, træffer de kompetente myndigheder i værtslandet selv beslutning om, hvorvidt filialen er væsentlig, inden for en periode på yderligere to måneder. I forbindelse med beslutningstagningen tager de kompetente myndigheder i værtslandet hensyn til eventuelle synspunkter og forbehold fremsat af de konsoliderende tilsynsmyndigheder eller de kompetente myndigheder i hjemlandet.

Har en af de berørte kompetente myndigheder efter udløbet af den første periode på to måneder indbragt sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udsætter værtslandets kompetente myndigheder deres beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning. Værtslandets kompetente myndigheder træffer deres beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Perioden på to måneder anses for at være forligsfasen i den i artikel 19 i nævnte forordnings forstand. EBA vedtager en afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af de første to måneder eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

De i tredje afsnit omhandlede beslutninger anføres i et dokument, der indeholder den fuldt begrundede beslutning, og sendes til de berørte kompetente myndigheder, og beslutningen vil da være bindende for de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

At en filial betragtes som væsentlig berører ikke de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.

2. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor en væsentlig filial er etableret, de i artikel 112, stk. 1, litra c) og d), omhandlede oplysninger og udfører de i artikel 107, stk. 1, litra c), omhandlede opgaver i samarbejde med de kompetente myndigheder i værtslandet.

Hvis en kompetent myndighed i et hjemland bliver bekendt med en nødsituation i et kreditinstitut, jf. artikel 109, stk. 1, advarer den snarest muligt de i artikel 59, stk. 4, og artikel 60 omhandlede myndigheder.

De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor væsentlige filialer er etableret, resultaterne af risikovurderingerne af institutter med sådanne filialer som omhandlet i artikel 92 og i givet fald artikel 108, stk. 2, litra a). De giver også meddelelse om beslutningerne i henhold til artikel 64, 98 og 99, såfremt disse vurderinger og beslutninger er relevante for disse filialer.

De kompetente myndigheder i hjemlandet hører de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor væsentlige filialer er etableret, om de operationelle skridt, der kræves i henhold til artikel 84, stk. 10, når dette er relevant til imødegåelse af likviditetsrisici i forbindelse med medlemsstatens valuta.

Har de kompetente myndigheder i hjemlandet ikke hørt de kompetente myndigheder i værtslandet, eller er de operationelle skridt, jf. artikel 84, stk. 10, der er truffet af de kompetente myndigheder i hjemlandet ikke tilstrækkelige, kan de kompetente myndigheder i værtslandet indbringe sagen for EBA i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010. I så fald kan EBA handle i overensstemmelse med de beføjelser, den er tillagt i henhold til nævnte artikel.

3. Når artikel 111 ikke finder anvendelse, opretter og leder de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med et institut med væsentlige filialer i andre medlemsstater, et tilsynskollegium, som skal lette samarbejdet i henhold til nærværende artikels stk. 2 og artikel 51. Oprettelsen af et kollegium og dets virkemåde baseres på skriftlige bestemmelser, der efter høring af de berørte kompetente myndigheder fastlægges af den kompetente myndighed i hjemlandet. Den kompetente myndighed i hjemlandet afgør, hvilke kompetente myndigheder der deltager i et møde eller en aktivitet i kollegiet.

Den beslutning, som hjemlandets kompetente myndighed træffer, skal tage hensyn til relevansen af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, for disse myndigheder, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater, jf. artikel 8, og de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 2 i nærværende artikel.

Hjemlandets kompetente myndighed skal på forhånd holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Hjemlandets kompetente myndighed skal også rettidigt holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de aktioner, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.

4. De kompetente myndigheder i værtslandet har beføjelser til i enkelttilfælde at foretage kontrol på stedet af de aktiviteter, som filialer af institutter udøver på deres område og anmode filialerne om oplysninger om deres aktiviteter. Før kontrollen foretages, høres de kompetente myndigheder i hjemlandet. Efter at kontrollen er foretaget, meddeler de kompetente myndigheder i værtslandet de kompetente myndigheder i hjemlandet de tilvejebragte oplysninger og undersøgelsesresultater, som er relevante for risikovurdering af instituttet eller stabiliteten i det finansielle system i værtslandet. De kompetente myndigheder i hjemlandet tager behørigt hensyn til disse oplysninger og disse undersøgelsesresultater, når de fastlægger deres tilsynsprogram som omhandlet i artikel 96, og tager også hensyn til stabiliteten i det finansielle system i værtslandet.
5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren, der er omhandlet i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
6. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge tilsynskollegiernes virkemåde i praksis.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage disse gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
7. EBA forelægger udkast til tekniske standarder for Kommissionen, jf. stk. 5 og 6, senest den 31. december 2015.

Artikel 53

Kontrolbesøg i filialer etableret i en anden medlemsstat

1. Når et institut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, udøver virksomhed gennem en filial etableret i en anden medlemsstat, sikrer de kompetente myndigheder i værtslandet, at hjemlandets kompetente myndigheder efter forudgående meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder selv eller gennem personer, som de bemyndiger hertil, på stedet kan kontrollere de oplysninger, der er nævnt i artikel 51.
2. Hjemlandets kompetente myndigheder skal ligeledes have adgang til at føre tilsyn med filialer efter en af de andre procedurer, der er nævnt i artikel 116.

AFDELING II

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER OG TAVSHEDSPLIGT

Artikel 54

Tavshedspligt

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser for, at alle, der arbejder for eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, såvel som revisorer og eksperter, der har handlet på de kompetente myndigheders vegne, undergives tavshedspligt.

De fortrolige oplysninger, de modtager i forbindelse med deres hverv, må ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller samlet form, således at de enkelte kreditinstitutter ikke kan identificeres, medmindre der er tale om tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen.

Såfremt der er tale om et kreditinstitut, der er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, kan fortrolige oplysninger, som ikke vedrører tredjemand, der er involveret i forsøg på at redde kreditinstituttet, dog videregives under en civil retssag, herunder handelssager.

2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater udveksler oplysninger eller videregiver oplysninger til EBA i henhold til nærværende direktiv, forordning [indsættes af Publikationskontoret] og til de øvrige direktiver, der gælder for kreditinstitutter, samt til artikel 31 og 35 i forordning (EU) nr. 1093/2010. Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.
3. Stk. 1 er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder offentliggør resultatet af stresstest, der udføres i overensstemmelse med artikel 97 eller artikel 32 i forordning (EU) nr. 1093/2010, og ej heller for videregivelse af resultaterne af stresstest til EBA med henblik på EBA's offentliggørelse af resultaterne af EU-dækkende stresstest.

Artikel 55

Anvendelse af fortrolige oplysninger

De kompetente myndigheder, der i henhold til artikel 54 modtager fortrolige oplysninger, må kun anvende disse i forbindelse med udøvelsen af deres hverv og kun til følgende formål:

- a) til undersøgelse af, om betingelserne for adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut er opfyldt, og til at lette det individuelle og det konsoliderede tilsyn med sådan virksomhed, særlig med hensyn til likviditet, solvens, store engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis samt intern kontrol
- b) til pålæggelse af sanktioner

- c) hvis den kompetente myndigheds afgørelser påklages til højere myndighed, herunder indbringelse for domstolene efter artikel 71
- d) i forbindelse med indbringelse for domstolene efter særbestemmelser i EU-lovgivning, som er vedtaget vedrørende kreditinstitutter.

Artikel 56

Samarbejdsaftaler

Medlemsstaterne og EBA kan i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) nr. 1093/2010 indgå samarbejdsaftaler om udveksling af oplysninger med tredjelandes kompetente myndigheder samt med de i artikel 57 og artikel 58, stk. 1, omhandlede myndigheder eller organer fra tredjelande, forudsat at de således meddelte oplysninger er sikret ved tavshedspligt, der mindst svarer til den tavshedspligt, der er foreskrevet i artikel 54, stk. 1, i dette direktiv. Udvekslingen af oplysninger skal have til formål at give de pågældende myndigheder eller organer mulighed for at udføre deres tilsynsopgaver.

Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, videregives de ikke uden udtrykkelig tilladelse fra de myndigheder, som har videregivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Artikel 57

Udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne

Artikel 54, stk. 1, og artikel 55 er ikke til hinder for, at der, hvis der findes flere kompetente myndigheder i samme medlemsstat, udveksles oplysninger mellem sådanne myndigheder inden for denne medlemsstat, eller at der udveksles oplysninger mellem medlemsstaterne imellem mellem de kompetente myndigheder og følgende til varetagelse af deres tilsynsopgaver:

- a) de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med andre finansieringsinstitutter og med forsikringsselskaber, samt de myndigheder, der fører tilsyn med de finansielle markeder
- b) de organer, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling af kreditinstitutter og lignende procedurer,
- c) personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af kreditinstituttets og andre finansieringsinstitutters regnskaber.

Artikel 54, stk. 1, og artikel 55 er ikke til hinder for, at der til de organer, der forvalter indskudsgarantiordningerne, gives oplysninger, som er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde.

I begge tilfælde er de oplysninger, som de pågældende myndigheder, organer og personer modtager, underlagt den i artikel 54, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.

Artikel 58

Udveksling af oplysninger med tilsynsorganer

1. Uanset bestemmelserne i artikel 54, 55 og 56 kan medlemsstaterne tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og følgende:
 - a) de myndigheder, der fører tilsyn med de organer, der er ansvarlige for likvidation og konkursbehandling af kreditinstitutter og lignende procedurer
 - b) de myndigheder, der fører tilsyn med de personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af forsikringsselskabers, kreditinstitutters, investeringsselskabers og andre finansieringsinstitutters regnskaber.

2. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, kræver medlemsstaterne mindst følgende betingelser opfyldt:

- a) Oplysningerne anvendes til udførelse af de tilsynsopgaver, som er beskrevet i stk. 1.
- b) De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt tavshedspligt i henhold til artikel 54, stk. 1.
- c) Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

Medlemsstaterne meddeler EBA, hvilke myndigheder der kan modtage oplysninger i henhold til stk. 1 og 2.

3. Uanset artikel 54, 55 og 56 kan medlemsstaterne med henblik på at styrke det finansielle systems stabilitet og integritet tillade udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de organer, der ifølge loven er ansvarlige for at påvise og efterforske overtrædelser af selskabsretten.

I så tilfælde kræver medlemsstaterne mindst følgende betingelser opfyldt:

- a) Oplysningerne skal anvendes til udførelse af de opgaver, som er beskrevet i første afsnit.
- b) De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt tavshedspligt i henhold til artikel 54, stk. 1.
- c) Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet nævnte oplysninger, og i givet fald udelukkende til det formål, som nævnte myndigheder har givet deres tilladelse til.

4. Hvis de i stk. 1 omhandlede myndigheder og organer i en medlemsstat udfører deres efterforskningsopgaver med bistand fra dertil bemyndigede, ikke offentligt ansatte, personer, fordi disse er i besiddelse af særlig sagkundskab, kan den i første afsnit

nævnte mulighed for udveksling af oplysninger udvides til også at gælde sådanne personer på de i andet afsnit fastsatte særlige betingelser.

5. Medlemsstaterne meddeler EBA, hvilke myndigheder eller organer der kan modtage oplysninger i henhold til denne artikel.
6. Ved anvendelsen af stk. 4 meddeler de i stk. 1 omhandlede myndigheder eller organer de kompetente myndigheder, som har videregivet oplysningerne, hvilke personer oplysningerne vil blive videresendt til, med nøjagtig angivelse af disse personers beføjelse.

Artikel 59

Videregivelse af oplysninger om pengepolitiske, systemiske og betalingsrelaterede spørgsmål

1. Ingen af bestemmelserne i dette kapitel er til hinder for, at en kompetent myndighed sender oplysninger til følgende med henblik på udførelsen af deres opgaver:
 - a) centralbanker og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres respektive lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabilitet i det finansielle system
 - b) eventuelle andre offentlige myndigheder, der overvåger betalingssystemerne
 - c) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), når disse oplysninger er relevante for udførelsen af dets opgaver i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010³⁵.
2. Bestemmelserne i dette kapitel er ikke til hinder for, at de i stk. 1, omhandlede myndigheder eller organer sender de kompetente myndigheder sådanne oplysninger, som er nødvendige for dem med henblik på artikel 55.
3. De oplysninger, som modtages i denne forbindelse, er underlagt den i artikel 54, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.
4. I en nødsituation som omhandlet i artikel 109, stk. 1, tillader medlemsstaterne de kompetente myndigheder straks at meddele centralbankerne oplysninger, når disse oplysninger er relevante for udøvelsen af deres lovbestemte opgaver, herunder gennemførelse af pengepolitikken og dermed forbundne likviditetsforanstaltninger, overvågning af betalinger og clearing- og afviklingssystemer samt opretholdelse af stabiliteten i det finansielle system, og ESRB, når sådanne oplysninger er relevante for udøvelsen af dets lovbestemte opgaver.

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1092/2010 af 24. november 2010 om makrotilsyn på EU-plan med det finansielle system og om oprettelse af et europæisk udvalg for systemiske risici, EUT 331 af 15.12.2010, s. 1.

Artikel 60

Fremsendelse af oplysninger til andre enheder

1. Uanset artikel 54, stk. 1, og artikel 55 kan medlemsstaterne ved lovgivning give tilladelse til, at visse oplysninger meddeles andre afdelinger i statsforvaltningen, som er ansvarlige for lovgivningen vedrørende tilsyn med kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, investeringstjenesteydelser og forsikringsselskaber samt personer, som handler efter fuldmagt fra de pågældende afdelinger.

Oplysningerne må imidlertid kun videregives, såfremt det er nødvendigt af hensyn til tilsynskontrollen.

I en nødsituation som omhandlet i artikel 109, stk. 1, tillader medlemsstaterne de kompetente myndigheder at videregive relevante oplysninger til de i stk. 1 nævnte afdelinger i alle berørte medlemsstater.

2. Medlemsstaterne kan give tilladelse til, at visse oplysninger om tilsyn med institutter videregives til parlamentariske undersøgelsesudvalg, revisionsretter og andre enheder med ansvar for undersøgelser i en medlemsstat på følgende betingelser:
 - a) Sådanne enheder har et præcist ved lov defineret mandat til at undersøge eller granske de aktiviteter, som udføres af myndigheder med ansvar for tilsynet med institutter eller for lovgivningen om tilsyn.
 - b) Oplysningerne er strengt nødvendige til udøvelse af det i litra a) nævnte mandat.
 - c) De personer, som har adgang til oplysningerne, er underkastet den nationale lovgivnings bestemmelser om tavshedspligt, som sikrer, at oplysningerne ikke videregives til personer, som ikke er medlemmer af eller medarbejdere i sådanne enheder.
 - d) Stammer oplysningerne fra en anden medlemsstat, kan de ikke videregives uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har afgivet dem, og i givet fald udelukkende til det formål, med henblik på hvilket de nævnte myndigheder gav deres tilladelse.

Såfremt videregivelsen af oplysninger vedrørende tilsyn indebærer behandling af personoplysninger, overholder ovennævnte enheder ved behandlingen af sådanne oplysninger den gældende lovgivning til gennemførelse af direktiv 95/46/EF.

Artikel 61

Oplysninger opnået ved kontrolbesøg

Medlemsstaterne fastsætter, at oplysninger, der modtages efter artikel 52, stk. 4, artikel 54, stk. 2, og artikel 57, samt oplysninger tilvejebragt ved kontrolbesøg, jf. artikel 53, stk. 1 og 2, aldrig må videregives i de i artikel 60 nævnte tilfælde, medmindre den kompetente myndighed, der giver oplysningerne, eller den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor kontrolbesøget er foretaget, har givet sit udtrykkelige samtykke.

Artikel 62

Oplysninger om clearing og afvikling

1. Bestemmelserne i dette kapitel er ikke til hinder for, at de kompetente myndigheder sender de i artikel 54, 55 og 56 nævnte oplysninger til en clearinginstitution eller lignende organ, der i den nationale lovgivning er anerkendt til clearing eller afvikling på et af de nationale markeder, hvis de mener, at dette er nødvendigt for at sikre, at disse organer fungerer korrekt i forbindelse med misligholdelse eller potentiel misligholdelse på dette marked. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i artikel 54, stk. 1, omhandlede tavshedspligt.
2. Medlemsstaterne sikrer dog, at oplysninger, der er modtaget i henhold til artikel 54, stk. 2, ikke videregives i det tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som først afgav oplysningerne.

AFDELING III

KRAV TIL DE PERSONER, SOM UDFØRER DEN LOVPLIGTIGE KONTROL AF ÅRSREGNSKABER OG KONSOLIDEREDE REGNSKABER

Artikel 63

Krav til de personer, som udfører den lovpligtige kontrol af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber

1. Medlemsstaterne fastsætter som minimum, at enhver person, der er autoriseret i henhold til direktiv 2006/43/EØF³⁶, og som i et institut udfører det hverv, der er beskrevet i artikel 51 i direktiv 78/660/EØF³⁷, artikel 37 i direktiv 83/349/EØF³⁸ eller artikel 73 i direktiv 2009/65/EØF eller ethvert andet lovpligtigt hverv, har pligt til hurtigt at foretage indberetning til de kompetente myndigheder om ethvert forhold eller enhver beslutning vedrørende dette institut, som den pågældende har fået kendskab til som led i udøvelsen af sit hverv, og som kan:
 - a) udgøre en væsentlig overtrædelse af de love eller administrative bestemmelser, der omhandler betingelserne for meddelelse af tilladelse, eller som specielt gælder for udøvelsen af institutternes aktiviteter
 - b) skade kreditinstitutternes fortsatte virksomhed
 - c) føre til nægtelse af revisionspåtegning eller fremsættelse af forbehold heri.

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43 af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

³⁷ Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25.7.1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11).

³⁸ Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber (EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1).

Medlemsstaterne sikrer som minimum, at samme pligt gælder for denne person, for så vidt angår forhold eller beslutninger, som den pågældende måtte få kendskab til som led i et hverv som beskrevet i første afsnit, der udføres i en virksomhed, som har snævre forbindelser i kraft af kontrol med det institut, i hvilket vedkommende udfører dette hverv.

2. Det forhold, at de personer, der er autoriseret i henhold til direktiv 2006/43/EØF, i god tro videregiver oplysninger til de kompetente myndigheder om forhold eller beslutninger som omhandlet i stk. 1, betragtes ikke som brud på den tavshedspligt, som gælder i henhold til kontrakt eller love eller administrative bestemmelser, og påfører ikke de pågældende personer nogen form for ansvar.

AFDELING IV

TILSYNSBEFØJELSER, SANKTIONSBEFØJELSER OG KLAGEADGANG

Artikel 64

Tilsynsbeføjelser

Med henblik på artikel 99 og anvendelse af forordning [indsættes af Publikationskontoret] skal de kompetente myndigheder mindst have følgende beføjelser:

- a) at stille krav til institutterne om at råde over særlig egenkapital til dækning af dele af risici og risici, der ikke er omfattet af artikel 1 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], som fastlagt af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 98
- b) at stille krav om, at de ordninger, processer, mekanismer og strategier, der iværksættes for at efterkomme artikel 72, 73 og 74, styrkes
- c) at stille krav om, at institutterne anvender en bestemt nedskrivningspolitik eller behandling af aktiverne i forhold til egenkapitalkravene
- d) at begrænse institutters forretningsområde, transaktioner eller netværk eller stille krav om at opgive aktiviteter, der indebærer for stor risiko for et instituts soliditet
- e) at stille krav om, at risikoen i forbindelse med institutternes virksomhed, produkter og systemer reduceres
- f) at stille krav om, at institutter begrænser variabel aflønning til en procentdel af nettoindkomsten, når denne form for aflønning er uforenelig med opretholdelsen af et sundt kapitalgrundlag
- g) at stille krav om, at de anvender nettooverskuddet til at styrke egenkapitalen, herunder begrænse eller forbyde udlodning til instituttets aktionærer eller selskabsdeltagere
- h) at indføre supplerende eller hyppigere rapporteringskrav, herunder rapportering om kapital og likviditet

- i) at indføre begrænsninger i løbetidsmismatch mellem aktiver og passiver
- j) at forbyde udbetaling eller fordeling af udbytte eller til renter på supplerende tier 1-instrumenter.

Artikel 65

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at deres respektive kompetente myndigheder kan pålægge passende administrative sanktioner og foranstaltninger, hvis bestemmelserne i forordning [indsættes af Publikationskontoret] eller de nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv ikke er overholdt, og sikrer, at de finder anvendelse. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have en afskrækkende virkning.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der i tilfælde af overtrædelse af bestemmelser vedrørende institutter, finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og blandede holdingselskaber kan indføres sanktioner over for medlemmerne af ledelsesorganet og over for enhver anden person, som i henhold til national lovgivning er ansvarlig for overtrædelsen.
3. De kompetente myndigheder tillægges alle de undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan varetage deres funktioner. De kompetente myndigheder iværksætter et tæt samarbejde ved udøvelsen af deres sanktionsbeføjelser for at sikre, at sanktionerne eller foranstaltningerne får de ønskede virkninger, ligesom de koordinerer deres indsats i forbindelse med sager på tværs af grænserne.

Artikel 66

Bestemmelser vedrørende tilladelser og erhvervelse af kvalificerede andele

1. Denne artikel finder anvendelse på:
 - a) erhvervsmæssig modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler fra offentligheden uden at være et kreditinstitut, hvilket er i strid med artikel 3
 - b) optagelse af virksomhed som kreditinstitut uden at være meddelt tilladelse, hvilket er i strid med artikel 9
 - c) direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et kreditinstitut eller direkte eller indirekte forøgelse af en sådan kvalificeret andel i et kreditinstitut med det resultat, at den pågældendes andel af stemmerettigheder eller kapitalandele derved når op på eller overstiger 20 %, 30 % eller 50 %, eller at kreditinstitutet derved bliver den pågældendes datterselskab, (i det følgende benævnt "den påtænkte erhvervelse"), uden forinden skriftligt at underrette de kompetente myndigheder for det kreditinstitut, hvori de søger at erhverve eller forøge en kvalificeret andel, hvilket er i strid med artikel 22, stk. 1

- d) direkte eller indirekte afhændelse af en kvalificeret andel i et kreditinstitut eller reducere af en kvalificeret deltagelse i et sådant omfang, at andelen af stemmerettigheder eller kapitalandele når ned under 20 %, 30 % eller 50 %, eller at kreditinstituttet derved ophører med at være et datterselskab, uden forinden skriftligt at underrette de kompetente myndigheder, hvilket vil være i strid med artikel 25.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de administrative sanktioner og foranstaltninger, som kan anvendes i de i stk. 1 nævnte tilfælde, mindst omfatter følgende:
- a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den ansvarlige fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art
 - b) en retsafgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
 - c) for juridiske personer, administrative bøder på op til 10 % af virksomhedens samlede årsomsætning i det foregående forretningsår; er virksomheden et datterselskab af et moderselskab, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående forretningsår
 - d) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for dette direktivs vedtagelse.
 - e) administrative bøder på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt fortjenesten kan beregnes.

Artikel 67

Andre bestemmelser

1. Denne artikel finder anvendelse på følgende tilfælde:
- a) et institut, som har opnået tilladelsen ved hjælp af urigtige oplysninger eller ved hjælp af ethvert andet middel i strid med artikel 18, litra b)
 - b) et institut, som undlader at underrette de kompetente myndigheder, så snart de har fået kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele af deres kapital, som bevirker, at andelen overskrider eller falder under en af de tærskler, som er omhandlet i artikel 22, stk. 1, og artikel 25, hvilket er i strid med artikel 26, stk. 1, første afsnit
 - c) et institut, som er noteret på et reguleret marked som nævnt i listen, der offentliggøres af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed, i overensstemmelse med artikel 47 i direktiv 2004/39/EF, og som undlader at meddele mindst én gang om året de kompetente myndigheder navnene på de aktionærer eller selskabsdeltagere, som besidder en kvalificeret andel, samt størrelsen af denne, hvilket er i strid med artikel 26, stk. 1, andet afsnit

- d) et institut, som ikke råder over ledelsesordninger som foreskrevet af de kompetente myndigheder i henhold til de nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 73
- e) et institut, der undlader at indberette oplysninger om forpligtelsen til at opfylde egenkapitalkravene i artikel 87 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] til de kompetente myndigheder, jf. artikel 95, stk. 1, første afsnit, i samme forordning
- f) et institut, der undlader at indberette oplysninger om kapitalkravene til de kompetente myndigheder, jf. artikel 96 i forordning [indsættes af Publikationskontoret]
- g) et institut, der undlader at indberette oplysninger om store engagementer til de kompetente myndigheder, jf. artikel 383, stk. 1, i forordning [indsættes af Publikationskontoret]
- h) et institut, der undlader at indberette oplysninger om likviditeten til de kompetente myndigheder, jf. artikel 403, stk. 1 og 2, i forordning [indsættes af Publikationskontoret]
- i) et institut, der undlader at indberette oplysninger om gearingsgraden til de kompetente myndigheder, jf. artikel 417, stk. 1, i forordning [indsættes af Publikationskontoret]
- j) et institut, som ikke til enhver tid besidder likvide midler som krævet i artikel 401 i forordning [indsættes af Publikationskontoret]
- k) et institut, som påtager sig et engagement, som overstiger de i artikel 384 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] fastsatte grænser
- l) et institut, som er eksponeret for kreditrisikoen ved en securitisationsposition uden at opfylde betingelserne i artikel 394 i forordning [indsættes af Publikationskontoret]
- m) et institut, som undlader at videregive oplysninger i overensstemmelse med artikel 418, stk. 1, 2 og 3, eller 436, stk. 1, i forordning [indsættes af Publikationskontoret].

2. Uden at dette berører de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser, jf. artikel 64, sikrer medlemsstaterne, at de administrative sanktioner og foranstaltninger, som kan anvendes i de i stk. 1 nævnte tilfælde, mindst omfatter følgende:

- a) en offentlig meddelelse, hvori nævnes den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art
- b) en retsafgørelse, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
- c) for institutter, inddragelse af instituttets tilladelse, jf. artikel 18

- d) et midlertidigt forbud mod varetagelse af hverv i instituttet, som pålægges et hvilket som helst medlem af instituttets ledelsesorgan eller en hvilken som helst anden fysisk person, der anses for at være ansvarlig
- e) for juridiske personer, administrative bøder på op til 10 % af den juridiske persons samlede årsomsætning i det foregående forretningsår; er den juridiske person et datterselskab af et moderselskab, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning, som fremgår af det øverste moderselskabs konsoliderede regnskab for det foregående forretningsår
- f) for fysiske personer, administrative bøder på op til 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvor euroen ikke er den officielle valuta, den tilsvarende værdi i national valuta på datoen for dette direktivs ikrafttræden
- g) administrative bøder på op til det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt fortjenesten kan beregnes.

Artikel 68

Offentliggørelse af sanktioner

Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder offentliggør sanktioner eller foranstaltninger, som pålægges for overtrædelse af bestemmelserne i forordning [indsættes af Publikationskontoret] eller af nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv snarest muligt, herunder også oplysninger om overtrædelsens art og identiteten på de personer, som er ansvarlige for overtrædelsen, medmindre offentliggørelsen vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet. Såfremt offentliggørelse ville forvolde de involverede parter uforholdsmæssig stor skade. offentliggør de kompetente myndigheder sanktionerne anonymt.

Artikel 69

De kompetente myndigheders effektive anvendelse af sanktioner og udøvelse af sanktionsbeføjelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder ved valget af arten af administrative sanktioner eller foranstaltninger og fastsættelse af størrelsen af de administrative bøder tager højde for alle relevante omstændigheder:
 - a) overtrædelsens grovhed og varighed
 - b) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons grad af ansvar
 - c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke med udgangspunkt i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst
 - d) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes

- e) tabene for tredjeparter, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt de kan beregnes
 - f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed
 - g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.
2. EBA udsteder i overensstemmelse med artikel 16 i forordning nr. (EU) 1093/2010 retningslinjer til de kompetente myndigheder om arten af administrative sanktioner og foranstaltninger og størrelsen af de administrative bøder.

Artikel 70

Indberetning af overtrædelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder indfører effektive mekanismer, som tilskynder til at indberette overtrædelser af bestemmelserne i forordning [indsættes af Publikationskontoret] og af nationale bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv til de kompetente myndigheder.
2. De mekanismer, som er omhandlet i stk. 1, skal som minimum omfatte:
 - a) særlige procedurer for modtagelse af indberetninger om overtrædelser og opfølgningen heraf
 - b) passende beskyttelse af ansatte i institutter, som afslører overtrædelser inden for instituttet
 - c) beskyttelse af personoplysninger både hvad angår den person, som indberetter overtrædelserne, og den fysiske person, som formodes at være ansvarlig, i overensstemmelse med principperne i direktiv 95/46/EF.
3. Medlemsstaterne stiller krav om, at institutterne har passende procedurer for deres ansatte, således at de kan indberette overtrædelser internt via en særlig kanal.

Artikel 71

Klageadgang

Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser og foranstaltninger, som er truffet i medfør af love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv eller forordning [indsættes af Publikationskontoret], kan påklages. Dette gælder også, hvis der ikke er truffet en afgørelse senest seks måneder efter indgivelsen af en ansøgning om tilladelse, der indeholder alle de i henhold til gældende bestemmelser krævede oplysninger.

Kapitel 2

Kontrolprocesser

AFDELING I

PROCES TIL VURDERING AF DEN INTERNE KAPITAL

Artikel 72

Intern kapital

Institutter skal råde over sunde, effektive og komplette strategier og processer for løbende vurdering og opretholdelse af en intern kapital af en størrelse, type og fordeling, som de anser for passende til at dække arten og omfanget af de risici, som de er eller vil kunne blive eksponeret for.

Disse strategier og processer skal underkastes regelmæssig intern kontrol for at sikre, at de vedbliver at være fyldestgørende og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets virksomhed.

AFDELING II

INSTITUTTERNES ORDNINGER, PROCESSER OG MEKANISMER

UNDERAFDELING 1

GENERELLE PRINCIPPER

Artikel 73

Administration og interne kontrolprocedurer

1. Hjemlandets kompetente myndigheder stiller krav om, at der i alle institutter findes effektive ledelsesordninger, hvilket indebærer en klar organisatorisk struktur med en veldefineret, gennemskelig og konsekvent ansvarsfordeling og effektive procedurer til at identificere, styre, overvåge og rapportere om de risici, institutterne er eller kan blive eksponeret for, fyldestgørende interne kontrolprocedurer, herunder en god administrativ og regnskabsmæssig praksis og en aflønningspolitik og -praksis, som er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring.
2. De i stk. 1 omhandlede ordninger, procedurer og mekanismer skal omfatte hele virksomheden og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af

instituttets aktiviteter. Der tages hensyn til de tekniske kriterier i underafdeling 2 og 3.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af de ordninger, procedurer og mekanismer, der er omhandlet i stk. 1, i overensstemmelse med principperne om, at de skal omfatte hele virksomheden og stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af aktiviteterne som fastsat i stk. 2.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2015.

Artikel 74

Tilsyn med aflønningspolitik

1. De kompetente myndigheder anvender de oplysninger, der indsamles i overensstemmelse med kriterierne for offentliggørelse fastsat i artikel 435, stk. 1, i forordning [indsættes af Publikationskontoret] til at benchmarke aflønningstendenser og aflønningspraksisser. De kompetente myndigheder indgiver disse oplysninger til EBA.
2. EBA udsteder retningslinjer for en forsvarlig aflønningspolitik, som er i overensstemmelse med principperne i artikel 88. Retningslinjerne skal tage hensyn til de principper for forsvarlige aflønningspolitikker, som er fastsat i Kommissionens henstilling af 30. april 2009 om aflønningspolitik i finanssektoren³⁹.

ESMA indgår i et tæt samarbejde med EBA for at udarbejde retningslinjer for en aflønningspolitik for de kategorier af medarbejdere, der yder investeringsservice og udfører investeringsaktiviteter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2004/39/EF.

EBA anvender de oplysninger, som den modtager fra de kompetente myndigheder i overensstemmelse med stk. 3, til at benchmarke aflønningstendenser og aflønningspraksisser på EU-plan.

3. De kompetente myndigheder indsamler oplysninger om antallet af medarbejdere inden for en lønramme på mindst 1 mio. EUR i hvert institut, herunder om det pågældende forretningsområde og hovedelementerne løn, bonus, langsigtede gratialer og pensionsbidrag. Disse oplysninger tilsendes EBA, som offentliggør dem i et fælles rapporteringsformat opdelt efter hjemland. EBA kan udarbejde retningslinjer for at lette gennemførelsen af dette stykke og sikre ensartetheden af de indsamlede oplysninger.

³⁹ K(2009) 3159.

UNDERAFDELING 2

TEKNISKE KRITERIER FOR STRUKTURERING OG BEHANDLING AF RISICI

Artikel 75

Behandling af risici

1. De kompetente myndigheder sikrer, at ledelsesorganet godkender og regelmæssigt gennemgår de strategier og politikker, der iværksættes for at imødegå, håndtere, overvåge og reducere de risici, som instituttet er eller kan blive eksponeret for, heriblandt risici, som skyldes det makroøkonomiske miljø, det opererer under set i forhold til konjunkturforløbet.
2. De kompetente myndigheder sikrer, at ledelsesorganet i sin tilsynsfunktion afsætter tilstrækkelig tid til at behandle risikospørgsmål.
3. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne nedsætter et risikoudvalg sammensat af medlemmer af ledelsesorganet, som ikke varetager den daglige ledelse i det pågældende institut. Medlemmerne af risikoudvalget skal have passende kendskab, faglig kompetence og ekspertise til fuldt ud at forstå og overvåge instituttets risikostrategi og risikovillighed.

Risikoudvalget rådgiver ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion om instituttets overordnede nuværende og fremtidige risikovillighed og -strategi og bistår ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion med at overvåge gennemførelsen af strategien.

De kompetente myndigheder kan give et institut tilladelse til ikke at nedsætte et separat risikoudvalg på grund af arten, omfanget og kompleksiteten af kreditinstituttets aktiviteter.

4. De kompetente myndigheder sikrer, at risikoudvalget, eller hvis et sådant ikke er blevet nedsat, ledelsesorganet i sin tilsynsfunktion regelmæssigt er i forbindelse med instituttets risikostyringsfunktion og om nødvendigt har adgang til ekstern ekspertrådgivning.

Risikoudvalget, eller hvis et sådant ikke er blevet nedsat, ledelsesorganet i sin tilsynsfunktion, fastsætter arten, omfanget, formatet og hyppigheden af de risikooplysninger, det skal modtage fra den øverste ledelse.

5. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne har en risikostyringsfunktion, som er uafhængig af de driftsmæssige og ledelsesmæssige funktioner, og som har tilstrækkelig autoritet, vægt, tilstrækkelige ressourcer samt adgang til ledelsesorganet.

Risikostyringsfunktionen er ansvarlig for identificering og måling af samt rapportering om risikoeksponeringen. Risikostyringsfunktionen deltager aktivt i udviklingen af instituttets risikostrategi og i alle væsentlige

risikostyringsbeslutninger. Risikostyringsfunktionen giver en samlet oversigt over samtlige instituttets risikoeksponeringer.

Risikostyringsfunktionen rapporterer direkte til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion, om nødvendigt uafhængigt af den overordnede ledelse.

Lederen af risikostyringsfunktionen skal være en uafhængig overordnet leder med et specifikt ansvar for risikostyringsfunktionen. Hvis arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter ikke gør det berettiget at have en dertil udpeget medarbejder, kan en anden overordnet medarbejder i instituttet varetage denne funktion, forudsat at der ikke opstår interessekonflikt.

Lederen af risikostyringsfunktionen fratages ikke denne opgave uden forudgående godkendelse fra ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion, og skal, når det er nødvendigt, have direkte adgang til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion.

Artikel 76

Interne metoder til beregning af egenkapitalkrav

1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne tager passende skridt til at udvikle interne ratingbaserede metoder til beregning af kapitalkravene med henblik på opgørelse af kreditrisikoen, når deres eksponeringer er væsentlige målt i absolutte tal, og når de samtidig har mange væsentlige modparter.
2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne tager passende skridt til at udvikle og anvende modeller til beregning af kapitalkrav i forbindelse med den specifikke risiko for gældsinstrumenter i handelsbeholdningen samt interne modeller til beregning af egenkapitalkrav i forbindelse med misligholdelses- og migrationsrisici, når deres eksponering for den specifikke risiko er væsentlig målt i absolutte tal, og når de har mange væsentlige positioner i gældsinstrumenter med forskellige udstedere.
3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til nærmere definition af begrebet "eksponeringer, som er væsentlige målt i absolutte tal" som omhandlet i stk. 1 og 2 og tærsklerne for mange væsentlige modparter eller positioner i gældsinstrumenter med forskellige udstedere. EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 77

Kredit- og modpartsrisici

De kompetente myndigheder sikrer følgende:

- a) Långivningen er baseret på sunde og veldefinerede kriterier. Der er fastlagt en klar procedure for godkendelse, ændring, fornyelse og refinansiering af lån.
- b) Institutterne har interne metoder til vurdering af kreditrisikoen i forbindelse med eksponeringer for individuelle lånere, værdipapirer eller modparter samt kreditrisikoen for hele porteføljer. Navnlig skal interne metoder ikke være baseret udelukkende eller mekanisk på eksterne kreditvurderinger. Hvis kapitalkravet er baseret på en kreditvurdering foretaget af et eksternt kreditvurderingsinstitut (ECAI) eller på en eksponering uden kreditvurdering, anvender institutterne deres egne metoder til vurdering af, om der er foretaget en korrekt rangordning af de kreditrisici, der implicit ligger i disse egenkapitalkrav, og tager hensyn til resultatet heraf ved den interne kapitalallokering.
- c) Der iværksættes effektive systemer til løbende forvaltning og overvågning af institutternes forskellige porteføljer og engagementer, der indebærer en kreditrisiko, bl.a. med henblik på at identificere og håndtere problemlån og foretage passende værdireguleringer og hensættelser.
- d) Låneporteføljerne diversificeres tilstrækkeligt set i forhold til instituttets målmarkeder og overordnede lånestrategi.

Artikel 78

Restrisiko

De kompetente myndigheder sikrer, at der udarbejdes skriftlige politikker og procedurer for at afdække og begrænse risikoen for, at de anerkendte teknikker til reduktion af kreditrisikoen, der anvendes af institutterne, viser sig at være mindre effektive end forventet.

Artikel 79

Koncentrationsrisici

De kompetente myndigheder sikrer, at der udarbejdes skriftlige politikker og procedurer for at tage højde for og begrænse koncentrationsrisici i forbindelse med engagementer med modparter, herunder også centrale modparter, grupper af indbyrdes forbundne modparter og modparter, der opererer i samme økonomiske sektor eller geografiske område eller udbyder samme ydelse eller vare, anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker og navnlig store indirekte kreditengagementer som f.eks. med en enkelt sikkerhedsstiller.

Artikel 80

Risici i forbindelse med securitisation

1. De kompetente myndigheder sikrer, at risici, der hidrører fra securitisationstransaktioner, hvor kreditinstituttet er investor eller organiserende eller engagementsleverende, herunder omdømmemæssige risici, der kan opstå i forbindelse med komplekse strukturer eller produkter, vurderes og reduceres ved

hjælp af passende politikker og procedurer for at sikre, at transaktionens økonomiske indhold afspejles fuldt ud i risikovurderingen og de ledelsesmæssige beslutninger.

2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter, som initierer revolverende securitisationstransaktioner, der er underlagt en førtidsindfrielsesbestemmelse, udarbejder likviditetsplaner for at tage højde for virkningerne af såvel indfrielse ved udløb som førtidig indfrielse.

Artikel 81

Markedsrisiko

1. De kompetente myndigheder sikrer, at der gennemføres politikker og processer til måling og forvaltning af alle væsentlige kilder til og virkninger af markedsrisici.
2. Når en kort position forfalder før en lang, sikrer de kompetente myndigheder, at instituttet også træffer foranstaltninger for at imødegå risikoen for likviditetsmangel,
3. Den interne kapital skal være tilstrækkelig til at imødegå væsentlige markedsrisici, som ikke er omfattet af egenkapitalkrav.

Et institut, som ved beregningen af egenkapitalkravene i forbindelse med positionsrisici i overensstemmelse med del 3, afsnit IV, kapitel 2, i forordning [indsættes af Publikationskontoret] har modregnet sine positioner i én eller flere af de aktier, som udgør et aktieindeks, med én eller flere positioner i aktieindeksfuturen eller et andet aktieindeksprodukt, skal have tilstrækkelig intern kapital til at dække basisrisikoen for tab, der skyldes, at futurekontraktens eller et andet produkts værdi ikke udvikler sig helt parallelt med de aktier, der indgår heri; det samme gælder, når et institut har positioner med modsat fortegn i aktieindeksfutures, hvis løbetid og/eller sammensætning ikke er identiske.

Anvendes behandlingen i artikel 334 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], sikrer instituttet, at det er i besiddelse af tilstrækkelig intern kapital til at dække den risiko for tab, der består mellem tidspunktet for indgåelse af den oprindelige forpligtelse og den efterfølgende arbejdsdag.

Artikel 82

Renterisici, der hidrører fra ikke-handelsmæssige aktiviteter

De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne indfører systemer til vurdering og styring af risikoen for potentielle ændringer af rentesatserne, som kan påvirke institutternes ikke-handelsmæssige aktiviteter.

Artikel 83

Operationel risiko

1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne gennemfører politikker og procedurer for vurdering og håndtering af eksponeringen for operationelle risici, bl.a. i forbindelse med sjældne og meget alvorlige hændelser. Institutterne præciserer, hvad der forstås ved operationel risiko med henblik på disse politikker og procedurer
2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne råder over beredskabs- og kontinuitetsplaner, som sikrer, at de kan videreføre driften og begrænse deres tab i tilfælde af alvorlige driftsforstyrrelser.

Artikel 84

Likviditetsrisiko

1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne råder over solide strategier, politikker, processer og systemer til identifikation, måling, styring og overvågning af likviditetsrisikoen inden for en passende tidshorisont, herunder intradagkredit, for at sikre, at institutterne opretholder tilstrækkelige likviditetsbuffere. Disse strategier, politikker, processer og systemer skal skræddersys til forretningsområder, valutaer, filialer og retlige enheder og skal omfatte passende mekanismer til fordeling af likviditetsomkostninger, udbytte og risici.
2. De strategier, politikker, processer og systemer, der er nævnt i stk. 1, skal stå i rimeligt forhold til instituttets kompleksitet, risikoprofil og arbejdsområde samt den risikotolerance, som ledelsesorganet har fastsat, og afspejle instituttets betydning i hver enkelt medlemsstat, hvor det udøver aktiviteter. Institutterne oplyser alle relevante forretningsområder om risikotolerancen.
3. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne udvikler metoder til identifikation, måling, styring og overvågning af finansieringspositionerne. Disse metoder skal omfatte de nuværende og forventede væsentlige likviditetsstrømme inden for og fra aktiver, passiver, ikke-balanceførte poster, herunder eventualforpligtelser og de mulige virkninger af omdømmemæssig risiko.
4. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne skelner mellem pantsatte aktiver og ubehæftede aktiver, der er tilgængelige til enhver tid, navnlig i nødsituationer. De tager også hensyn til den retlige enhed, hvori aktiverne befinder sig, det land, hvor aktiverne som fastsat i loven er noteret enten i et register eller på en konto, samt til deres likvide egenskab, og overvåger, hvordan aktiverne kan mobiliseres rettidigt.
5. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne også tager hensyn til de eksisterende lovgivningsmæssige, administrative og operationelle begrænsninger af potentielle overførsler af likviditet og ubehæftede aktiver mellem enheder både i og uden for EØS.
6. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne overvejer forskellige redskaber til likviditetsrisikoforbødning, herunder et system med grænser og likviditetsbuffere, så det kan modstå en række forskellige stresspåvirkninger, og en tilstrækkeligt

diversificeret finansieringsstruktur og adgang til finansieringskilder. Disse ordninger skal regelmæssigt tages op til revision.

7. De kompetente myndigheder sikrer, at alternative scenarier vedrørende likviditetspositioner og risikoafbødningsinstrumenter tages i betragtning og de antagelser, der ligger til grund for finansieringspositionen, skal regelmæssigt tages op til revision. Med henblik herpå skal alternative scenarier navnlig omhandle ikke-balanceførte poster og andre eventualforpligtelser, herunder securitisationsenheder med særligt formål (SSPE) eller andre enheder med et særligt formål, som defineret i forordning [indsættes af Publikationskontoret], over for hvilke instituttet fungerer som organiserende institut eller yder væsentlig likviditetsstøtte.
8. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne tager hensyn til de potentielle virkninger af institutspecifikke, markedsomfattende og kombinerede alternative scenarier. Forskellige perioder og forskellige grader af stressvilkår skal tages i betragtning.
9. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne tilpasser deres strategier, interne politikker og grænser for likviditetsrisiko og udvikler effektive beredskabsplaner under hensyntagen til resultatet af de alternative scenarier nævnt i stk. 7.
10. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne råder over planer for genoprettelse af likviditeten med passende strategier og gennemførelsesforanstaltninger til håndtering af eventuelle likviditetsmangler, herunder også i forbindelse med filialer etableret i en anden medlemsstat. Disse planer skal regelmæssigt afprøves, ajourføres på grundlag af resultatet af de alternative scenarier nævnt i stk. 7, indberettes til og godkendes af den øverste ledelse, så interne politikker og processer kan tilpasses i overensstemmelse hermed. Institutterne træffer de nødvendige operationelle forholdsregler på forhånd for at sikre, at planerne til genopretning af likviditeten kan gennemføres straks. For kreditinstitutters vedkommende omfatter sådanne operationelle skridt besiddelse af sikkerhed, som skal være til rådighed straks i forbindelse med finansiering via centralbanken. Om nødvendigt skal kreditinstitutterne have sikkerhed i form af en anden medlemsstats valuta eller et tredjelands valuta, over for hvilke kreditinstituttet har engagementer, og når det er operationelt nødvendigt inden for et værtslands eller tredjelands område, hvis valuta kreditinstituttet er eksponeret for.

Artikel 85

Risiko for overdreven gearing

1. De kompetente myndigheder sikrer, at instituttet har politikker og processer til identificering, styring og overvågning af overdreven gearing. Indikatorerne for risikoen for overdreven gearing omfatter gearingsgraden, der beregnes efter artikel 416 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] og mismatch mellem aktiver og passiver.
2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne ved håndtering af risikoen for overdreven gearing udviser forsigtighed ved at tage behørigt hensyn til potentiel forøgelse af den risiko, der er forbundet med overdreven gearing som følge af en

formindskelse i instituttets egenkapital forårsaget af forventede eller realiserede tab afhængigt af de gældende regnskabsregler. Med henblik herpå skal institutterne være i stand til at modstå en række forskellige stresspåvirkninger i forbindelse med risikoen for overdreven gearing.

UNDERAFDELING 3

LEDELSE

Artikel 86

Ledelsesordninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesorganet fastlægger og fører tilsyn med gennemførelsen af ledelsesordningerne, som sikrer effektiv og forsigtig ledelse af et institut, herunder adskillelse af funktioner i forbindelse med håndtering og forebyggelse af interessekonflikter.

Disse ordninger skal være i overensstemmelse med følgende principper:

- a) Ledelsesorganet skal have det overordnede ansvar for instituttet, herunder godkende og føre tilsyn med gennemførelsen af instituttets strategiske mål, risikostrategi og interne ledelse.
- b) Ledelsesorganet er ansvarligt for at yde effektivt tilsyn med den øverste ledelse.
- c) Formanden for ledelsesorganet i et institut udøver ikke samtidigt de funktioner, der påhviler en administrerende direktør i samme institut, medmindre der er en begrundelse herfor, og de kompetente myndigheder har givet deres tilladelse hertil.

De kompetente myndigheder sikrer, at ledelsesorganet overvåger og regelmæssigt vurderer effektiviteten af instituttets ledelsesordninger og træffer passende foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle mangler.

2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne nedsætter et nomineringsudvalg sammensat af medlemmer af ledelsesorganet, som ikke varetager den daglige ledelse i det pågældende institut.

Nomineringsudvalget har følgende opgaver:

- a) at pege på og med henblik på godkendelse hos ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion anbefale kandidater til ledige stillinger i ledelsesorganet. Nomineringsudvalget bør i den forbindelse vurdere den kombination af viden, faglig kompetence, mangfoldighed og erfaring, der findes i ledelsen, udarbejde en beskrivelse af de funktioner og kvalifikationer, der kræves til en bestemt post, og angive den tid, der forventes at skulle afsættes hertil

- b) at vurdere ledelsesorganets struktur, størrelse, sammensætning og resultater med regelmæssige mellemrum og fremsætte anbefalinger til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion angående eventuelle ændringer
- c) at vurdere de enkelte ledelsesmedlemmers viden, faglige kompetence og erfaringer og de samme egenskaber hos ledelsesorganet kollektivt med regelmæssige mellemrum, og indberette dette til ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion
- d) at gennemgå ledelsesorganets politik for udvælgelse og ansættelse af medlemmer af den øverste ledelse med regelmæssige mellemrum og fremsætte anbefalinger til kandidater til ledelsesorganet.

Ved varetagelsen af sine opgaver bør nomineringsudvalget kunne udnytte alle de ressourcer, der skønnes nødvendige, herunder ekstern rådgivning, og bør af instituttet modtage tilstrækkelige midler hertil.

De kompetente myndigheder kan give et institut tilladelse til ikke at nedsætte et separat nomineringsudvalg på grund af arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter.

Har ledelsesorganet i henhold til den nationale lovgivning ikke kompetence til at udpege sine medlemmer, finder dette stykke ikke anvendelse.

Artikel 87

Ledelsesorgan

1. De kompetente myndigheder stiller krav om, at alle medlemmer af ledelsesorganet i et institut til enhver tid har et tilstrækkeligt godt omdømme, har tilstrækkelig viden, faglig kompetence og erfaring, og afsætter tilstrækkelig tid til at udføre deres opgaver. Medlemmer af ledelsesorganet skal navnlig opfylde følgende krav:
 - a) Medlemmerne af ledelsesorganet afsætter tilstrækkelig tid til at varetage deres funktioner i instituttet. Kun én af følgende kombinationer må forekomme samtidigt:
 - i) en post som bestyrelsesmedlem og direktør kombineret med to direktionseksterne bestyrelsesposter
 - ii) fire eksterne bestyrelsesposter.

Poster som bestyrelsesmedlem og direktør eller eksterne bestyrelsesposter inden for samme koncern regnes som én bestyrelsespost.

De kompetente myndigheder kan give tilladelse til, at et medlem af ledelsesorganet i et institut kan kombinere flere bestyrelsesposter end tilladt, hvis dette ikke forhindrer medlemmet i at afsætte tilstrækkelig tid til at varetage sine funktioner i instituttet under hensyntagen til individuelle forhold og arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter.

- b) Ledelsesorganet skal besidde tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring til at kunne forstå instituttets aktiviteter, herunder de største risici.
 - c) Hvert medlem af ledelsesorganet udviser hæderlighed, integritet og uafhængighed for effektivt at anfægte afgørelser truffet af den øverste ledelse, dersom det er nødvendigt.
2. De kompetente myndigheder stiller krav om, at institutterne afsætter tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet.
3. De kompetente myndigheder stiller krav om, at institutterne tager hensyn til mangfoldighed som et af kriterierne for udvælgelse af medlemmer til ledelsesorganet. Navnlig skal institutterne indføre en politik til fremme af mangfoldighed i relation til køn, alder, geografisk spredning, uddannelse og fag i ledelsesorganet.
4. De kompetente myndigheder anvender de oplysninger, der indsamles i overensstemmelse med kriterierne for offentliggørelse fastsat i artikel 422 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], til at benchmarke praksis for mangfoldighedsledelse. De kompetente myndigheder indgiver disse oplysninger til EBA. EBA udnytter disse oplysninger til at benchmarke praksis for mangfoldighedsledelse på EU-plan.
5. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere følgende begreber:
- a) afsættelse af tilstrækkelig tid, for at et medlem af ledelsesorganet kan varetage sine funktioner set i relation til de individuelle forhold og arten, omfanget og kompleksiteten af instituttets aktiviteter, som de kompetente myndigheder skal tage hensyn til, når de giver tilladelse til, at et medlem af ledelsesorganet i et institut kombinerer flere bestyrelsesposter end tilladt, jf. stk. 1, litra a)
 - b) tilstrækkelig kollektiv viden, faglig kompetence og erfaring, som ledelsesorganet skal være i besiddelse af, jf. stk. 1, litra b)
 - c) hæderlighed, integritet og uafhængighed, som et medlem af ledelsesorganet skal udvise, jf. stk. 1, litra c)
 - d) tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer, der afsættes til introduktions- og efteruddannelseskurser for medlemmer af ledelsesorganet, jf. stk. 2
 - e) mangfoldighed, der skal tages i betragtning ved udvælgelse af medlemmer af ledelsesorganet, jf. stk. 3.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2015.

Artikel 88

Aflønningspolitik

1. De kompetente myndigheder sikrer, at artikel 88, stk. 2, til artikel 91 anvendes på institutter på koncern-, moderselskabs- og datterselskabsniveau, herunder dem, der er etableret i offshorefinsancentre.
2. De kompetente myndigheder sikrer, at institutterne, når de udformer og anvender politikker for den samlede løn, der omfatter løn og skønsmæssige pensioner for de kategorier af medarbejdere, herunder for ledelse, risikotagere, medarbejdere med kontrolfunktioner og enhver medarbejder med en samlet løn, der placerer den pågældende i samme lønramme som øverste ledelse og risikotagere, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på institutternes risikoprofil, overholder følgende principper på en måde og i et omfang, som svarer til deres størrelse og interne organisation og til arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter:
 - a) Aflønningspolitikken er i overensstemmelse med og fremmer en forsvarlig og effektiv risikostyring og tilskynder ikke til risikotagning, som overskrider instituttets risikotoleranceniveau.
 - b) Aflønningspolitikken er i overensstemmelse med instituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser og omfatter foranstaltninger til forhindring af interessekonflikter.
 - c) Instituttets ledelsesorgan i sin tilsynsfunktion fastlægger og reviderer med regelmæssige mellemrum de generelle principper for aflønningspolitikken og er ansvarlig for dens gennemførelse.
 - d) Mindst én gang om året underkastes gennemførelsen af aflønningspolitikken en central og uafhængig intern kontrol for at fastslå, om den aflønningspolitik, som ledelsesorganet i sin tilsynsfunktion har fastlagt, og procedurerne i tilknytning hertil, er blevet overholdt.
 - e) De medarbejdere, der udfører kontrolfunktioner, arbejder uafhængigt af de forretningsområder, de kontrollerer, har passende beføjelser og aflønnes i henhold til opnåelsen af de mål, der er knyttet til deres funktioner, uafhængigt af resultaterne på de forretningsområder, de kontrollerer.
 - f) Det i artikel 91 omhandlede vederlagsudvalg eller, hvis et sådant udvalg ikke er nedsat, ledelsesorganet i sin tilsynsfunktion fører direkte tilsyn med aflønningen af den øverste ledelse inden for risikostyrings- og overholdelsesfunktionen.

Artikel 89

Institutter, der nyder godt af statslig intervention

I virksomheder, der nyder godt af ekstraordinær statslig intervention, gælder følgende principper ud over dem, der er fastsat i artikel 88, stk. 2:

- a) Variabel løn begrænses konsekvent til en procentdel af den samlede nettoindkomst, hvis denne er uforenelig med opretholdelsen af et sundt kapitalgrundlag og sikre et rettidigt ophør af regeringsstøtten.
- b) De relevante kompetente myndigheder kræver af institutterne, at de omstrukturerer aflønningen på en måde, der er i overensstemmelse med korrekt risikostyring og langsigtet vækst, og herunder blandt andet, og hvor det er hensigtsmæssigt, indfører grænser for aflønning af de personer, der faktisk leder instituttets forretninger, jf. artikel 13, stk. 1.
- c) Der udbetales ikke variabel løn til de personer, der faktisk leder instituttets forretninger, jf. artikel 13, stk. 1, medmindre det kan retfærdiggøres.

Artikel 90

Variable lønelementer

1. For variable lønelementer gælder følgende principper ud over dem, der er fastsat i artikel 88, stk. 2:
 - a) Når aflønningen er resultatafhængig, fastsættes den samlede aflønning på grundlag af en vurdering af den enkelte medarbejders og den pågældende afdelings resultater og instituttets samlede resultater, og ved vurderingen af den enkelte medarbejders resultater tages der hensyn til såvel finansielle som ikke-finansielle kriterier.
 - b) Resultatvurderingen foretages inden for en flerårig ramme med henblik på at sikre, at vurderingen sker på grundlag af resultaterne på længere sigt, og at den faktiske udbetaling af de resultatbaserede komponenter af aflønningen fordeles over en periode, hvor der tages hensyn til kreditinstituttets underliggende konjunktur og forretningsrisiciene forbundet hermed.
 - c) Den samlede variable løn begrænser ikke instituttets evne til at styrke sit kapitalgrundlag.
 - d) Garanteret variabel løn er en ekstraordinær foranstaltning og forekommer kun i forbindelse med ansættelse af nye medarbejdere og er begrænset til det første ansættelsesår.
 - e) Der er en passende balance mellem faste og variable aflønningskomponenter; den faste aflønningskomponent udgør en tilstrækkelig høj andel af den samlede løn og gør det muligt at føre en helt igennem fleksibel politik for variable aflønningskomponenter, herunder eventuelt helt undlade at udbetale variable aflønningskomponenter.
 - f) Institutterne fastlægger et passende forhold mellem den faste og den variable del af den samlede løn.
 - g) Godtgørelser, der kommer til udbetaling, hvis kontrakten opsiges før tiden, er afhængige af de resultater, der er opnået over en periode, og ordningen er således indrettet, at manglende resultater ikke belønnes.

- h) Ved målingen af de resultater, som lægges til grund for beregningen af variable aflønningskomponenter eller puljer af variable aflønningskomponenter, tages der højde for alle former for aktuelle og fremtidige risici, og der bør tages hensyn til kapitalomkostningerne og den nødvendige likviditet.
- i) Tildelingen af variable aflønningskomponenter inden for kreditinstituttet tager desuden højde for alle aktuelle og fremtidige risici.
- j) En væsentlig del, og i alle tilfælde mindst 50 % af enhver form for variabel løn, skal bestå af en passende kombination af:
 - i) aktier eller tilsvarende ejerskabsinteresser, afhængigt af det pågældende instituts juridiske struktur eller instrumenter baseret på aktier eller, for ikke-noterede institutter, tilsvarende ikke-likvide instrumenter
 - ii) i givet fald andre instrumenter som omhandlet i artikel 49 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], som i tilstrækkelig grad afspejler instituttets kreditkvalitet som en going concern.

De i dette litra anførte instrumenter underkastes en passende tilbageholdelsespolitik, der er udformet således, at den tilgodeser instituttets mere langsigtede interesser. Medlemsstaterne eller deres kompetente myndigheder kan pålægge begrænsninger med hensyn til arten og udformningen af disse instrumenter eller om nødvendigt helt forbyde visse instrumenter. Dette litra gælder både for den del af den variable aflønningskomponent, der udskydes i henhold til litra k), og den del af den variable aflønningskomponent, der ikke udskydes.

- k) En væsentlig del og i alle tilfælde mindst 40 % af den variable aflønningskomponent udskydes i mindst tre til fem år og skal behørigt tilpasses virksomhedens karakter, dens risici og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver.

Løn, der udbetales i henhold til en udskydelsesordning, må ikke godtgøres hurtigere end på proratabasis. Såfremt den variable aflønningskomponent udgør et meget stort beløb, skal mindst 60 % af beløbet udskydes. Længden af udskydelsesperioden fastsættes i henhold til den forretningsmæssige cyklus, forretningens art, risiciene forbundet hermed og de pågældende medarbejderes aktiviteter.

- l) Den variable løn, inklusive den udskudte del, udbetales eller godtgøres kun, hvis det er forsvarligt set i forhold til instituttets samlede finansielle situation og berettiget i betragtning af instituttets, afdelingens og den pågældende medarbejders resultater.

Uden at det berører de generelle principper i den nationale aftaleret og arbejdsmarkedsret, reduceres den samlede variable aflønning i almindelighed betydeligt, når instituttets finansielle resultater har været beskedne eller negative under hensyntagen til både den nuværende aflønning og reduktioner i udbetalinger af tidligere optjente beløb, herunder gennem ordninger vedrørende fradrags- eller tilbagebetalingsprocedurer.

- m) Pensionspolitikken er i overensstemmelse med instituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser.

Hvis medarbejderen forlader instituttet før pensionsalderen, skal instituttet tilbageholde de skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse i en periode på fem år i form af instrumenter som omhandlet i litra j). Hvis en medarbejder når pensionsalderen, skal de skønsmæssigt fastsatte pensionsudbetalinger udbetales til den pågældende i form af instrumenter som omhandlet i litra j) efter en femårig fastholdelsesperiode.

- n) Medarbejderne skal forpligte sig til ikke at benytte personlige afdækningsstrategier eller løn- og ansvarsrelaterede forsikringer til at underminere de risikotilpasningsvirkninger, der er indbygget i deres aflønningsvilkår.
- o) Variabel løn udbetales ikke gennem ordninger eller metoder, der fremmer omgåelse af kravene i dette direktiv eller forordning [indsættes af Publikationskontoret].

- 2. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for så vidt angår kriterierne for fastsættelse af passende forhold mellem den faste og den variable komponent af den samlede løn, jf. litra e), og for så vidt angår angivelse af de klasser af instrumenter, der opfylder de under litra j), nr. ii), fastsatte betingelser.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 91

Vederlagsudvalg

- 1. De kompetente myndigheder sikrer, at institutter, der er betydningsfulde i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, nedsætter et vederlagsudvalg. Vederlagsudvalget sammensættes på en sådan måde, at det bliver i stand til kompetent og uafhængigt at træffe afgørelse i sager om aflønningspolitik og -praksis og de incitamenter, der indføres med henblik på risikostyring og forvaltning af kapital og likviditet.
- 2. De kompetente myndigheder sikrer, at vederlagsudvalget forbereder afgørelser vedrørende aflønning, der træffes af ledelsesorganet i dets tilsynsfunktion, herunder afgørelser, der har konsekvenser for det pågældende kreditinstituts risici og risikostyring. Formanden og medlemmerne af vederlagsudvalget er medlemmer af ledelsesorganet, som ikke deltager i den daglige ledelse af det pågældende kreditinstitut. Når sådanne beslutninger forberedes, tager vederlagsudvalget højde for aktionærernes, investorernes og andre interessenters langsigtede interesser i instituttet.

AFDELING III

TILSYNSKONTROL- OG VURDERINGSPROCESSEN

Artikel 92

Tilsynskontrol og vurdering

1. På grundlag af de tekniske kriterier, der er fastsat i artikel 94, kontrollerer de kompetente myndigheder de ordninger, strategier, processer og mekanismer, som institutterne iværksætter for at efterleve dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret], og vurderer de risici, som institutterne er eller kan blive eksponeret for, samt de risici, som et institut udgør for det finansielle system ud fra identificeringen og målingen af systemiske risici i henhold til artikel 23 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
2. Omfanget af den kontrol og den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, dækker alle kravene i dette direktiv.
3. På basis af den kontrol og den vurdering, der er omhandlet i stk. 1, afgør de kompetente myndigheder, om de ordninger, strategier, processer og mekanismer, institutterne har iværksat, og den egenkapital, de besidder, sikrer en sund styring og dækning af deres risici.
4. De kompetente myndigheder fastlægger hyppigheden og omfanget af den kontrol og den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, under hensyntagen til størrelsen, den systemiske betydning, arten, omfanget og kompleksiteten af det pågældende instituts virksomhed, og skal i den forbindelse tage hensyn til proportionalitetsprincippet. Kontrollen og vurderingen skal mindst foretages én gang om året.

Artikel 93

Tilsyn med blandede finansielle holdingselskaber

1. Når et blandet finansielt holdingselskab er underlagt ens bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2002/87/EF, især med hensyn til risikobaserede tilsyn, har den konsoliderende tilsynsmyndighed efter at have konsulteret de øvrige kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med datterselskaber, mulighed for kun at anvende bestemmelsen i direktiv 2002/87/EF på det blandede finansielle holdingselskab.
2. Når et blandet finansielt holdingselskab er underlagt ens bestemmelser i dette direktiv og i direktiv 2009/138/EF, især med hensyn til risikobaserede tilsyn, har den konsoliderende tilsynsmyndighed efter aftale med den koncerntilsynsførende i forsikringssektoren, mulighed for kun at anvende den bestemmelse i direktivet, der vedrører den vigtigste finansielle sektor, jf. definitionen i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2002/87/EF, på det blandede finansielle holdingselskab.

3. Den konsoliderende tilsynsmyndighed underretter EBA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), oprettet ved forordning (EU) nr. 1094/2010⁴⁰, om de afgørelser, der er truffet i henhold til stk. 1 og 2.
4. EBA og EIOPA og ESMA skal gennem det blandede udvalg, der er omhandlet i artikel 54 i disse forordninger, udarbejde retningslinjer til samordning af tilsynspraksis og inden tre år efter vedtagelsen af disse retningslinjer udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010⁴¹.

Artikel 94

Tekniske kriterier for tilsynskontrol og vurdering

1. Ud over kreditrisiko, markedsrisiko og operationelle risici skal den kontrol og den vurdering, der foretages af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 92, omfatte følgende:
 - a) resultaterne af stresstesten, som institutterne foretager i henhold til en IRB-metode
 - b) institutternes eksponering for og forvaltning af koncentrationsrisiko, herunder overholdelsen af kravene i del 4 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] og artikel 79 i dette direktiv
 - c) soliditeten, egnetheden og gennemførelsen af de politikker og procedurer, som institutterne har indført til styring af restrisikoen, der er forbundet med brugen af anerkendte kreditrisikoreduktionsteknikker
 - d) hvorvidt instituttets egenkapital er tilstrækkelig i forhold til de aktiver, som det har securitiseret, set i forhold til transaktionens økonomiske substans, herunder graden af risikooverførsel
 - e) institutternes eksponering for, måling og styring af likviditetsrisiko, herunder udvikling af analyser af alternative scenarier, forvaltning af risikoafbødningsinstrumenter (navnlig likviditetsbuffernes niveau, sammensætning og kvalitet) og effektive beredskabsplaner

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

- f) virkningerne af risikospredning og den måde, hvorpå disse virkninger indgår i risikovurderingssystemet,
 - g) resultaterne af stresstest foretaget af institutter, som anvender en intern model til beregning af kapitalkravene i relation til markedsrisikoen i henhold til del 3, afsnit IV, kapitel 5, i forordning [indsættes af Publikationskontoret]
 - h) den geografiske placering af institutternes engagementer
 - i) instituttets forretningsmodel.
2. Med henblik på stk. 1, litra e), foretager de kompetente myndigheder regelmæssigt en omfattende vurdering af kreditinstitutternes overordnede styring af likviditetsrisikoen og fremmer udviklingen af sunde interne metoder. I forbindelse med gennemførelsen af disse analyser skal de kompetente myndigheder tage hensyn til den rolle, som institutterne spiller på finansmarkederne. De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager også behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte medlemsstater.
 3. De kompetente myndigheder fører tilsyn med, hvorvidt et institut har ydet implicit støtte til en securitisation. Hvis det viser sig, at et institut har ydet implicit støtte i mere end ét tilfælde, træffer den kompetente myndighed passende foranstaltninger, der afspejler en øget forventning om, at instituttet fremover vil yde støtte til dets securitisationser og derved ikke opnå en betydelig risikooverførsel.
 4. Med henblik på den afgørelse, der træffes i henhold til artikel 92, stk. 3, i dette direktiv, vurderer de kompetente myndigheder, om de værdireguleringer, der er foretaget for positioner/porteføljer i handelsbeholdningen, jf. artikel 100 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], gør det muligt for instituttet at sælge eller afdække sine positioner inden for kort tid uden at lide væsentlige tab under normale markedsvilkår.
 5. Kontrollen og vurderingen, der udføres af de kompetente myndigheder, skal omfatte institutternes eksponering for de renterisici, der hidrører fra ikke-handelsmæssige aktiviteter. Der skal kræves iværksat foranstaltninger, når der er tale om institutter, hvis økonomiske værdi falder med mere end 20 % af deres egenkapital som følge af en pludselig og uventet ændring i rentesatserne af en størrelsesorden, som fastlægges af de kompetente myndigheder og ikke må afvige fra det ene institut til det andet.
 6. Kontrollen og vurderingen, der udføres af de kompetente myndigheder, omfatter institutternes eksponering over for risikoen for overdreven gearing, som afspejles af indikatorerne for overdreven gearing, herunder gearingsgraden beregnet i overensstemmelse med artikel 416 i forordning [indsættes af Publikationskontoret]. Ved afgørelsen af, om institutternes gearingsgrad og institutternes ordninger, strategier, processer og mekanismer til styring af risikoen for overdreven gearing er tilstrækkelige, kan de kompetente myndigheder tage hensyn til disse institutters forretningsmodel.
 7. Kontrollen og vurderingen, der udføres af de kompetente myndigheder, skal omfatte institutternes ledelsessystemer, deres virksomhedskultur og -værdier og

ledelsesmedlemmers evne til at udføre deres opgaver. Ved udførelsen af tilsynet og vurderingen fører de kompetente myndigheder mindst tilsyn med dagsordener og dokumenter i forbindelse med ledelsesorganets møder og møder i dets udvalg og med resultaterne af den interne eller eksterne evaluering af ledelsesorganets resultater.

Artikel 95

Anvendelse af tilsynsforanstaltninger på en bestemt type institut

1. Når de kompetente myndigheder i henhold til artikel 92 fastslår, at en bestemt type institut er eller kan blive eksponeret for tilsvarende risici eller udgør tilsvarende risici for det finansielle system, kan de anvende artikel 98 og 99 på tilsvarende måde på denne type institut.

Institutternes type kan navnlig bestemmes ud fra de kriterier, der er omhandlet i artikel 94, stk. 1, litra h) og i).

2. De kompetente myndigheder underretter EBA, når de anvender stk. 1. EBA overvåger tilsynspraksis og udsteder retningslinjer for at præcisere, hvordan tilsvarende risici skal vurderes. Disse retningslinjer vedtages i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 96

Tilsynsprogram

1. De kompetente myndigheder fastlægger mindst én gang om året et tilsynsprogram for de institutter, de fører tilsyn med. I et sådant program tages der hensyn til tilsyns- og evalueringsprocessen i henhold til artikel 92. Programmet skal indeholde følgende:
 - a) en angivelse af, hvordan kompetente myndigheder agter at udføre deres opgaver og anvende deres ressourcer
 - b) en angivelse af, hvilke institutter der kan forventes at blive sat under skærpet tilsyn og regler for indførelse af tilsyn som omhandlet i stk. 3
 - c) en plan for kontrolbesøg i lokaler, der anvendes af et institut, herunder også dets filialer og datterselskaber etableret i andre medlemsstater i overensstemmelse med artikel 53, 114 og 116.
2. Tilsynsprogrammer skal omfatte følgende institutter:
 - a) institutter, for hvilke resultaterne af de stresstest, der er omhandlet i artikel 94, stk. 1, litra g) og artikel 97 eller resultatet af tilsyns- og vurderingsprocessen i henhold til artikel 92, viser betydelige risici for den aktuelle finansielle soliditet eller overtrædelser af bestemmelserne i dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret]

- b) institutter, der udgør en systemisk risiko for det finansielle system
 - c) ethvert andet institut, for hvilke de kompetente myndigheder skønner det nødvendigt.
3. Når det anses for hensigtsmæssigt i henhold til artikel 92, træffes om nødvendigt en eller flere af følgende foranstaltninger:
- a) en forøgelse af antallet eller hyppigheden af kontrolbesøg i instituttet
 - b) permanent tilstedeværelse af den kompetente myndighed i instituttet
 - c) øget eller hyppigere rapportering fra instituttet
 - d) øget eller hyppigere gennemgang af instituttets driftsplan, strategiplan eller forretningsplan
 - e) tematiske undersøgelser til overvågning af specifikke risici, der kan opstå.

Artikel 97

Stresstest som led i tilsynsprocessen

1. De kompetente myndigheder gennemfører årlige stresstest i institutter, de fører tilsyn med, hvis tilsyns- og vurderingsprocessen i henhold til artikel 92 viser, at der er behov for sådanne test, og de stresstest, der udføres i henhold til artikel 32 i forordning (EU) nr. 1093/2010, ikke i tilstrækkelig grad opfylder betingelserne i artikel 92.
2. EBA udsteder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 for at sikre, at de kompetente myndigheder anvender samme metoder når de foretager de årlige stresstest som led i tilsynsprocessen.

Artikel 98

Løbende tilsyn med tilladelse til at anvende interne metoder

1. De kompetente myndigheder fører løbende tilsyn med eller tager mindst hvert 3. år institutternes overholdelse af interne metoder op til revision. De skal især tage hensyn til ændringer i instituttets virksomhed og anvendelsen af disse metoder på nye produkter.
2. For institutter, som har fået tilladelse til at anvende interne metoder, fører de kompetente myndigheder især tilsyn med og foretager vurdering af, om instituttet anvender veludviklede og opdaterede teknikker og praksisser.
3. Hvis der for en intern markedsrisikomodell forekommer mange overskridelser, jf. artikel 355 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], der indikerer, at modellen ikke er tilstrækkelig nøjagtig, inddrager de kompetente myndigheder

tilladelsen til anvendelse af den interne model eller træffer passende foranstaltninger for at sikre, at modellen omgående forbedres.

4. Hvis et institut har fået tilladelse til at bruge en intern metode, og metoden ikke længere opfylder de gældende krav, stiller de kompetente myndigheder krav om, at instituttet forelægger en plan, som skal sikre, at kravene igen overholdes, og fastsætter en frist for planens gennemførelse. De kompetente myndigheder stiller krav om, at planen forbedres, hvis det er usandsynligt, at der sikres fuld overholdelse af kravene, eller hvis fristen ikke er passende. Hvis det er usandsynligt, at instituttet igen vil kunne sikre overholdelse af kravene inden for en rimelig frist, vil tilladelsen til at anvende en intern metode blive inddraget eller blive begrænset til de områder, som er i overensstemmelse med kravene, eller områder, hvor kravene vil kunne overholdes inden for en rimelig frist. Hvis det er sandsynligt, at den manglende overholdelse af kravene medfører utilstrækkelig egenkapital, stiller de kompetente myndigheder rettidigt krav om, at der tilføres passende supplerende egenkapital. De kompetente myndigheder overvåger gennemførelsen af planen og pålægger instituttet passende sanktioner i overensstemmelse med artikel 64, hvis det kommer væsentligt bagud i forhold til planen.
5. For at fremme ensartet høj kvalitet i de interne metoder i Unionen undersøger EBA de interne metoder på tværs af institutterne, og om definitionen af misligholdelse anvendes konsekvent, og hvordan disse institutter behandler tilsvarende risici eller engagementer.

EBA udarbejder retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010, der indeholder benchmarkene, som er fastlagt på grundlag af den undersøgelse.

De kompetente myndigheder tager hensyn til denne undersøgelse og disse benchmark i forbindelse med tilsynet med de tilladelser, institutter indrømmes til at anvende interne modeller.

AFDELING IV

TILSYNSFORANSTALTNINGER

Artikel 99

Tilsynsforanstaltninger

1. De kompetente myndigheder stiller krav om, at alle institutter på et tidligt stadium træffer de nødvendige foranstaltninger til at behandle relevante problemer i følgende tilfælde:
 - a) institutterne opfylder ikke kravene i dette direktiv
 - b) et institut kan ikke opfylder kravene i dette direktiv.

2. Med henblik på stk. 1 tillægges de kompetente myndigheder de beføjelser, der er omhandlet i artikel 64.

Artikel 100

Særlige egenkapitalkrav

1. Vedrørende risici, der ikke er omfattet af artikel 1 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], stiller de kompetente myndigheder særlige egenkapitalkrav som minimum til de institutter, som ikke opfylder kravene i artikel 72, 73 og 74 og artikel 382 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], eller over for hvilke der er truffet en negativ afgørelse hvad angår artikel 92, stk. 3, hvis anvendelsen af andre foranstaltninger alene efter al sandsynlighed ikke vil forbedre ordningerne, processerne, mekanismerne og strategierne tilstrækkeligt inden for en passende tidsramme.
2. Når de kompetente myndigheder på grundlag af det tilsyn og den vurdering, der gennemføres i henhold til artikel 92, skal fastslå, om egenkapitalen har et passende niveau, foretager de en vurdering af, om der skal indføres særlige egenkapitalkrav ud over kapitalkravet til dækning af risici, som et institut er eller kan blive eksponeret for, idet der tages hensyn til følgende:
 - a) de kvantitative og kvalitative aspekter af institutternes vurderingsproces, der er omtalt i artikel 72
 - b) institutternes ordninger, processer og mekanismer, der er omhandlet i artikel 73 og 74
 - c) resultaterne af den kontrol og den vurdering, der er foretaget i overensstemmelse med artikel 92.
3. Når et institut rapporterer til den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 367, stk. 5, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], at resultaterne af stresstestene, der er omhandlet i nævnte artikel, væsentligt overstiger dets kapitalkrav vedrørende korrelationshandelsporteføljen, foretager de kompetente myndigheder en vurdering af, om der skal indføres særlige egenkapitalkrav vedrørende korrelationshandelsporteføljen for at dække denne overskydende risiko.

Artikel 101

Særlige krav til offentliggørelse

1. Medlemsstaterne bemyndiger de kompetente myndigheder til at kræve, at institutterne:
 - a) offentliggør de oplysninger, der er nævnt i del 9 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] mere end én gang om året og fastsætter frister for offentliggørelsen

- b) benytter bestemte medier og steder for offentliggørelse af oplysninger end regnskaberne; medlemsstaterne bemyndiger de kompetente myndigheder til at stille krav om, at moderselskaber en gang om året, enten i komplet form eller i form af henvisninger til tilsvarende oplysninger, offentliggør en beskrivelse af koncernens juridiske struktur og ledelse samt organisatoriske struktur i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, artikel 73, stk. 1, og artikel 104, stk. 2.

Artikel 102

Konsekvens i tilsynskontrol, vurderinger og tilsynsforanstaltninger

1. De kompetente myndigheder underretter EBA om følgende:

- a) virkemåden af deres kontrol- og vurderingssystem, jf. artikel 92
- b) den metodologi, der anvendes som grundlag for de i artikel 94, stk. 3, og artikel 97, 98 og 99 omhandlede afgørelser om de systemer, der er nævnt i litra a).

De kompetente myndigheder underretter EBA om de afgørelser, herunder begrundelserne herfor, som de har truffet i henhold til artikel 94, stk. 3, og artikel 97, 98 og 99.

2. EBA aflægger årligt rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om graden af konvergens mellem medlemsstaternes anvendelse af bestemmelserne i dette kapitel.

For at øge konvergens foretager EBA peerevalueringer i overensstemmelse med artikel 30 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere præcisering af følgende områder:

- a) den fælles procedure og metode for de kontrol- og vurderingssystemer, der er nævnt i artikel 92
- b) kriterierne for tilrettelæggelse og behandling af de risici, der er omhandlet i artikel 75-86, og kriterierne for de kompetente myndigheders kontrol og vurdering, der er omhandlet i artikel 92,

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stk. 3 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA forelægger udkast til tekniske standarder for Kommissionen, jf. stk. 3, senest den 31. december 2015.

AFDELING V

ANVENDELSESOMFANG

Artikel 103

Proces til vurdering af den interne kapital

1. De kompetente myndigheder stiller krav om, at et institut, der hverken er et datterselskab i den medlemsstat, hvor det er meddelt tilladelse og er underlagt tilsyn, eller et moderselskab, og et institut, der ikke er omfattet af konsolideringen i medfør af artikel 17 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] opfylder de forpligtelser, der er fastsat i artikel 72, på individuelt grundlag.

De kompetente myndigheder kan fritage et institut, der opfylder betingelserne i artikel 9 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], fra artikel 72.

Afstår de kompetente myndigheder fra at anvende de konsoliderede kapitalkrav, der er fastsat i artikel 14 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], finder kravene i artikel 72 anvendelse i hvert enkelt tilfælde.

2. De kompetente myndigheder stiller krav om, at moderselskaber i en medlemsstat i det omfang og på den måde, det er foreskrevet i artikel 16 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], opfylder kravene i artikel 72 på grundlag af deres konsoliderede finansielle situation.
3. De kompetente myndigheder stiller krav om, at institutter, der kontrolleres af et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat i det omfang og på den måde, der er foreskrevet i artikel 16 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], opfylder forpligtelserne i artikel 72 på grundlag af det finansielle holdingselskabs eller blandede finansielle holdingselskabs konsoliderede finansielle situation.

Når mere end ét institut kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat, finder første afsnit kun anvendelse på det institut, der i overensstemmelse med artikel 106 er omfattet af konsolideret tilsyn.

4. De kompetente myndigheder kræver, at institutter, der er datterselskaber, anvender bestemmelserne i artikel 72 på et delkonsolideret grundlag, hvis disse institutter eller moderselskabet, når der er tale om et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, har et institut eller et finansieringsinstitut eller et porteføljeadministrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 5, i direktiv 2002/87/EF som datterselskab i et tredjeland eller har kapitalinteresser i en sådan virksomhed.
5. Den konsoliderede finansielle situation fastlægges i overensstemmelse med del 1, afsnit II, kapitel 2, afdeling 2 og 3 i forordning (EF) nr. [indsættes af Publikationskontoret].

Artikel 104

Institutternes ordninger, processer og mekanismer

1. De kompetente myndigheder stiller krav om, at institutterne opfylder de forpligtelser i afdeling II på et individuelt grundlag, medmindre medlemsstaterne gøre brug af undtagelsesbestemmelsen i artikel 6 i forordning [indsættes af Publikationskontoret].
2. De kompetente myndigheder stiller krav om, at moderselskaber og datterselskaber, der er omfattet af dette direktiv, opfylder de i afdeling II i dette kapitel fastsatte forpligtelser på et konsolideret eller delkonsolideret grundlag for at sikre, at deres ordninger, procedurer og mekanismer er ensartede og velintegrerede, og at alle relevante data og oplysninger med henblik på tilsyn kan fremlægges. De sikrer navnlig, at datterselskaber, der ikke er omfattet af dette direktiv, gennemfører ordninger, processer og mekanismer med henblik på overholdelse af disse bestemmelser.
3. De forpligtelser, der følger af afdeling II i dette kapitel, vedrørende datterselskaber, som ikke selv er omfattet af dette direktiv, finder ikke anvendelse, hvis moderkreditinstituttet i Unionen eller kreditinstitutter, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, over for de kompetente myndigheder kan godtgøre, at anvendelsen af afdeling II strider mod lovgivningen i det land, hvor datterselskabet er etableret.

Artikel 105

Kontrol og vurdering samt tilsynsforanstaltninger

1. De kompetente myndigheder anvender den kontrol- og vurderingsproces, der er omhandlet i afdeling III, og de tilsynsforanstaltninger, der er omhandlet i afdeling IV i overensstemmelse med det anvendelsesomfang for bestemmelserne i forordning [indsættes af Publikationskontoret], der er foreskrevet i del 1, afsnit I, i nævnte forordning
2. Afstår de kompetente myndigheder fra at anvende de konsoliderede kapitalkrav, der er fastsat i artikel 14 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], finder kravene i artikel 92 i dette direktiv anvendelse på tilsynet med investeringsselskaber på individuelt grundlag.

Kapitel 3

Konsolideret tilsyn

AFDELING I

PRINCIPPER FOR GENNEMFØRELSE AF KONSOLIDERET TILSYN

Artikel 106

Den konsoliderende tilsynsmyndighed

1. Når moderselskabet er et moderinstitut i en medlemsstat eller et moderinstitut i Unionen, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt det tilladelse.
2. Når et instituts moderselskab er et finansielt moderholdingselskab eller et blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, udøves det konsoliderede tilsyn af de kompetente myndigheder, der har meddelt dette institut tilladelsen.
3. Når institutter, der har fået meddelt tilladelse i mere end én medlemsstat, har det samme finansielle moderholdingselskab eller blandede finansielle moderholdingselskab i en medlemsstat eller det samme finansielle moderholdingselskab i Unionen eller blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen som moderselskab, udøves det konsoliderede tilsyn af de myndigheder, der har kompetence i forhold til det institut, der er blevet meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab er blevet oprettet.

Når moderselskabet, der er meddelt tilladelse i to eller flere medlemsstater, består af mere end ét finansielt holdingselskab eller blandet finansielt holdingselskab med hovedkontorer i forskellige medlemsstater, og der er et kreditinstitut i hver af disse medlemsstater, udøves det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed for kreditinstituttet med den største samlede balancesum.

4. Når mere end ét institut, der er meddelt tilladelse i Unionen, har det samme finansielle holdingselskab eller det samme blandede finansielle holdingselskab som moderselskab, og ingen af disse institutter er blevet meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det finansielle holdingselskab eller det blandede finansielle holdingselskab blev oprettet, udøves det konsoliderede tilsyn af den kompetente myndighed, der meddelte tilladelse til instituttet med den største samlede balancesum, som med henblik på dette direktiv skal anses for at være det institut, der kontrolleres af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen.

5. I særlige tilfælde kan de kompetente myndigheder efter fælles aftale undlade at anvende kriterierne i stk. 1 og 2, hvis det ville være uhensigtsmæssigt at anvende dem under hensyntagen til institutterne og den relative betydning af deres aktiviteter i forskellige lande, og udpege en anden kompetent myndighed til at udøve det konsoliderede tilsyn. I så fald skal de kompetente myndigheder, inden de træffer deres afgørelse, give moderinstituttet i Unionen, det finansielle moderholdingselskab i Unionen, det blandede finansielle moderholdingselskab i Unionen eller instituttet med den største samlede balancesum, alt efter hvad der er relevant, lejlighed til at udtale sig om denne afgørelse.
6. De kompetente myndigheder underretter Kommissionen og EBA om enhver aftale, der falder ind under stk. 5.

Artikel 107

Den konsoliderende tilsynsmyndigheds koordinering af tilsynsaktiviteter

1. Ud over de forpligtelser, der følger af bestemmelserne i dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret], udfører den konsoliderende tilsynsmyndighed følgende opgaver:
 - a) koordinering af indsamlingen og formidlingen af relevante og væsentlige oplysninger i going concern-situationer og nødsituationer,
 - b) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i going-concern-situationer, herunder i relation til de aktiviteter, der er omhandlet i afsnit VII, kapitel 3, i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder.
 - c) planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i samarbejde med de implicerede kompetente myndigheder, og om nødvendigt med centralbankerne, som forberedelse til og i nødsituationer, herunder en negativ udvikling i institutter eller på de finansielle markeder, eventuelt under anvendelse af eksisterende kommunikationskanaler til lettelse af krisestyring.
2. Er den konsoliderende tilsynsmyndighed ikke i stand til at udføre de i første afsnit omhandlede opgaver, eller samarbejder de kompetente myndigheder ikke med den konsoliderende tilsynsmyndighed i det omfang, der er nødvendigt, for at den kan udføre de i stk. 1 anførte opgaver, kan enhver berørt kompetent myndighed indbringe sagen for EBA, som kan handle i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
3. Planlægning og koordinering af tilsynsvirksomheden i stk. 1, litra c), omfatter de i artikel 112, stk. 1, litra d), og artikel 112, stk. 4, litra b), omhandlede ekstraordinære foranstaltninger, udarbejdelse af fælles vurderinger, gennemførelsen af beredskabsplaner og kommunikation til offentligheden.

Artikel 108

Fælles beslutninger om institutspecifikke tilsynskrav

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed og de kompetente myndigheder i en medlemsstat med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller blandet finansielt moderholdingselskab i en medlemsstat skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning:
 - a) om anvendelse af artikel 72 og 92 til at bestemme, om størrelsen af koncernens konsoliderede egenkapital svarer til dens finansielle situation og risikoprofil og følgelig den krævede egenkapitals størrelse med henblik på anvendelse af artikel 98 på hver enhed i bankkoncernen på et konsolideret grundlag
 - b) om foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle væsentlige spørgsmål og væsentlige undersøgelsesresultater vedrørende likviditetstilsyn, herunder vedrørende tilstrækkeligheden af den strukturering og behandling af risici, som kræves i henhold til artikel 84 samt behovet for institutspecifikke parametre, der afviger fra dem, der er omhandlet i del 6 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] i overensstemmelse med artikel 99 i dette direktiv.
2. Den i stk. 1 nævnte fælles beslutning træffes:
 - a) med henblik på stk. 1, litra a), inden for fire måneder efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport om risikovurderingen for koncernen i overensstemmelse med artikel 72 og 92 for de andre relevante kompetente myndigheder
 - b) med henblik på stk. 1, litra b), inden en måned efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds fremlæggelse af en rapport med en vurdering af koncernens likviditetsrisikoprofil i overensstemmelse med artikel 84.

Der skal også i den fælles beslutning tages behørigt hensyn til de risikovurderinger af datterselskaber, der foretages af de relevante kompetente myndigheder i henhold til artikel 72 og 92.

Den fælles beslutning skal fremgå af et dokument, der indeholder den fuldt begrundede beslutning, som af den konsoliderende tilsynsmyndighed skal sendes til moderinstituttet i Unionen. I tilfælde af uenighed hører den konsoliderende tilsynsmyndighed efter anmodning fra en af de andre relevante kompetente myndigheder EBA. Den konsoliderende tilsynsmyndighed kan høre EBA på eget initiativ.

3. Foreligger der ikke en sådan fælles beslutning fra de kompetente myndigheder inden for den frist, der er omhandlet i stk. 2, træffer den konsoliderende tilsynsmyndighed en beslutning om anvendelsen af artikel 72, 84, 92, 98 og 99 på et konsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de risikovurderinger af datterselskaber, der er foretaget af de relevante kompetente myndigheder. Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af den i stk. 2 nævnte frist indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den

konsoliderende tilsynsmyndighed sin beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Den periode, der er nævnt i stk. 2, anses for at være forligsperioden som omhandlet i forordningen. EBA vedtager en afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Beslutningen om anvendelsen af artikel 72, 84, 92, 98 og 99 træffes af de respektive kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsyn med datterselskaber af et moderkreditinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen, på individuelt eller delkonsolideret grundlag efter behørig hensyntagen til de synspunkter og forbehold, som den konsoliderende tilsynsmyndighed har givet udtryk for. Har en af de pågældende kompetente myndigheder ved udløbet af den i stk. 2 nævnte frist indbragt sagen for EBA i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, udskyder den konsoliderende tilsynsmyndighed sin beslutning og afventer den afgørelse, EBA måtte vedtage i henhold til artikel 19, stk. 3, i nævnte forordning og træffer sin beslutning i overensstemmelse med EBA's afgørelse. Den periode, der er nævnt i stk. 2, anses for at være forligsperioden som omhandlet i forordningen. EBA vedtager en afgørelse inden for en måned. Efter udløbet af de fire måneder, eller efter at der er truffet en fælles beslutning, kan sagen ikke længere indbringes for EBA.

Beslutningerne skal fremgå af et dokument, der indeholder den fuldt begrundede beslutning, og skal tage hensyn til risikovurderingen, synspunkter og forbehold, som andre kompetente myndigheder har givet udtryk for i løbet af den i stk. 2 nævnte periode. Den konsoliderende tilsynsmyndighed sender dokumentet til alle de berørte kompetente myndigheder og til moderinstituttet i Unionen.

Når EBA er blevet hørt, skal alle kompetente myndigheder tage hensyn til dens råd og redegøre for enhver væsentlig afvigelse derfra.

4. Den fælles beslutning, som er nævnt i stk. 1, og de beslutninger, der træffes af de kompetente myndigheder, hvis der ikke foreligger en fælles beslutning, jf. stk. 3, er bindende for de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat.

Den i stk. 2 nævnte fælles beslutning og enhver beslutning, der træffes, når der ikke foreligger en fælles beslutning i overensstemmelse med stk. 3, ajourføres én gang om året eller under særlige omstændigheder, hvis en kompetent myndighed med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen indgiver en skriftlig og fuldt begrundet anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed om ajourføring af beslutningen om anvendelsen af artikel 98, og 99. I sidstnævnte tilfælde kan ajourføringen tages op på bilateralt grundlag mellem den konsoliderende tilsynsmyndighed og den kompetente myndighed, der fremsætter anmodningen.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af den i denne artikel nævnte fælles beslutningsproces med hensyn til anvendelsen af artikel 72, 84, 92, 98 og 99 med henblik på at lette de fælles beslutninger.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der forelægges for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Artikel 109

Oplysningskrav i nødsituationer

1. Opstår der en nødsituation, herunder en situation som defineret i artikel 18 i forordning (EU) nr. 1093/2010, eller en situation med en negativ udvikling på markederne, som potentielt kan bringe markedslivviditeten og stabiliteten i det finansielle system i fare i en af de medlemsstater, hvor enheder i en koncern har fået meddelt tilladelse, og hvor væsentlige filialer som nævnt i artikel 52 er etableret, skal den konsoliderende tilsynsmyndighed, så hurtigt som praktisk muligt, jf. kapitel 1, afdeling II, og i givet fald artikel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF, underrette EBA, ESRB og de i artikel 59, stk. 4, og artikel 60 omhandlede myndigheder og meddele dem alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Disse forpligtelser finder anvendelse på alle kompetente myndigheder, og hvis den myndighed, der er omhandlet i artikel 59, stk. 4, bliver bekendt med en situation som beskrevet i første afsnit, underretter den så hurtigt som praktisk muligt de i artikel 107 nævnte kompetente myndigheder og EBA.

Hvis det er muligt, anvender den kompetente myndighed og den myndighed, der er omhandlet i artikel 59, stk. 4, eksisterende kommunikationskanaler.

2. Den konsoliderende tilsynsmyndighed, der er ansvarlig for det konsoliderede tilsyn, skal, når den har behov for oplysninger, som allerede er blevet givet til en anden kompetent myndighed, så vidt muligt kontakte denne myndighed, således at dobbelt indberetning til de forskellige tilsynsmyndigheder undgås.

Artikel 110

Koordinerings- og samarbejdsordninger

1. For at lette og etablere et effektivt tilsyn skal den konsoliderende tilsynsmyndighed og de øvrige kompetente myndigheder råde over skriftlige koordinerings- og samarbejdsordninger.

I henhold til disse ordninger kan yderligere opgaver overlades til den konsoliderende tilsynsmyndighed, og der kan fastlægges procedurer for beslutningsprocessen og samarbejdet med de øvrige kompetente myndigheder.

2. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for meddelelsen af tilladelse til datterselskabet af et moderselskab, der er et institut, kan ved tosidig aftale i overensstemmelse med artikel 28 i forordning (EU) nr. 1093/2010 overdrage deres tilsynspligt til de kompetente myndigheder, der har meddelt moderselskabet tilladelse og fører tilsyn med dette, således at disse påtager sig tilsyn med

datterselskabet i overensstemmelse med nærværende direktivs bestemmelser. EBA underrettes om sådanne aftaler og indholdet heraf. Den videregiver oplysningerne herom til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater og til Det Europæiske Bankudvalg.

Artikel 111

Tilsynskollegier

1. Den konsoliderende tilsynsmyndighed etablerer tilsynskollegier for at lette udførelsen af de i artikel 107 og artikel 109, stk. 1, omhandlede opgaver og skal med forbehold af fortrolighedskraverne i stk. 2 og i overensstemmelse med EU-retten sikre hensigtsmæssig koordinering og samarbejde med de relevante tredjelands kompetente myndigheder, hvor det er relevant.

EBA bidrager til at fremme og overvåge de i denne artikel omhandlede tilsynskollegiers effektive og konsekvente virkemåde i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA deltager derfor med henblik herpå, når den finder det hensigtsmæssigt, og anses for at være den kompetente myndighed i så henseende.

Tilsynskollegierne fastsætter rammer for den konsoliderende tilsynsmyndigheds, EBA's og de andre kompetente myndigheds udførelse af følgende opgaver:

- a) udveksling af oplysninger indbyrdes og med EBA i henhold til artikel 21 i forordning (EU) nr. 1093/2010
 - b) opnåelse af enighed om frivillige mandater og frivillig uddelegering af ansvar, når det er relevant
 - c) fastlæggelse af tilsynsprogrammer som omhandlet i artikel 94 baseret på en risikovurdering af koncernen i overensstemmelse med artikel 92
 - d) forøgelse af effektiviteten af tilsynet ved at fjerne unødvendigt dobbeltarbejde i forbindelse med tilsynskraverne, herunder i tilknytning til de i artikel 109 og artikel 112, stk. 2, nævnte informationskrav
 - e) konsekvent anvendelse af tilsynskraverne i dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret] på alle enheder i en koncern med forbehold af de valgmuligheder og skøn, der er indeholdt i EU-lovgivningen
 - f) anvendelse artikel 107, stk. 1, litra c), under hensyntagen til det arbejde, der udføres i andre fora, der eventuelt er etableret på dette område.
2. De kompetente myndigheder og EBA, der deltager i tilsynskollegierne, arbejder tæt sammen. Fortrolighedskraverne i kapitel 1, afdeling II, i nærværende direktiv og artikel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF må ikke forhindre de kompetente myndigheder i at udveksle fortrolige oplysninger inden for tilsynskollegierne. Oprettelsen af tilsynskollegier og deres virkemåde må ikke berøre de kompetente myndigheds rettigheder og ansvar i henhold til nærværende direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret].

3. Etableringen af kollegier og deres virkemåde baseres på de i artikel 110 omhandlede skriftlige retningslinjer, som fastlægges efter den konsoliderende tilsynsmyndigheds høring af de relevante kompetente myndigheder.
4. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere generelle betingelser for tilsynskollegiernes virkemåde.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at fastlægge tilsynskollegiernes virkemåde i praksis.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder senest den 31. december 2013.

6. De kompetente myndigheder med ansvar for tilsyn med datterselskaber af et moderinstitut i Unionen eller af et finansielt moderholdingselskab i Unionen eller et blandet finansielt moderholdingselskab i Unionen og de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor væsentlige filialer, som omhandlet i artikel 52, er etableret, centralbanker og tredjelandes kompetente myndigheder, hvor det er relevant, og med forbehold af fortrolighedskrav, som efter alle de kompetente myndigheders opfattelse svarer til kravene i kapitel 1, afdeling II, og i givet fald artikel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF, kan deltage i tilsynskollegier.
7. Den konsoliderende tilsynsmyndighed varetager formandsposten på møderne i kollegiet og træffer beslutning om, hvilke kompetente myndigheder der skal deltage i et møde eller en aktivitet i kollegiet. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal på forhånd holde alle medlemmerne af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal også rettidigt holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de aktioner, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.
8. Den konsoliderende tilsynsmyndigheds beslutning skal tage hensyn til relevansen for de pågældende myndigheder af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater, jf. artikel 8, og de forpligtelser, der er omhandlet i artikel 52, stk. 2.
9. Den konsoliderende tilsynsmyndighed skal under hensyntagen til fortrolighedskravene i kapitel 1, afdeling II, og i givet fald artikel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF, underrette EBA om tilsynskollegiets aktiviteter, herunder i

nødsituationer, og meddele myndigheden alle oplysninger, der er af særlig relevans for at sikre tilsynskonvergens.

Artikel 112

Samarbejdsforpligtelser

1. De kompetente myndigheder skal indgå i et tæt indbyrdes samarbejde. De giver hinanden alle oplysninger, som er væsentlige eller relevante for udførelsen af de øvrige myndigheders tilsynsopgaver i henhold til dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret]. Med henblik herpå skal de kompetente myndigheder på anmodning videregive alle relevante oplysninger og på eget initiativ videregive alle væsentlige oplysninger.

De kompetente myndigheder samarbejder med EBA for så vidt angår dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret] i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1093/2010.

De kompetente myndigheder giver EBA alle de oplysninger, der er nødvendige for at den kan varetage sine opgaver i henhold til dette direktiv, forordning [indsættes af Publikationskontoret] og forordning (EU) nr. 1093/2010, jf. sidstnævnte forordnings artikel 35.

Oplysningerne omhandlet i første afsnit anses for væsentlige, hvis de fundamentalt vil kunne påvirke vurderingen af den finansielle soliditet i et institut eller finansieringsinstitut i en anden medlemsstat.

Navnlig konsoliderende tilsynsmyndigheder for moderkreditinstitutter i Unionen og institutter kontrolleret af finansielle moderholdingselskaber i Unionen eller blandede finansielle moderholdingselskaber i Unionen, giver kompetente myndigheder i andre medlemsstater, som fører tilsyn med datterselskaber af disse moderselskaber alle relevante oplysninger. Ved afgørelsen af omfanget af de relevante oplysninger skal der tages hensyn til disse datterselskabers betydning i det finansielle system i de pågældende medlemsstater.

De væsentlige oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, skal bl.a. omfatte følgende:

- a) angivelse af koncernens juridiske struktur og ledelses- og organisationsstruktur, herunder alle regulerede enheder, ikke-regulerede enheder, ikke-regulerede datterselskaber og væsentlige filialer, der indgår i koncernen, moderselskaberne i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, artikel 73, stk. 1, artikel 104, stk. 2, samt af de kompetente myndigheder for de regulerede enheder i koncernen
- b) procedurer for indsamling af oplysninger fra institutterne i en koncern og for kontrol af disse oplysninger
- c) en negativ udvikling i institutterne eller i andre selskaber i en koncern, som vil kunne påvirke institutterne i alvorlig grad

- d) større sanktioner og ekstraordinære foranstaltninger, som de kompetente myndigheder har iværksat i overensstemmelse med dette direktiv, herunder pålæggelse af særlige egenkapitalkrav i henhold til artikel 100 og pålæggelse af begrænsninger i brugen af metoderne med avanceret måling til beregning af kapitalkravene i henhold til artikel 301, stk. 2, i forordning [indsættes af Publikationskontoret].

2. De kompetente myndigheder kan indbringe spørgsmål for EBA i følgende tilfælde:

- a) når en kompetent myndighed ikke har videregivet væsentlige oplysninger
- b) når en anmodning om samarbejde, navnlig om udveksling af relevante oplysninger, er blevet afvist eller ikke er besvaret inden for en rimelig frist.

Uden at det berører artikel 258 i TEUF, kan EBA handle inden for rammerne af de beføjelser, den er tillagt i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

3. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsyn med kreditinstitutter kontrolleret af et moderkreditinstitut i Unionen skal så vidt muligt kontakte den konsoliderende tilsynsmyndighed, når de har brug for oplysninger om gennemførelsen af fremgangsmåder og metoder, der er fastlagt i dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret], som allerede kan være til rådighed for den kompetente myndighed.

4. De implicerede kompetente myndigheder skal, inden de træffer afgørelse, rådføre sig med hinanden om følgende punkter, når sådanne afgørelser har indflydelse på andre kompetente myndigheders tilsynsopgaver:

- a) ændringer i aktionær-, organisations- eller ledelsesstrukturen i kreditinstitutter i en koncern, som kræver de kompetente myndigheders godkendelse eller tilladelse, og
- b) større sanktioner eller ekstraordinære foranstaltninger, som de kompetente myndigheder har iværksat, herunder indførelse af supplerende egenkapitalkrav i henhold til artikel 99 og indførelse af begrænsninger i brugen af metoderne med avanceret måling til beregning af kapitalkravene i henhold til artikel 301, stk. 2, i forordning [indsættes af Publikationskontoret].

Den konsoliderende tilsynsmyndighed høres altid i forbindelse med anvendelsen af litra b).

En kompetent myndighed kan dog beslutte at undlade at høre den konsoliderende tilsynsmyndighed, når der er tale om nødsituationer, eller hvis en sådan høring kunne bringe effektiviteten i afgørelserne i fare. I så fald underretter den kompetente myndighed straks de øvrige kompetente myndigheder.

Artikel 113

Kontrol af oplysninger vedrørende enheder i andre medlemsstater

Ønsker de kompetente myndigheder i en medlemsstat i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret] i bestemte tilfælde at kontrollere oplysninger om et institut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab, et finansieringsinstitut, en accessorisk servicevirksomhed, et blandet holdingselskab, eller et af de i artikel 119 eller i artikel 114, stk. 3, nævnte datterselskaber, der er beliggende i en anden medlemsstat, anmoder de de kompetente myndigheder i den anden medlemsstat om, at denne kontrol finder sted. De kompetente myndigheder, som modtager anmodningen, efterkommer inden for rammerne af deres beføjelser denne, enten ved selv at foretage kontrollen eller ved at tillade, at de kompetente myndigheder, der har fremsat anmodningen, foretager kontrollen, eller ved at lade en revisor eller anden sagkyndig foretage denne. Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan, hvis den ønsker det, deltage i kontrollen, hvis den ikke selv foretager denne.

AFDELING II

FINANSIELLE HOLDINGSELSKABER OG BLANDEDE FINANSIELLE HOLDINGSELSKABER

Artikel 114

Inddragelse af holdingselskaber i det konsoliderede tilsyn

1. Medlemsstaterne vedtager alle nødvendige foranstaltninger for i givet fald at inkludere finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber i det konsoliderede tilsyn. Uden at dette berører bestemmelserne i artikel 115, indebærer konsolideringen af det finansielle holdingselskabs eller det blandede finansielle holdingselskabs finansielle situation på ingen måde, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsfunktion i forhold til det finansielle holdingselskab eller blandede finansielle holdingselskab på individuel basis, medmindre kapitel 3 finder anvendelse.
2. Når en medlemsstats kompetente myndigheder under henvisning til et af de i artikel 13, litra a) og b), i forordning [indsættes af Publikationskontoret] nævnte tilfælde ikke medtager et datterinstitut i det konsoliderede tilsyn, kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvori dette datterinstitut er beliggende, anmode moderselskabet om at fremlægge oplysninger, der gør det lettere for myndighederne at gennemføre tilsynet med dette institut.
3. Medlemsstaterne fastsætter, at de for det konsoliderede tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder kan anmode datterselskaberne af et kreditinstitut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som ikke er omfattet af det konsoliderede tilsyn, om de i artikel 116 nævnte oplysninger. I så fald anvendes de regler vedrørende meddelelse og kontrol af oplysningerne, der er fastsat i nævnte artikel.

Artikel 115

Direktørers kvalifikationer

Medlemsstaterne stiller krav om, at de personer, der reelt leder finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring til at varetage denne opgave.

Artikel 116

Anmodninger om oplysninger og kontrolbesøg

1. Indtil der foretaget en yderligere samordning af konsolideringsmetoderne fastsætter medlemsstaterne, at når et moderselskab for et eller flere institutter er et blandet holdingselskab, skal de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilladelse til og tilsyn med disse kreditinstitutter, kræve af det blandede selskab og dets datterselskaber, enten ved at henvende sig direkte til dem eller via datterinstitutterne, at de afgiver alle de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynet med datterinstitutterne.
2. Medlemsstaterne fastsætter, at deres kompetente myndigheder selv kan foretage eller kan lade eksterne revisorer foretage kontrol på stedet af de oplysninger, der er modtaget fra blandede selskaber og disses datterselskaber. Hvis det blandede selskab eller et af dets datterselskaber er et forsikringsselskab, kan den i artikel 119 nævnte fremgangsmåde finde anvendelse. Hvis det blandede selskab eller et af dets datterselskaber er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvor datterinstituttet er beliggende, foretages kontrollen på stedet efter fremgangsmåden i artikel 113.

Artikel 117

Tilsyn

1. Uden at dette berører del 5 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] påser medlemsstaterne, hvis moderselskabet for et eller flere institutter er et blandet holdingselskab, at de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for tilsynet med disse institutter, foretager generelt tilsyn med transaktioner mellem instituttet og det blandede holdingselskab og dets datterselskaber.
2. Medlemsstaterne stiller krav om, at institutterne råder over passende risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige rapporterings- og regnskabsprocedurer, for at identificere, opgøre, overvåge og kontrollere transaktioner med moderselskabet og dets datterselskaber. De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstituttet indberetter andre væsentlige transaktioner med disse enheder ud over den, der er omhandlet i artikel 383 i forordning [indsættes af Publikationskontoret]. Disse procedurer og væsentlige transaktioner omfattes af de kompetente myndigheders overvågning.

Hvis det viser sig, at de ovennævnte transaktioner inden for en koncern udgør en trussel mod et instituts finansielle situation, træffer den kompetente myndighed med ansvar for tilsynet med virksomheden de fornødne foranstaltninger.

Artikel 118

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ikke er retlige hindringer for, at de virksomheder, der er omfattet af det konsoliderede tilsyn, blandede selskaber og deres datterselskaber samt de i artikel 114 nævnte datterselskaber indbyrdes udveksler de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsyn i overensstemmelse med kapitel 3 og artikel 105-114 og nærværende artikel.
2. Når moderselskabet og dets datterinstitut(ter) er beliggende i forskellige medlemsstater, udveksler de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater alle de oplysninger, der er nødvendige for at udøve eller lette udøvelsen af det konsoliderede tilsyn.

Hvis de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor moderselskabet er beliggende, ikke selv foretager det konsoliderede tilsyn i henhold til artikel 106, kan de for dette tilsyn ansvarlige kompetente myndigheder opfordre dem til at anmode moderselskabet om de oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af det konsoliderede tilsyn, og til at videregive dem til disse myndigheder.

3. Medlemsstaterne tillader udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i stk. 2 nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger om finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber, finansieringsinstitutter eller accessoriske servicevirksomheder på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder har pligt til at udøve en tilsynsførende funktion over for disse institutter eller virksomheder på individuelt grundlag.

Medlemsstaterne tillader ligeledes udveksling mellem deres kompetente myndigheder af de i artikel 116 nævnte oplysninger, dog således at indhentning af eller rådighed over oplysninger på ingen måde medfører, at de kompetente myndigheder udøver en tilsynsførende funktion over for blandede holdingselskaber og disses datterselskaber, som ikke er kreditinstitutter, eller over for de i artikel 114, stk. 3, nævnte datterselskaber.

Artikel 119

Samarbejde

1. Hvis et institut, et finansielt holdingselskab, et blandet finansielt holdingselskab eller et blandet holdingselskab kontrollerer et eller flere datterselskaber, som er forsikringsselskaber, eller andre virksomheder, der tilbyder investeringsservice, som er underkastet en godkendelsesordning, etableres der et snævert samarbejde mellem de kompetente myndigheder og de myndigheder, der varetager det offentlige tilsyn med forsikringsselskaber eller sådanne andre virksomheder, der tilbyder investeringsservice. Uden at dette i øvrigt berører deres respektive beføjelser, udveksler disse myndigheder alle sådanne oplysninger, der kan lette udøvelsen af deres hverv og sikre kontrol med den finansielle situation og aktiviteterne i samtlige virksomheder, der er underlagt deres tilsyn.

2. Oplysninger, der indhentes inden for rammerne af tilsynet på et konsolideret grundlag, herunder navnlig enhver udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder i henhold til dette direktiv, er undergivet tavshedspligt i overensstemmelse med kapitel 1, afdeling II, for kreditinstitutter eller direktiv 2004/39/EF for investeringsselskaber.
3. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det konsoliderede tilsyn, udarbejder lister over de finansielle holdingselskaber eller blandede finansielle holdingselskaber, der er nævnt i artikel 10 i forordning [indsættes af Publikationskontoret]. Disse lister videregives til de andre medlemsstaters kompetente myndigheder, EBA og Kommissionen.

Artikel 120

Sanktioner

I overensstemmelse med afsnit VII, kapitel 1, afdeling IV, sikrer medlemsstaterne, at sanktioner eller foranstaltninger til at bringe konstaterede overtrædelser eller årsagerne til sådanne overtrædelser til ophør kan pålægges finansielle holdingselskaber, blandede finansielle holdingselskaber og blandede selskaber eller deres ansvarlige ledere for overtrædelse af love og administrative bestemmelser, som er vedtaget til gennemførelse af kapitel 3.

Artikel 121

Vurdering af tredjelandes konsoliderede tilsyn i forhold til det konsoliderede tilsyn i Unionen

1. Hvis et institut, hvis moderselskab er et institut, et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedkontor i et tredjeland, ikke er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til bestemmelserne i artikel 106, kontrollerer de kompetente myndigheder, om instituttet er underlagt konsolideret tilsyn af et tredjelandes kompetente myndighed svarende til det tilsyn, som er omfattet af principperne i dette direktiv og kravene i del 1, afsnit II, kapitel 2 i forordning [indsættes af Publikationskontoret].

Denne kontrol foretages af den kompetente myndighed, som ville være ansvarlig for konsolideret tilsyn, hvis stk. 3 fandt anvendelse, efter anmodning fra moderselskabet eller en af de regulerede enheder, der har fået meddelt tilladelse i Unionen, eller på eget initiativ. Denne kompetente myndighed hører de øvrige berørte kompetente myndigheder.

2. Kommissionen kan anmode Det Europæiske Bankudvalg om at give generelle retningslinjer med hensyn til, om tredjelandes kompetente myndigheders ordninger for konsolideret tilsyn kan forventes at opfylde målene med det konsoliderede tilsyn som fastlagt i dette kapitel i relation til institutter, hvis moderselskab har sit hovedkontor i et tredjeland. Udvalget overvåger løbende alle sådanne retningslinjer og tager hensyn til alle ændringer i de ordninger for konsoliderede tilsyn, der anvendes af sådanne kompetente myndigheder. EBA bistår Kommissionen og Det

Europæiske Bankudvalg med udførelsen af disse opgaver, bl.a. i spørgsmålet om, hvorvidt sådanne retningslinjer bør ajourføres.

Den kompetente myndighed, der foretager den i stk. 1, første afsnit, omtalte kontrol, tager hensyn til alle sådanne retningslinjer. Med henblik herpå hører den kompetente myndighed EBA, inden der træffes en afgørelse.

3. Findes der ikke et sådant tilsvarende tilsyn, anvender medlemsstaterne bestemmelserne i dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret] analogt på instituttet eller tillader alternativt deres kompetente myndigheder at anvende andre hensigtsmæssige tilsynsmetoder, der opfylder målene for konsolideret tilsyn med kreditinstitutter.

De kompetente myndigheder, der ville være ansvarlig for konsolideret tilsyn, aftaler disse tilsynsmetoder indbyrdes efter høring af de øvrige berørte kompetente myndigheder.

De kompetente myndigheder kan navnlig stille krav om, at der oprettes et finansielt holdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab, som har hovedkontor i Unionen, og anvende bestemmelserne om konsolideret tilsyn på det finansielle holdingselskabs konsoliderede stilling eller den konsoliderede stilling for institutterne i det blandede finansielle holdingselskab.

Tilsynsmetoderne skal være udformet med henblik på at opfylde det konsoliderede tilsyns mål som defineret i dette kapitel og skal indberettes til de øvrige berørte kompetente myndigheder, EBA og Kommissionen.

Kapitel 4

Kapitalbuffere

AFDELING I

KAPITALBEVARING OG KONTRACYKLISKE KAPITALBUFFERE

Artikel 122

Definitioner

I dette kapitel forstås ved:

- 1) "kapitalbevaringsbuffer": den egenkapital, som et institut skal opretholde i henhold til artikel 123
- 2) "kombineret bufferkrav": den samlede tier 1-kernekapital, der er nødvendig for at opfylde kravet om en kapitalbevaringsbuffer forhøjet med en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer, hvis mere end 0 % af risikovægtede aktiver
- 3) "kontracyklisk buffersats": den sats, institutter skal anvende til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, og som fastsættes i overensstemmelse

med artikel 126, artikel 127 eller af en relevant tredjelandsmyndighed, alt efter hvad der er relevant

- 4) "indenlandsk godkendt institut": et institut, der er godkendt i medlemsstaten, og som en særligt udpeget myndighed er ansvarlig for
- 5) "institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer": den egenkapital, som et institut skal opretholde i henhold til artikel 124.

Artikel 123

Krav om at opretholde en kapitalbevaringsbuffer

1. Medlemsstaterne pålægger institutter i tillæg til den tier 1-kernekapital, som opretholdes for at opfylde det egenkapitalkrav, der er omhandlet i artikel 87 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], at opretholde en kapitalbevaringsbuffer bestående af tier 1-kernekapital svarende til 2,5 % af deres samlede risikoeksponeringsbeløb beregnet i overensstemmelse med artikel 87, stk. 3, i nævnte forordning på individuelt eller konsolideret grundlag, jf. del 1, afsnit II, i nævnte forordning.
2. Institutterne må ikke anvende tier 1-kernekapital, som opretholdes for at opfylde kravet i stk. 1, til at opfylde eventuelle krav i henhold til artikel 100.
3. Såfremt et institut ikke fuldt ud opfylder kravet i stk. 1, gøres det til genstand for de restriktioner på udlodninger, der er omhandlet i artikel 131, stk. 2 og 3.

Artikel 124

Krav om at opretholde en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer

1. Medlemsstaterne pålægger institutter at opretholde en institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer beregnet i overensstemmelse med artikel 130.
2. Institutterne skal opfylde kravet i stk. 1 ved hjælp af tier 1-kernekapital i tillæg til eventuel tier 1-kernekapital, som opretholdes for at opfylde det egenkapitalkrav, der er omhandlet i artikel 87 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], kravet om at opretholde en kapitalbevaringsbuffer i artikel 123 og eventuelle krav i henhold til artikel 100.
3. Såfremt et institut ikke fuldt ud opfylder kravet i stk. 1, gøres det til genstand for de restriktioner på udlodninger, der omhandlet i artikel 131, stk. 2 og 3.

AFDELING II

FASTSÆTTELSE OG BEREKNING AF KONTRACYKLISKE KAPITALBUFFERE

Artikel 125

Vejledning fra ESRB om fastsættelse af kontracykliske buffersatser

1. ESRB kan i form af henstillinger i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 give de myndigheder, der er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 126, stk. 1, vejledning om fastsættelse af kontracykliske buffersatser, herunder om:
 - a) principper, der kan tjene som rettesnor for de udpegede myndigheder i deres vurdering af en passende kontracyklisk buffersats, sikre, at myndighederne anvender en forsvarlig tilgang til relevante makroøkonomiske cykler, og fremme forsvarlig og konsekvent beslutningstagning
 - b) vejledning om:
 - i) måling og beregning af det omfang, hvori forholdet mellem långivning og BNP afviger fra langsigtede tendenser
 - ii) beregning af vejledende buffere som krævet i henhold til artikel 126, stk. 2
 - c) vejledning om variabler, som angiver eller kan angive en ophobning af systemiske risici i det finansielle system, og om andre relevante faktorer, der bør lægges til grund for de udpegede myndigheders beslutninger om den passende kontracykliske buffersats i artikel 126
 - d) vejledning om variabler som angiver, at bufferen bør reduceres eller frigives fuldt ud.
2. Såfremt ESRB fremsætter henstillinger i henhold til stk. 1, skal ESRB overvåge og om nødvendigt ajourføre dem på baggrund af erfaringer med fastsættelse af buffere i henhold til dette direktiv eller udviklingen i internationalt aftalt praksis.

Artikel 126

Fastsættelse af kontracykliske buffersatser

1. Hver medlemsstat udpeger en myndighed (i det følgende benævnt "udpeget myndighed"), som er ansvarlig for at fastsætte den kontracykliske buffersats for den pågældende medlemsstat.
2. De udpegede myndigheder beregner for hvert kvartal en vejledende buffer som reference, der kan tjene som rettesnor for dem ved fastsættelse af den kontracykliske buffersats i overensstemmelse med stk. 3. Den vejledende buffer baseres på det omfang, hvori i forholdet mellem långivning og BNP afviger fra den langsigtede tendens, under hensyn til:

- a) udlånsvæksten inden for den pågældende jurisdiktion, og navnlig ændringer i forholdet mellem långivningen i den pågældende medlemsstat og BNP
 - b) enhver gældende vejledning fra ESRB i henhold til artikel 125, stk. 1, litra b).
3. De udpegede myndigheder vurderer og fastsætter på kvartalsbasis en passende kontracyklisk buffersats for medlemsstaten og tager i den forbindelse hensyn til:
- a) den vejledende buffer beregnet i overensstemmelse med stk. 2
 - b) enhver gældende vejledning fra ESRB i henhold til artikel 125, stk. 1, litra a), c) og d), og enhver henstilling fremsat af ESRB i henhold til stk. 9, og
 - c) andre variabler, som den udpegede myndighed finder relevante.
4. De variabler, der er omhandlet i stk. 3, litra c), kan omfatte strukturelle variabler og banksektorens eksponering over for bestemte risikofaktorer eller over for andre faktorer, som er forbundet med risici for den finansielle stabilitet.

Såfremt en udpeget myndighed fastsætter den kontracykliske buffersats under hensyn til de variabler, der er nævnt i litra c), og buffersatsen ville have været lavere, hvis der ikke var taget hensyn til de variabler, der er nævnt i litra c), underretter den udpegede myndighed EBA og ESRB herom. EBA og ESRB vurderer, om de variabler, som buffersatsen er baseret på, vedrører risici for den finansielle stabilitet, og om fastsættelsen af en buffersats under hensyn til disse variabler er i overensstemmelse med de grundlæggende principper for det indre marked for finansielle tjenesteydelser, således som de kommer til udtryk i EU-lovgivningen om finansielle tjenesteydelser.

Uanset stk. 3 vurderer den udpegede myndighed kun den del af den kontracykliske buffersats, der er baseret på andre variabler, jf. stk. 3, litra c), på årsbasis. Institutter etableret i andre medlemsstater tager ikke hensyn til nævnte del ved beregningen af den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.

5. Den kontracykliske buffersats, udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb, jf. artikel 87, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], i de institutter, der har kreditengagementer i den pågældende medlemsstat, skal være mellem 0 % og 2,5 %, kalibreret i trin på 0,25 procentpoint eller multipla af 0,25 procentpoint. Såfremt det er berettiget i betragtning af de hensyn, der er omhandlet i stk. 3, kan en udpeget myndighed fastsætte en kontracyklisk buffersats på over 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb, jf. artikel 87, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], med henblik på artikel 130, stk. 3.
6. Såfremt en udpeget myndighed fastsætter en kontracyklisk buffersats på over nul for første gang, eller såfremt en udpeget myndighed derefter forhøjer den gældende kontracykliske buffersats, træffer den også beslutning om, fra hvilken dato institutterne skal anvende den forhøjede buffer til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Denne dato kan ikke ligge mere end 12 måneder efter den dato, hvor den øgede buffersats meddeles i overensstemmelse med stk. 8. Såfremt datoen ligger mindre end 12 måneder efter meddelelsen om den

øgede buffersats, skal den kortere frist for anvendelse være berettiget af ekstraordinære omstændigheder.

7. Såfremt en udpeget myndighed reducerer den eksisterende kontracykliske buffersats, træffer den også, uanset om satsen reduceres til nul, beslutning om en vejledende periode, hvor bufferen ikke forventes at stige. Den udpegede myndighed er dog ikke forpligtet til at overholde den vejledende periode.
8. De udpegede myndigheder offentliggør en meddelelse om den kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats på deres websted. Meddelelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:
 - a) den gældende kontracykliske buffersats
 - b) det relevante forhold mellem långivning og BNP og dets afvigelse fra den langsigtede tendens
 - c) den vejledende buffer beregnet i henhold til stk. 2
 - d) en begrundelse for buffersatsen, herunder en henvisning til andre variabler end dem, der er omfattet af den vejledende buffer, og som den udpegede myndighed har taget hensyn til, jf. stk. 3, litra c), ved fastsættelsen af den kontracykliske buffersats
 - e) såfremt buffersatsen er forhøjet, den dato hvorfra institutterne skal anvende denne forhøjede buffersats til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer
 - f) såfremt den dato, der er nævnt i litra e), ligger mindre end 12 måneder efter datoen for den meddelelse, der er omhandlet i dette stykke, en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere frist for anvendelse
 - g) såfremt buffersatsen er reduceret, den vejledende periode, hvor buffersatsen ikke forventes at stige, sammen med en begrundelse for denne periode
 - h) såfremt den udpegede myndighed har taget hensyn til de variabler, der er omhandlet i stk. 3, litra c), en angivelse af det buffersatsbeløb, som vedrører nævnte variabler.

De udpegede myndigheder tager alle rimelige skridt til at koordinere timingen af denne meddelelse.

De udpegede myndigheder underretter ESRB om hver kvartalsvis fastsættelse af den kontracykliske buffersats og de oplysninger, der er omhandlet i litra a)-g). ESRB offentliggør alle sådanne anmeldte buffersatser og hermed forbundne oplysninger på sit websted.

9. ESRB kan fremsætte henstillinger i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 om den kvartalsvise fastsættelse af den kontracykliske buffersats i en bestemt medlemsstat, eller, hvis det er relevant, i mere end én medlemsstat.

Artikel 127
Anerkendelse af kontracykliske buffersatser på over 2,5 %

1. Såfremt en udpeget myndighed i overensstemmelse med artikel 126, stk. 5, eller en relevant tredjelandsmyndighed har fastsat en kontracyklisk buffersats på over 2,5% af det samlede risikoeksponeringsbeløb, jf. artikel 87, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], kan de andre udpegede myndigheder anerkende, at indenlandsk godkendte institutter anvender den pågældende buffersats til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffere.
2. Såfremt en udpeget myndighed anerkender en buffersats på over 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb, jf. artikel 87, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], i overensstemmelse med stk. 1, offentliggør den en meddelelse herom på sit websted. Meddelelsen skal mindst indeholde følgende oplysninger:
 - a) den gældende kontracykliske buffersats
 - b) den medlemsstat, som den finder anvendelse på
 - c) såfremt buffersatsen forhøjes, den dato fra hvilken de godkendte institutter i den medlemsstat, hvor den udpegede myndighed befinder sig, skal anvende den pågældende forhøjede buffersats til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer
 - d) såfremt den dato, der er nævnt i litra c), ligger mindre end 12 måneder efter datoen for den meddelelse, der er omhandlet i dette stykke, en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere frist for anvendelse.

Artikel 128
Henstilling fra ESRB om tredjelandes kontracykliske buffersatser

ESRB kan i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010 fremsætte en henstilling til de udpegede myndigheder om en passende kontracyklisk buffersats for engagementer med det pågældende tredjeland, såfremt:

- a) en kontracyklisk buffersats ikke er fastsat og offentliggjort af den relevante tredjelandsmyndighed i et tredjeland (i det følgende benævnt "relevant tredjelandsmyndighed"), hvor et eller flere institutter i EU har kreditengagementer
- b) ESRB finder, at en kontracyklisk buffersats, som er fastsat og offentliggjort af den relevante tredjelandsmyndighed i et tredjeland, ikke er tilstrækkelig til at beskytte Unionens institutter på passende vis mod risikoen for overdreven udlånsvækst i det pågældende land, eller en udpeget myndighed underretter ESRB om, at den mener, at buffersatsen ikke er tilstrækkelig til det formål.

Artikel 129

Udpegede myndigheders afgørelser om tredjelandes kontracykliske buffersatser

1. Denne artikel finder anvendelse, uanset om ESRB har fremsat en henstilling til de udpegede myndigheder som nævnt i artikel 128.
2. I det tilfælde, der er nævnt i artikel 128, litra a), kan de udpegede myndigheder fastsætte den kontracykliske buffersats, som de indenlandsk godkendte institutter skal anvende til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer.
3. I de tilfælde, hvor en kontracyklisk buffersats er fastsat og offentliggjort af den relevante tredjelandsmyndighed i et tredjeland, kan en udpeget myndighed fastsætte en anden buffersats for nævnte tredjeland til indenlandsk godkendte institutters beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer, hvis den med rimelighed kan antage, at den buffersats, som er fastsat af den relevante tredjelandsmyndighed, ikke er tilstrækkelig til at beskytte disse institutter på passende vis mod risici for overdreven udlånsvækst i det pågældende land.

I de tilfælde, hvor en udpeget myndighed anvender beføjelsen i henhold til første afsnit, fastsætter den ikke en kontracyklisk buffersats under det niveau, der er fastlagt af den relevante tredjelandsmyndighed, medmindre den pågældende buffersats er på over 2,5 % udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb, jf. artikel 87, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], i de institutter, der har kreditengagementer i det pågældende tredjeland.

4. I de tilfælde, hvor en relevant tredjelandsmyndighed fastsætter en kontracyklisk buffersats i et tredjeland i medfør af stk. 2 eller 3, som forhøjer den gældende kontracykliske buffersats, træffer den beslutning om, fra hvilken dato indenlandsk godkendte institutter skal anvende den pågældende buffersats til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer. Denne dato kan ikke ligge mere end 12 måneder efter den dato, hvor buffersatsen meddeles i overensstemmelse med stk. 5. Såfremt datoen ligger mindre end 12 måneder efter meddelelsen om fastsættelsen, skal den kortere frist for anvendelse være berettiget af ekstraordinære omstændigheder.
5. De udpegede myndigheder offentliggør enhver fastsættelse af en kontracyklisk buffersats i et tredjeland i medfør af stk. 2 eller 3, på deres websteder, sammen med følgende oplysninger:
 - a) den kontracykliske buffersats og det tredjeland, som den finder anvendelse på
 - b) en begrundelse for den pågældende buffersats
 - c) såfremt den kontracykliske buffersats er på over nul for første gang eller forhøjet, den dato fra hvilken institutterne skal anvende den forhøjede buffersats til beregning af deres institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer
 - d) såfremt den dato, der er nævnt i litra c), ligger mindre end 12 måneder efter datoen for den offentliggørelse, der er omhandlet i dette stykke, en henvisning til de ekstraordinære omstændigheder, der berettiger den kortere frist for anvendelse.

Artikel 130
Beregning af institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer

1. Den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer består af det vejede gennemsnit af de kontracykliske buffersatser, der gælder i de jurisdiktioner, hvor instituttets relevante kreditengagementer befinder sig, eller anvendes med henblik på denne artikel i medfør af artikel 129, stk. 2 eller 3.

Medlemsstaterne pålægger institutterne at beregne det vejede gennemsnit, der er omhandlet i første afsnit, på den måde, at de for hver kontracyklisk buffersats anvender det samlede egenkapitalkrav til kreditrisici, der er beregnet i overensstemmelse med del tre, afsnit II, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], som vedrører de relevante kreditengagementer i det pågældende område, divideret med det samlede egenkapitalkrav til kreditrisici, som vedrører alle de relevante kreditengagementer.

2. Såfremt en udpeget myndighed i overensstemmelse med artikel 126, stk. 5, fastsætter en kontracyklisk buffersats på over 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb, jf. artikel 87, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], sikrer medlemsstaterne, at følgende buffersatser finder anvendelse på relevante kreditengagementer, der befinder sig i den pågældende udpegede myndigheds medlemsstat (herefter benævnt "medlemsstat A"), med henblik på beregningen i henhold til stk. 1, herunder, såfremt det er relevant, beregningen af det element af konsolideret kapital, der vedrører det pågældende institut:

- a) indenlandsk godkendte institutter anvender den pågældende buffersats på over 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb
- b) institutter, der er godkendt i en anden medlemsstat, anvender en kontracyklisk buffersats på 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb, såfremt den udpegede myndighed i den medlemsstat, hvor de er godkendt, ikke har anerkendt buffersatsen på over 2,5% i overensstemmelse med artikel 127, stk. 1
- c) institutter, der er godkendt i en anden medlemsstat, anvender den kontracykliske buffersats, som den udpegede myndighed i medlemsstat A har fastsat, såfremt den udpegede myndighed i den medlemsstat, hvor de er godkendt, har anerkendt den pågældende buffersats i overensstemmelse med artikel 127.

3. Såfremt den kontracykliske buffersats, der er fastsat af den relevante tredjelandsmyndighed i et tredjeland, er på over 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb, jf. artikel 87, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], sikrer medlemsstaterne, at følgende buffersatser finder anvendelse på relevante kreditengagementer, der befinder sig i det pågældende tredjeland, med henblik på beregningen i henhold til stk. 1, herunder, såfremt det er relevant, beregningen af det element af konsolideret kapital, der vedrører det pågældende institut:

- a) institutterne anvender en kontracyklisk buffersats på 2,5 % af det samlede risikoeksponeringsbeløb, såfremt den udpegede myndighed i den medlemsstat,

hvor de er godkendt, ikke har anerkendt buffersatsen på over 2,5 % i overensstemmelse med artikel 127, stk. 1

- b) institutterne anvender den kontracykliske buffersats, som den relevante tredjelandsmyndighed har fastsat, såfremt den udpegede myndighed i den medlemsstat, hvor de er godkendt, har anerkendt buffersatsen i overensstemmelse med artikel 127.
4. Relevante kreditengagementer omfatter alle andre engagementsklasser end dem, der er nævnt i artikel 107, litra a), b), d), e) og f), i forordning [indsættes af Publikationskontoret], og som er omfattet af:
- a) egenkapitalkravene for kreditrisici i henhold til del tre, afsnit II, i nævnte forordning
 - b) såfremt eksponeringen er i handelsbeholdningen, egenkapitalkrav for specifik risiko i henhold til del tre, afsnit IV, kapitel 2, i nævnte forordning eller forøget misligholdelses- og migrationsrisiko i henhold til del tre, afsnit IV, kapitel 5, i nævnte forordning
 - c) såfremt engagementet er en securitisation, egenkapitalkravene i henhold til del tre, afsnit II, kapitel 5b, i nævnte forordning.
5. Institutterne identificerer den geografiske beliggenhed af et relevant kreditengagement i overensstemmelse med reguleringsmæssige tekniske standarder, der vedtages i henhold til stk. 6.
6. For så vidt angår den beregning, der er omhandlet i stk. 1, gælder det, at:
- a) en kontracyklisk buffersats for en medlemsstat finder anvendelse fra den dato, der er angivet i de oplysninger, der offentliggøres i overensstemmelse med artikel 126, stk. 8, litra e), eller artikel 127, stk. 2, litra c), hvis beslutningen bevirker, at buffersatsen forhøjes
 - b) en kontracyklisk buffersats for et tredjeland finder anvendelse 12 måneder efter den dato, hvor en ændring i buffersatsen blev meddelt af den relevante tredjelandsmyndighed, uanset om den pågældende myndighed kræver, at institutter, der er etableret i dette tredjeland, skal anvende ændringen inden for en kortere frist, hvis beslutningen bevirker, at buffersatsen forhøjes, jf. dog litra c)
 - c) såfremt den udpegede myndighed i instituttets hjemland fastsætter den kontracykliske buffersats for et tredjeland i henhold til artikel 129, stk. 2 eller 3, eller anerkender den kontracykliske buffersats i et tredjeland i medfør af artikel 127, finder denne buffersats anvendelse fra den dato, der er angivet i de oplysninger, der er offentliggøres i overensstemmelse med artikel 129, stk. 5, litra c), eller artikel 127, stk. 2, litra c), hvis beslutningen bevirker, at buffersatsen forhøjes
 - d) en kontracyklisk buffersats finder anvendelse umiddelbart, hvis beslutningen bevirker, at buffersatsen reduceres.

For så vidt angår litra b), anses en ændring af den kontracykliske buffersats i et tredjeland for at være meddelt på den dato, hvor den offentliggøres af den relevante tredjelandsmyndighed i overensstemmelse med de gældende nationale regler.

7. EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til at identificere den geografiske beliggenhed af de relevante kreditengagementer, der er omhandlet i stk. 5.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

AFDELING III

KAPITALBEVARINGSFORANSTALTNINGER

Artikel 131

Restriktioner på udlodninger

1. Medlemsstaterne forbyder institutter, som opfylder det kombinerede bufferkrav, at foretage udlodninger i forbindelse med tier 1-kernekapital i et sådant omfang, at det reducerer tier 1-kernekapitalen til et niveau, hvor det kombinerede bufferkrav ikke længere opfyldes.
2. Medlemsstaterne pålægger institutter, der ikke opfylder den kombinerede bufferkrav, at beregne det maksimale udlodningsbeløb ("MUB") i overensstemmelse med stk. 4.

Såfremt første afsnit finder anvendelse, forbyder medlemsstaten et sådant institut at træffe følgende foranstaltninger, før det har beregnet MUB:

- a) foretage udlodning i forbindelse med tier 1-kernekapital
 - b) oprette en forpligtelse til at betale variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse eller betale variabel løn, såfremt forpligtelsen til at betale blev oprettet på et tidspunkt, hvor instituttet ikke opfyldte de kombinerede bufferkrav
 - c) foretage betalinger i forbindelse med supplerende tier 1-instrumenter.
3. Såfremt et institut ikke opfylder eller overskrider det kombinerede bufferkrav, forbyder medlemsstaterne det at distribuere mere end MUB, som beregnet i overensstemmelse med stk. 4, ved de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 2, litra a), b) og c).
 4. Medlemsstaterne pålægger institutterne at beregne MBU ved at multiplicere det beløb, der beregnes i overensstemmelse med litra a), med den faktor, der fastsættes i overensstemmelse med litra b). MUB reduceres som følge af enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) eller c).

- a) Det beløb, der skal multipliceres, består af:
- i) det foreløbige overskud, som ikke indgår i tier 1-kernekapitalen i henhold til artikel 24, stk. 2, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], og som er opstået siden den seneste afgørelse om udlodning af overskud, eller enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) eller c)
- plus
- ii) det overskud ved årets udgang, som ikke indgår i tier 1-kernekapitalen i henhold til artikel 24, stk. 4, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], og som er opstået siden den seneste afgørelse om udlodning af overskud, eller enhver af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) eller c)
- minus
- iii) beløb, som skulle betales i skat, hvis de poster, der er nævnt i nr. i) og ii), blev overført.
- b) Faktoren bestemmes som følger:
- i) Såfremt den tier 1-kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde egenkapitalkravet i artikel 87, stk. 1, litra c), i forordning [indsættes af Publikationskontoret], udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb, jf. artikel 87, stk. 3, i nævnte forordning, befinder sig i det kombinerede bufferkravs første (dvs. den laveste) kvartil, er faktoren 0.
 - ii) Såfremt den tier 1-kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde egenkapitalkravet i artikel 87, stk. 1, litra c), i forordning [indsættes af Publikationskontoret], udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb, jf. artikel 87, stk. 3, i nævnte forordning, befinder sig i det kombinerede bufferkravs anden kvartil, er faktoren 0,2.
 - iii) Såfremt den tier 1-kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde egenkapitalkravet i artikel 87, stk. 1, litra c), i forordning [indsættes af Publikationskontoret], udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb, jf. artikel 87, stk. 3, i nævnte forordning, befinder sig i det kombinerede bufferkravs tredje kvartil, er faktoren 0,4.
 - iv) Såfremt den tier 1-kernekapital, som instituttet opretholder, og som ikke anvendes til at opfylde egenkapitalkravet i artikel 87, stk. 1, litra c), i forordning [indsættes af Publikationskontoret], udtrykt som en procentdel af det samlede risikoeksponeringsbeløb, jf. artikel 87, stk. 3, i nævnte forordning, befinder sig i det kombinerede bufferkravs fjerde (dvs. den højeste) kvartil, er faktoren 0,6.

Den nedre og øvre grænse for det kombinerede bufferkravs kvartiler beregnes som følger:

$$\text{Nedre kvartilgrænse} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Øvre kvartilgrænse} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times Q_n$$

"ISCCB" betyder "institutspecifik kontracyklisk kapitalbuffer", og "Qn" angiver den berørte kvartils ordenstal.

5. De restriktioner, som er omhandlet i denne artikel, finder kun anvendelse på betalinger, der medfører en reduktion af tier 1-kernekapital eller en reduktion af overskuddet, og hvor suspension af betaling eller manglende betaling ikke svarer til misligholdelse eller en betingelse for at iværksætte insolvensbehandling i henhold til den ordning, der gælder for instituttet.
6. Såfremt et institut ikke opfylder det kombinerede bufferkrav og har til hensigt at fordele overskud til udlodning eller foretage en handling, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b) og c), underretter det den kompetente myndighed og oplyser følgende:
 - a) størrelsen af den kapital, som instituttet opretholder, fordelt på:
 - i) tier 1-kernekapital
 - ii) supplerende tier 1-kapital
 - iii) tier 2-kapital
 - b) størrelsen af de foreløbige overskud og overskuddet ved årets udgang
 - c) MUB beregnet i overensstemmelse med stk. 4
 - d) størrelsen af det overskud til udlodning, som det har til hensigt at afsætte til:
 - i) udbyttebetalinger
 - ii) køb af egne aktier
 - iii) betalinger i forbindelse med supplerende tier 1-instrumenter
 - iv) betaling af variabel løn eller skønsmæssigt fastsatte pensionsydelse, enten ved at oprette en ny forpligtelse til at betale eller betale i henhold til en forpligtelse til at betale oprettet på et tidspunkt, hvor instituttet ikke opfyldte det kombinerede bufferkrav.
7. Institutterne træffer foranstaltninger med henblik på at sikre, at størrelsen af overskuddet til udlodning og MUB beregnes nøjagtigt, og skal på anmodning kunne dokumentere nøjagtigheden for den kompetente myndighed.

8. For så vidt angår stk. 1 og 2, omfatter udlodning i forbindelse med tier 1-kernekapital følgende:
- a) udbetaling af kontant udbytte
 - b) udlodning af helt eller delvist betalte fondsaktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra a), i forordning [indsættes af Publikationskontoret]
 - c) indløsning eller tilbagekøb, som et institut foretager, af egne aktier eller andre kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra a), i nævnte forordning
 - d) tilbagebetaling af beløb betalt i forbindelse med kapitalinstrumenter, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra a), i nævnte forordning
 - e) udlodning af elementer, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, litra b)-e), i nævnte forordning.

Artikel 132
Kapitalbevaringsplan

1. Såfremt et institut ikke opfylder det kombinerede bufferkrav, udarbejder det en kapitalbevaringsplan og forelægger den for den kompetente myndighed senest 5 arbejdsdage efter at have konstateret, at det ikke opfylder nævnte krav.
2. Kapitalbevaringsplanen skal indeholde følgende:
 - a) overslag over indtægter og udgifter og en prognosticeret balance
 - b) foranstaltninger til at øge instituttets kapitalprocenter
 - c) en plan og tidsramme for forhøjelse af egenkapitalen med det formål at opfylde det kombinerede bufferkrav fuldt ud
 - d) oplysninger, som den kompetente myndighed finder nødvendige, for at kunne foretage den vurdering, der fremsættes krav om i stk. 3.
3. Den kompetente myndighed vurderer kapitalbevaringsplanen og godkender kun planen, hvis den mener, at planen, hvis den gennemføres, med rimelighed kan forventes at bevare eller rejse tilstrækkelig kapital til at sætte instituttet i stand til at opfylde de kombinerede bufferkrav inden for en frist, som den kompetente myndighed anser for passende.
4. Hvis den kompetente myndighed ikke godkender kapitalbevaringsplanen i overensstemmelse med stk. 3, træffer den enten den ene af følgende foranstaltninger eller begge:
 - a) kræver, at instituttet øger egenkapitalen til bestemte niveauer inden for bestemte perioder

- b) udøver sine beføjelser i henhold til artikel 99 og indfører strengere restriktioner på udlodninger end dem, der kræves i artikel 131.

Afsnit VIII

De kompetente myndigheders oplysningspligt

Artikel 133

Generelle krav

1. Kompetente myndigheder skal offentliggøre følgende oplysninger:
 - a) ordlyden af love, administrative bestemmelser og generelle vejledende retningslinjer, der er vedtaget i deres medlemsstat inden for forsigtighedstilsyn
 - b) måden, hvorpå de i EU-lovgivningen disponible valgmuligheder og skøn kan udøves
 - c) de generelle kriterier og metoder, de benytter i forbindelse med det tilsyn og den vurdering, der er omhandlet i artikel 92
 - d) uden at dette berører bestemmelserne i afsnit VII, kapitel 1, afdeling II, i dette direktiv og artikel 54 og 58 i direktiv 2004/39/EF, de samlede statistiske data om centrale aspekter af gennemførelsen af rammebestemmelserne for forsigtighedstilsyn i de enkelte medlemsstater, herunder antallet og arten af tilsynsforanstaltninger, der træffes i overensstemmelse med artikel 99.
2. De oplysninger, der offentliggøres i henhold til stk. 1, skal være tilstrækkelig fyldestgørende til at muliggøre en meningsfuld sammenligning af de metoder, der benyttes af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater. Oplysningerne offentliggøres i et fælles format og ajourføres regelmæssigt. Oplysningerne skal være tilgængelige på en enkelt elektronisk adresse.
3. EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge formatet, strukturen, indholdsfortegnelsen og den årlige offentliggørelsesdato for de oplysninger, der er nævnt i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 134

Specifikke oplysningskrav

1. Med henblik på del 6 i forordning [indsættes af Publikationskontoret] skal de kompetente myndigheder offentliggøre følgende oplysninger:
 - a) de generelle kriterier og metodologier, de har indført for at kontrollere overholdelsen af artikel 394 i forordning [indsættes af Publikationskontoret]
 - b) med forbehold af bestemmelserne i afsnit VII, kapitel 1, afdeling II, en kortfattet beskrivelse af resultatet af den tilsynsmæssige kontrol og en beskrivelse af de foranstaltninger, der træffes i tilfælde af manglende overholdelse af artikel 394 i forordning [indsættes af Publikationskontoret], de har konstateret på årsbasis.
2. De kompetente myndigheder i de medlemsstater, der gør brug af valgmuligheden i artikel 6, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], offentliggør følgende:
 - a) de kriterier, de anvender til at fastslå, at der hverken findes eller er påtænkt indført materielle, praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførelse af egenkapital eller tilbagebetaling af forpligtelser
 - b) antallet af moderinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], og hvor mange af disse, der har datterselskaber i et tredjeland
 - c) sammenfattet for den pågældende medlemsstat:
 - i) for moderinstituttet i en medlemsstat, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 6, stk. 3, i nævnte forordning, den andel af den samlede egenkapital på konsolideret grundlag, som datterselskaber i et tredjeland besidder
 - ii) for moderinstitutter i en medlemsstat, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 6, stk. 3, i nævnte forordning, den procentdel, som egenkapitalen i datterselskaber i et tredjeland udgør af den samlede egenkapital
 - iii) for moderinstitutter i en medlemsstat, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 6, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], den procentdel, som egenkapitalen i datterselskaber i et tredjeland udgør af egenkapitalen i henhold til artikel 87 i forordning [indsættes af Publikationskontoret].
3. De kompetente myndigheder, der gør brug af valgmuligheden i artikel 8, stk. 1, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], offentliggør følgende:
 - a) de kriterier, de anvender til at fastslå, at der hverken findes eller er påtænkt indført materielle, praktiske eller retlige hindringer for umiddelbar overførelse af egenkapital eller tilbagebetaling af forpligtelser

- b) antallet af moderinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], og hvor mange af disse, der har datterselskaber i et tredjeland
- c) sammenfattet for den pågældende medlemsstat:
 - i) for moderinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], den samlede egenkapital i datterselskaber i et tredjeland
 - ii) for moderinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], den procentdel, som egenkapitalen i datterselskaber i et tredjeland udgør af den samlede egenkapital
 - iii) for moderinstitutter, der er omfattet af det valg, der er foretaget i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning [indsættes af Publikationskontoret], den procentdel, som egenkapitalen i datterselskaber i et tredjeland udgør af egenkapitalen i henhold til artikel 87 i nævnte forordning.

Afsnit IX

Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

Artikel 135

Delegerede retsakter

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 138 vedrørende følgende aspekter:

- a) tydeliggørelse af definitionerne i artikel 4 og 122 for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv
- b) tydeliggørelse af definitionerne i artikel 4 og 122 for i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- c) tilpasning af terminologien og definitionerne i artikel 4 til senere retsakter om institutter og hermed beslægtede områder
- d) udvidelse af indholdet af den i artikel 33 og 34 omhandlede liste, som findes i bilag I til dette direktiv, eller tilpasning af listens terminologi under hensyn til udviklingen på finansmarkederne
- e) de områder, inden for hvilke de kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger, jf. artikel 51
- f) tilpasning af bestemmelserne i artikel 75-86 og 94 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne, navnlig nye finansielle produkter, eller inden for regnskabsstandards og krav, hvorved der tages højde for regnskabskrav, der er fastsat i EU-lovgivningen, eller med henblik på konvergens i tilsynspraksis
- g) tilpasning af de i artikel 23, stk. 1, fastsatte kriterier for at tage hensyn til den fremtidige udvikling og sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv.

Artikel 136

Gennemførelsesretsakter

Følgende foranstaltninger vedtages som gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 137, stk. 2:

- a) tekniske tilpasninger af listen i artikel 2

- b) ændring af størrelsen af startkapitalen, jf. artikel 12 og afsnit IV, under hensyn til den økonomiske og monetære udvikling.

Artikel 137

Det Europæiske Bankudvalg

1. Ved vedtagelse af gennemførelsesretsakter bistår Kommissionen af Det Europæiske Bankudvalg, der er nedsat ved Kommissionens afgørelse 2004/10/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 138

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel anførte betingelser.
2. De delegerede beføjelser i artikel 135 tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den dato, der er omhandlet i artikel 153.
3. Den i artikel 135 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 135 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på 2 måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med 2 måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Afsnit X

Ændringer af direktiv 2002/87/EF

Artikel 139

Ændring af direktiv 2002/87/EF

1. I artikel 21a, stk. 2, udgår litra a).
2. Efter artikel 21a, stk. 2a, indsættes følgende stykke:

"3. For at sikre konsekvent harmonisering af de beregningsmetoder, der er opstillet i bilag I, del II, sammenholdt med artikel 45, stk. 2, i forordning [indsættes af Publikationskontoret] og artikel 228, stk. 1, i direktiv 2009/138/EF, jf. dog artikel 6, stk. 4, skal EBA, EIOPA og ESMA gennem det blandede udvalg udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i forbindelse med artikel 6, stk. 2.

ESA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i stk. 3 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder efter proceduren i artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010."

Afsnit XI

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Kapitel 1

Overgangsbestemmelser om tilsyn med kreditinstitutter, som udøver retten til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

Artikel 140

Anvendelsesområde

1. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse i stedet for artikel 40, 41, 43, 51 og 52 indtil den 1. januar 2015 og, såfremt Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt i overensstemmelse med stk. 2, i endnu en periode på op til 2 år.
2. For at sikre, at indfasningen af tilsynsordninger for likviditet er helt på linje med udviklingen af ensartede likviditetsbestemmelser, skal Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 135 om udsættelse af den i stk. 1 nævnte dato med indtil 2 år, hvis der ikke er indført ensartede likviditetsbestemmelser i EU, fordi internationale standarder for likviditetstilsyn endnu ikke er vedtaget på den dato, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 141

Rapporteringskrav

Værtslandet kan til statistisk brug kræve, at alle kreditinstitutter, der har en filial på dets område, regelmæssigt indsender en rapport til denne stats kompetente myndigheder om den virksomhed, de udøver på dets område.

Til varetagelse af de opgaver, der påhviler værtslandet efter artikel 145 i dette direktiv, kan det kræve de samme oplysninger af filialer af kreditinstitutter, der har hjemsted i andre medlemsstater, som det kræver af indenlandske kreditinstitutter.

Artikel 142

Foranstaltninger truffet af de kompetente myndigheder i hjemlandet i forbindelse med de aktiviteter, der udøves i værtslandet

1. Når de kompetente myndigheder i værtslandet konstaterer, at et kreditinstitut, der har en filial eller præsterer tjenesteydelser på dets område, ikke overholder de lovbestemmelser, som værtslandet har vedtaget i medfør af dette direktivs

bestemmelser, og som giver værtslandets myndigheder kompetence, skal de anmode det pågældende kreditinstitut om at bringe det ulovlige forhold til ophør.

2. Tager det pågældende kreditinstitut ikke de nødvendige skridt, skal værtslandets kompetente myndigheder underrette hjemlandets kompetente myndigheder herom.
3. Disse skal da så hurtigt som muligt træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at kreditinstituttet bringer det ulovlige forhold til ophør. Karakteren af disse foranstaltninger meddeles værtslandets kompetente myndigheder.
4. Hvis det pågældende kreditinstitut til trods for de foranstaltninger, der er truffet af hjemlandet — eller hvis disse foranstaltninger viser sig at være uhensigtsmæssige, eller hjemlandet ikke har truffet nogen foranstaltninger — fortsat overtræder de i værtslandet gældende lovbestemmelser som nævnt i stk. 1, kan værtslandet efter at have givet de kompetente myndigheder i hjemlandet underretning herom træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge eller straffe nye ulovligheder, og om nødvendigt forbyde, at kreditinstituttet indleder yderligere aktiviteter på dets område. Medlemsstaterne sikrer, at de for disse foranstaltninger nødvendige dokumenter kan forkyndes for kreditinstitutterne på deres område.

Artikel 143

Retsbevarende foranstaltninger

Inden den i artikel 142 fastsatte procedure iværksættes, kan værtslandets kompetente myndigheder i særligt hastende tilfælde iværksætte nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte indlåneres, investorers og andre tjenesteydelsesmodtageres interesser. Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstaters kompetente myndigheder skal hurtigst muligt underrettes om sådanne foranstaltninger.

Kommissionen kan, efter at have konsulteret de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder, bestemme, at den pågældende medlemsstat skal ændre eller ophæve disse foranstaltninger.

Artikel 144

Ansvar

1. Ansvar for forsigtighedstilsyn med et kreditinstitut, herunder tilsyn med de i henhold til artikel 33 og 34 udøvede aktiviteter, påhviler hjemlandets kompetente myndigheder; dette berører ikke de bestemmelser i dette direktiv, der giver værtslandets kompetente myndigheder en beføjelse.
2. Stk. 1 er ikke til hinder for, at der føres tilsyn på et konsolideret grundlag ifølge dette direktiv.
3. De kompetente myndigheder i en medlemsstat tager ved udførelsen af deres generelle opgaver behørigt hensyn til de potentielle virkninger, som deres beslutninger kan have på stabiliteten af det finansielle system i alle andre berørte

medlemsstater, og navnlig i nødsituationer, på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed på det relevante tidspunkt.

Article 145

Likviditetstilsyn

Værtslandet har i samarbejde med hjemlandets kompetente myndigheder ansvaret for tilsyn med likviditeten i kreditinstitutters filialer, indtil yderligere koordinering har fundet sted.

Med forbehold af de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at styrke Det Europæiske Monetære System, bevarer værtslandet det fulde ansvar for de foranstaltninger, der iværksættes som led i dets pengepolitik.

Sådanne foranstaltninger må ikke føre til forskelsbehandling eller mere restriktiv behandling af kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

Artikel 146

Samarbejde om tilsyn

Med henblik på at føre tilsyn med virksomheden i kreditinstitutter, som udøver virksomhed i en eller flere andre medlemsstater end den, hvor de har hjemsted, navnlig gennem en filial, arbejder de kompetente myndigheder i de pågældende medlemsstater snævert sammen. De meddeler hinanden alle sådanne oplysninger om ledelsen og ejerforholdet i disse kreditinstitutter, som vil kunne lette tilsynet med disse og undersøgelsen af betingelserne for meddelelse af tilladelse, samt alle oplysninger, der vil kunne lette tilsynet med disse institutter, i særdeleshed med hensyn til likviditet, solvens, sikkerhed for indlån, større engagementer, administrativ og regnskabsmæssig praksis og intern kontrol.

Artikel 147

Væsentlige filialer

1. De kompetente myndigheder i et værtsland kan fremsætte en anmodning til den konsoliderende tilsynsmyndighed, i de tilfælde, hvor artikel 107, stk. 1, finder anvendelse, eller til de kompetente myndigheder i hjemlandet om, at en filial af et kreditinstitut anses for at være væsentlig.
2. Anmodningen skal indeholde begrundelserne for, at filialen skal anses for at være væsentlig, navnlig med hensyn til følgende:
 - a) et kreditinstituts filial har en markedsandel i form af indskud på over 2 % i værtslandet
 - b) den betydning, som kreditinstitutets suspension eller lukning af dets virksomhed sandsynligvis vil få på markedslikviditeten og betalings-, clearings- og afviklingssystemerne i værtslandet

- c) filialens størrelse og betydning med hensyn til antal kunder inden for værtslandets banksystem eller finansielle system.

De kompetente myndigheder i hjemlandet og i værtslandet og den konsoliderende tilsynsmyndighed, hvor artikel 107, stk. 1, finder anvendelse, skal gøre alt, hvad der står i deres magt for at nå frem til en fælles beslutning om udpegningen af en filial som værende væsentlig.

Er der ikke truffet en fælles beslutning inden for to måneder efter modtagelsen af den i første afsnit omhandlede anmodning, træffer de kompetente myndigheder i værtslandet selv beslutning om, hvorvidt filialen er væsentlig, inden for en periode på yderligere to måneder. I forbindelse med beslutningstagningen tager de kompetente myndigheder i værtslandet hensyn til eventuelle synspunkter og forbehold fremsat af de konsoliderende tilsynsmyndigheder eller de kompetente myndigheder i hjemlandet.

De i tredje og fjerde afsnit omhandlede beslutninger skal anføres i et dokument, der indeholder den fulde begrundelse og skal sendes til de berørte kompetente myndigheder, og skal anses for at være afgørende og anvendes af de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater.

Udpegningen af en filial som værende væsentlig berører ikke de kompetente myndigheders rettigheder og ansvar i henhold til dette direktiv.

3. De kompetente myndigheder i hjemlandet meddeler de kompetente myndigheder i et værtsland, hvor en væsentlig filial er etableret, de i artikel 112, stk. 1, litra c) og d), omhandlede oplysninger og udfører de i artikel 107, stk. 1, litra c), omhandlede opgaver i samarbejde med de kompetente myndigheder i værtslandet.
4. Bliver en kompetent myndighed i et hjemland bekendt med en nødsituation i et kreditinstitut, jf. artikel 109, stk. 1, advarer den, så snart det er praktisk muligt, de i artikel 59, stk. 4, og i artikel 60 omhandlede myndigheder.
5. Når artikel 111 ikke finder anvendelse, opretter og leder de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med et kreditinstitut med væsentlige filialer i andre medlemsstater, et kollegium af tilsynsførende, som skal lette samarbejdet i henhold til denne artikels stk. 2 og artikel 61. Oprettelsen af et kollegium og dets drift baseres på skriftlige bestemmelser, der efter høring af de berørte kompetente myndigheder fastlægges af den kompetente myndighed i hjemlandet. Den kompetente myndighed i hjemlandet afgør, hvilke kompetente myndigheder der deltager i et møde eller en aktivitet i kollegiet.
6. Den beslutning, som hjemlandets kompetente myndighed træffer, skal tage hensyn til relevansen af den tilsynsaktivitet, der skal planlægges eller koordineres, for disse myndigheder, navnlig den mulige indvirkning på det finansielle systems stabilitet i de berørte medlemsstater, jf. artikel 144, stk. 3, og de forpligtelser, der er omhandlet i stk. 2 i denne artikel.
7. Hjemlandets kompetente myndighed skal på forhånd holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om afholdelsen af sådanne møder, de vigtigste emner, der skal drøftes, og de aktiviteter, der skal overvejes. Hjemlandets kompetente

myndighed skal også rettidigt holde alle medlemmer af kollegiet fuldt underrettet om de aktioner, der vedtages på disse møder, eller de foranstaltninger, der gennemføres.

Artikel 148

Kontrol på stedet

1. Når et kreditinstitut, der er meddelt tilladelse i en medlemsstat, udøver virksomhed gennem en filial etableret i en anden medlemsstat, skal de kompetente myndigheder i værtslandet sikre, at hjemlandets kompetente myndigheder efter forudgående meddelelse herom til værtslandets kompetente myndigheder selv eller gennem personer, som de bemyndiger hertil, på stedet kan kontrollere de oplysninger, der er nævnt i artikel 52.
2. Hjemlandets kompetente myndigheder skal ligeledes have adgang til at føre tilsyn med filialer efter en af de andre procedurer, der er nævnt i artikel 113.
3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at værtslandets kompetente myndigheder på stedet kontrollerer filialer etableret på deres område med henblik på varetagelsen af de opgaver, som påhviler dem i henhold til dette direktiv.

Kapitel 2

Overgangsbestemmelser for kapitalbuffere

Artikel 149

Overgangsbestemmelser for kapitalbuffere

1. Ved denne artikel ændres kravene i artikel 122 og 123 i en overgangsperiode fra 1. januar 2016 til 31. december 2018.
2. I perioden fra 1. januar 2016 til 31. december 2016:
 - a) skal kapitalbevaringsbufferen bestå af tier 1-kernekapital svarende til 0,625 % af den samlede værdi af instituttets risikovægtede engagementer beregnet i overensstemmelse med artikel 87, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret]
 - b) skal den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer højst svare til 0,625 % af nævnte samlede værdi, og derfor skal det kombinerede bufferkrav svare til mellem 0,625 % og 1,25 % af den samlede værdi af institutternes risikovægtede engagementer.
3. I perioden fra 1. januar 2017 til 31. december 2017:
 - a) skal kapitalbevaringsbufferen bestå af tier 1-kernekapital svarende til 1,25 % af den samlede værdi af instituttets risikovægtede engagementer beregnet i

overensstemmelse med artikel 87, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret]

- b) skal den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer højst svare til 1,25 % af nævnte samlede værdi, og derfor skal det kombinerede bufferkrav svare til mellem 1,25 % og 2,50 % af den samlede værdi af institutternes risikovægtede engagementer.
4. I perioden fra 1. januar 2018 til 31. december 2018:
- c) skal kapitalbevaringsbufferen bestå af tier 1-kernekapital svarende til 1,875 % af den samlede værdi af instituttets risikovægtede engagementer beregnet i overensstemmelse med artikel 87, stk. 3, i forordning [indsættes af Publikationskontoret]
 - d) skal den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer højst svare til 1,875 % af nævnte samlede værdi, og derfor skal det kombinerede bufferkrav svare til mellem 1,875 % og 3,750 % af den samlede værdi af institutternes risikovægtede engagementer.
5. Kravet om en kapitalbevaringsplan og de restriktioner på udlodninger, der er omhandlet i artikel 131 og 132, finder anvendelse i overgangsperioden fra 1. januar 2016 til 31. december 2018, såfremt institutterne ikke opfylder de ændrede krav, der er fastsat i stk. 2, 3 og 4.
6. Medlemsstaterne kan indføre en kortere overgangsperiode end den, der er fastsat i stk. 1, såfremt det er berettiget på grund af overdreven vækst i långivningen på et hvilket som helst tidspunkt i den pågældende periode. I så fald finder den kortere periode kun anvendelse med henblik på beregning af den institutspecifikke kontracykliske kapitalbuffer i institutter, der er godkendt i medlemsstaten, som den udpegede myndighed er ansvarlig for.

Kapitel 3

Afsluttende bestemmelser

Artikel 150

Gennemgang

1. Kommissionen gennemgår og underretter inden den 1. april 2013 om bestemmelserne om aflønning i dette direktiv og forordning [indsættes af Publikationskontoret], navnlig med hensyn til deres effektivitet, gennemførelse og håndhævelse, idet der tages højde for den internationale udvikling. I denne gennemgang identificeres de eventuelle huller, der er opstået i forbindelse med anvendelsen af proportionalitetsprincippet på disse bestemmelser. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og, hvis det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag.

Kommissionens periodiske gennemgang af anvendelsen af dette direktiv sikrer, at det ikke fører til åbenbar forskelsbehandling mellem institutter på grundlag af deres juridiske struktur eller ejerskabsmodel.

2. Fra 2014 og fremover offentliggør EBA i samarbejde med EIOPA og ESMA hvert andet år en rapport om, i hvilket omfang medlemsstaternes lovgivning henviser til eksterne ratings, og om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet for at reducere sådanne henvisninger. Denne rapport skal også beskrive, hvordan de kompetente myndigheder opfylder deres forpligtelser i artikel 76, stk. 1 og 2, og i artikel 77, stk. 1, litra b). Denne rapport skal også beskrive omfanget af tilsynsmæssig konvergens i denne henseende.
3. Senest den 31. december 2013 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om anvendelsen af artikel 103 og 104 og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og, hvis det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag.
4. Senest den 31. december 2016 undersøger Kommissionen og aflægger rapport om de resultater, der er opnået i henhold til artikel 87, stk. 4, herunder passende benchmarking af praksisser for mangfoldighed, og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport og, hvis det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag.

Artikel 151

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2012 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende love og bestemmelser og dette direktiv.

Medlemsstaterne anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2013.

2. Uanset stk. 1 finder afsnit VII, kapitel 4, stk. 1, anvendelse fra den 1. januar 2016.
3. Lovene og bestemmelserne omhandlet i stk. 1 og 2 skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også omfatte en erklæring om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved dette direktiv, skal anses som henvisninger til dette direktiv. De nærmere regler for henvisningen og for affattelsen af den nævnte oplysning fastsættes af medlemsstaterne.
4. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og EBA teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 152

Ophævelse

Direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF med efterfølgende ændringer ophæves med virkning fra den 1. januar 2013.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Article 153

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 154

Adressat

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

BILAG I

Liste over de aktiviteter, der er omfattet af gensidig anerkendelse

1. Modtagelse af indlån og andre tilbagebetalingspligtige midler.
2. Udlånsvirksomhed, herunder bl.a. forbrugerkreditter, realkreditlån, factoring med eller uden regres og handelskreditter (herunder forfaktering).
3. Finansiell leasing.
4. Betalingstjenester som defineret i artikel 4, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked⁴².
5. Udstedelse og administration af andre betalingsmidler (f.eks. rejsechecks og bankveksler), i det omfang denne aktivitet ikke er dækket af punkt 4.
6. Garantier og engagementer.
7. Transaktioner for egen eller kunders regning vedrørende:
 - a) pengemarkedsinstrumenter (checks, veksler, indskudsbeviser mv.)
 - b) udenlandsk valuta
 - c) finansielle futures og options
 - d) valuta- og renteinstrumenter
 - e) værdipapirer.
8. Medvirken ved emission af værdipapirer og tjenesteydelser i forbindelse hermed.
9. Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstruktur, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål og rådgivning samt tjenesteydelser vedrørende sammenslutning og opkøb af virksomheder.
10. Låneformidling.
11. Porteføljeadministration og –rådgivning.
12. Opbevaring og forvaltning af værdipapirer.
13. Kreditoplysninger.
14. Boksudlejning.
15. Udstedelse af elektroniske penge.

⁴² EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

De i bilag I, afsnit A og B, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter anførte tjenesteydelser og aktiviteter i tilknytning til de i bilag I, afsnit C, omhandlede markeder for finansielle instrumenter⁴³, er omfattet af principperne om gensidig anerkendelse i nærværende direktiv.

⁴³ EUT L 145 af 30.04.2004, s. 1.

Bilag II

Sammenligningstabel

Nærværende direktiv	Direktiv 2006/48/EF	Direktiv 2006/49/EF
Artikel 1	Artikel 1, stk. 1	
Artikel 2, stk. 1	Artikel 1, stk. 2	
Artikel 2, stk. 2	Artikel 1, stk. 3	
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2	
Artikel 3	Artikel 5	
Artikel 4, stk. 1		
Artikel 4, stk. 2, litra a)	Artikel 4, stk. 20	
Artikel 4, stk. 2, litra b)		
Artikel 4, stk. 2, litra c)		
Artikel 5, stk. 1		Artikel 36, stk. 1
Artikel 5, stk. 2		Artikel 36, stk. 2
Artikel 5, stk. 3		
Artikel 5, stk. 4		
Artikel 6	Artikel 128	
Artikel 7	Artikel 42b, stk. 1	
Artikel 8	Artikel 40, stk. 3	
Artikel 9, stk. 1	Artikel 6, stk. 1	
Artikel 9, stk. 2	Artikel 6, stk. 2	
Artikel 9, stk. 3	Artikel 6, stk. 3, første afsnit	
Artikel 9, stk. 4	Artikel 6, stk. 3, andet afsnit	
Artikel 10	Artikel 7	

Artikel 11	Artikel 8	
Artikel 12, stk. 1	Artikel 9, stk. 1, første afsnit	
Artikel 12, stk. 2	Artikel 9, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 12, stk. 3	Artikel 9, stk. 1, tredje afsnit	
Artikel 12, stk. 4	Artikel 9, stk. 2	
Artikel 13, stk. 1	Artikel 11, stk. 1	
Artikel 13, stk. 2	Artikel 11, stk. 2	
Artikel 14, stk. 1	Artikel 12, stk. 1	
Artikel 14, stk. 2	Artikel 12, stk. 2	
Artikel 14, stk. 3	Artikel 12, stk. 3	
Artikel 15	Artikel 13	
Artikel 16, stk. 1	Artikel 15, stk. 1	
Artikel 16, stk. 2	Artikel 15, stk. 2	
Artikel 16, stk. 3	Artikel 15, stk. 3	
Artikel 17	Artikel 16	
Artikel 18	Artikel 17, stk. 1	
Artikel 19	Artikel 18	
Artikel 20	Artikel 14, artikel 9, stk. 4, litra c), og artikel 17, stk. 2	
Artikel 21		
Artikel 22, stk. 1	Artikel 19, stk. 1	
Artikel 22, stk. 2	Artikel 19, stk. 2	
Artikel 22, stk. 3	Artikel 19, stk. 3	
Artikel 22, stk. 4	Artikel 19, stk. 4	
Artikel 22, stk. 5	Artikel 19, stk. 5	
Artikel 22, stk. 6	Artikel 19, stk. 6	
Artikel 22, stk. 7	Artikel 19, stk. 7	

Artikel 22, stk. 8	Artikel 19, stk. 8	
Artikel 22, stk. 9	Artikel 19, stk. 9	
Artikel 23, stk. 1	Artikel 19a, stk. 1	
Artikel 23, stk. 2	Artikel 19a, stk. 2	
Artikel 23, stk. 3	Artikel 19a, stk. 3	
Artikel 23, stk. 4	Artikel 19a, stk. 4	
Artikel 23, stk. 5	Artikel 19a, stk. 5	
Artikel 24, stk. 1	Artikel 19b, stk. 1	
Artikel 24, stk. 2	Artikel 19b, stk. 2	
Artikel 25	Artikel 20	
Artikel 26, stk. 1	Artikel 21, stk. 1	
Artikel 26, stk. 2	Artikel 21, stk. 2	
Artikel 27	Artikel 21, stk. 3	
Artikel 28, stk. 1		Artikel 4
Artikel 28, stk. 2		Artikel 9
Artikel 29, stk. 1		Artikel 5, stk. 1
Artikel 29, stk. 2		Artikel 5, stk. 2
Artikel 29, stk. 3		Artikel 5, stk. 3
Artikel 29, stk. 4		Artikel 5, stk. 2
Artikel 30		Artikel 6
Artikel 31, stk. 1		Artikel 7
Artikel 31, stk. 2		Artikel 8
Artikel 32, stk. 1		Artikel 10, stk. 1
Artikel 32, stk. 2		Artikel 10, stk. 2
Artikel 33	Artikel 23	
Artikel 34, stk. 1	Artikel 24, stk. 1	

Artikel 34, stk. 2	Artikel 24, stk. 2	
Artikel 34, stk. 3	Artikel 24, stk. 3	
Artikel 35, stk. 1	Artikel 25, stk. 1	
Artikel 35, stk. 2	Artikel 25, stk. 2	
Artikel 35, stk. 3	Artikel 25, stk. 3	
Artikel 35, stk. 4	Artikel 25, stk. 4	
Artikel 35, stk. 5	Artikel 25, stk. 5	
Artikel 36, stk. 1	Artikel 26, stk. 1	
Artikel 36, stk. 2	Artikel 26, stk. 2	
Artikel 36, stk. 3	Artikel 26, stk. 3	
Artikel 36, stk. 4	Artikel 26, stk. 4	
Artikel 36, stk. 5	Artikel 26, stk. 5	
Artikel 37	Artikel 36	
Artikel 38	Artikel 27	
Artikel 39, stk. 1	Artikel 28, stk. 1	
Artikel 39, stk. 2	Artikel 28, stk. 2	
Artikel 39, stk. 3	Artikel 28, stk. 3	
Artikel 39, stk. 4	Artikel 28, stk. 4	
Artikel 40	Artikel 29, stk. 1	
Artikel 41, stk. 1	Artikel 30, stk. 1	
Artikel 41, stk. 2		
Artikel 42	Artikel 32	
Artikel 43, stk. 1	Artikel 33, stk. 1	
Artikel 43, stk. 2		
Artikel 43, stk. 3		
Artikel 43, stk. 4		

Artikel 43, stk. 5		
Artikel 43, stk. 6	Artikel 33, stk. 2	
Artikel 44, stk. 1	Artikel 34	
Artikel 44, stk. 2	Artikel 31	
Artikel 45	Artikel 35	
Artikel 46	Artikel 37	
Artikel 47, stk. 1	Artikel 38, stk. 1	
Artikel 47, stk. 2	Artikel 38, stk. 2	
Artikel 47, stk. 3	Artikel 38, stk. 3	
Artikel 48, stk. 1	Artikel 39, stk. 1	
Artikel 48, stk. 2	Artikel 39, stk. 2	
Artikel 48, stk. 3	Artikel 39, stk. 3	
Artikel 48, stk. 4	Artikel 39, stk. 4	
Artikel 49, stk. 1	Artikel 40, stk. 1	
Artikel 49, stk. 2	Artikel 40, stk. 2	
Artikel 50	Artikel 41, stk. 3	
Artikel 51, stk. 1	Artikel 42, stk. 1	
Artikel 51, stk. 2		
Artikel 51, stk. 3		
Artikel 51, stk. 4		
Artikel 51, stk. 5	Artikel 42, stk. 2 og 3	
Artikel 51, stk. 6	Artikel 42, stk. 4 og 5	
Artikel 51, stk. 7	Artikel 42, stk. 6 og 7	
Artikel 52, stk. 1	Artikel 42a, stk. 1	
Artikel 52, stk. 2	Artikel 42a, stk. 2	
Artikel 52, stk. 3	Artikel 42a, stk. 3	

Artikel 52, stk. 4		
Artikel 52, stk. 5		
Artikel 53, stk. 1	Artikel 43, stk. 1	
Artikel 53, stk. 2	Artikel 43, stk. 2	
Artikel 54, stk. 1	Artikel 44, stk. 1	
Artikel 54, stk. 2	Artikel 44, stk. 2	
Artikel 54, stk. 3		
Artikel 55	Artikel 45	
Artikel 56	Artikel 46	
Artikel 57	Artikel 47	
Artikel 58, stk. 1	Artikel 48, stk. 1	
Artikel 58, stk. 2	Artikel 48, stk. 1	
Artikel 58, stk. 3	Artikel 48, stk. 2	
Artikel 59	Artikel 49	
Artikel 60, stk. 1	Artikel 50	
Artikel 60, stk. 2		
Artikel 61	Artikel 51	
Artikel 62	Artikel 52	
Artikel 63, stk. 1	Artikel 53, stk. 1	
Artikel 63, stk. 2	Artikel 53, stk. 2	
Artikel 64	Artikel 136, stk. 2	
Artikel 64, stk. 3		
Artikel 65		
Artikel 66, stk. 1		
Artikel 66, stk. 2		
Artikel 67, stk. 1		

Artikel 67, stk. 2		
Artikel 68, stk. 1		
Artikel 68, stk. 2		
Artikel 69		
Artikel 70, stk. 1		
Artikel 70, stk. 2		
Artikel 70, stk. 3		
Artikel 71	Artikel 55	
Artikel 72, stk. 1	Artikel 123	
Artikel 72, stk. 2		
Artikel 72, stk. 3		Bilag I, punkt 38
Artikel 73, stk. 1	Artikel 22, stk. 1	
Artikel 73, stk. 2	Artikel 22, stk. 2	
Artikel 73, stk. 3	Artikel 22, stk. 3 (2010/78)	
Artikel 74, stk. 1	Artikel 22, stk. 3 (2010/76)	
Artikel 74, stk. 2	Artikel 22, stk. 4	
Artikel 74, stk. 3	Artikel 22, stk. 5	
Artikel 75, stk. 1	Bilag V, punkt 2	
Artikel 75, stk. 2		
Artikel 75, stk. 3		
Artikel 75, stk. 4		
Artikel 75, stk. 5		
Artikel 76, stk. 1		
Artikel 76, stk. 2		
Artikel 76, stk. 3		
Artikel 77, stk. 1	Bilag V, punkt 3	

Artikel 77, stk. 2	Bilag V, punkt 4	
Artikel 77, stk. 3	Bilag V, punkt 5	
Artikel 78	Bilag V, punkt 6	
Artikel 79	Bilag V, punkt 7	
Artikel 80, stk. 1	Bilag V, punkt 8	
Artikel 80, stk. 2	Bilag V, punkt 9	
Artikel 81	Bilag V, punkt 10	Bilag IV, punkt 5
Artikel 82	Bilag V, punkt 11	
Artikel 83, stk. 1	Bilag V, punkt 12	
Artikel 83, stk. 2	Bilag V, punkt 13	
Artikel 84, stk. 1	Bilag V, punkt 14	
Artikel 84, stk. 2	Bilag V, punkt 14a	
Artikel 84, stk. 3	Bilag V, punkt 15	
Artikel 84, stk. 4	Bilag V, punkt 16	
Artikel 84, stk. 5	Bilag V, punkt 17	
Artikel 84, stk. 6	Bilag V, punkt 18	
Artikel 84, stk. 7	Bilag V, punkt 19	
Artikel 84, stk. 8	Bilag V, punkt 20	
Artikel 84, stk. 9	Bilag V, punkt 21	
Artikel 84, stk. 10	Bilag V, punkt 22	
Artikel 85, stk. 1		
Artikel 85, stk. 2		
Artikel 86, stk. 1		
Artikel 86, stk. 2		
Artikel 87, stk. 1		
Artikel 87, stk. 2		

Artikel 87, stk. 3		
Artikel 87, stk. 4		
Artikel 87, stk. 5		
Artikel 88, stk. 1	Bilag V, punkt 23, sidste afsnit	
Artikel 88, stk. 2	Bilag V, punkt 23a-f og første afsnit	
Artikel 89	Bilag V, punkt 23k	
Artikel 90, stk. 1	Bilag V, punkt 23g-t	
Artikel 90, stk. 2	Artikel 150, stk. 3, litra b)	
Artikel 91, stk. 1	Bilag V, punkt 24	
Artikel 91, stk. 2	Bilag V, punkt 24	
Artikel 92, stk. 1	Artikel 124, stk. 1	
Artikel 92, stk. 2	Artikel 124, stk. 2	
Artikel 92, stk. 3	Artikel 124, stk. 3	
Artikel 92, stk. 4	Artikel 124, stk. 4	
Artikel 92, stk. 5	Artikel 124, stk. 5	
Artikel 92, stk. 6		
Artikel 92, stk. 7		
Artikel 92, stk. 8		
Artikel 92, stk. 9		
Artikel 93		
Artikel 94, stk. 1	Bilag XI, punkt 1	
Artikel 94, stk. 2	Bilag XI, punkt 1a	
Artikel 94, stk. 3	Bilag XI, punkt 2	
Artikel 94, stk. 4	Bilag XI, punkt 3	
Artikel 95		
Artikel 96, stk. 1		

Artikel 96, stk. 2		
Artikel 96, stk. 3		
Artikel 97, stk. 1		
Artikel 97, stk. 2		
Artikel 98, stk. 1		
Artikel 98, stk. 2		
Artikel 98, stk. 3		
Artikel 98, stk. 4		
Artikel 98, stk. 5		
Artikel 99, stk. 1	Artikel 136, stk. 1	
Artikel 99, stk. 2		
Artikel 100, stk. 1	Artikel 136, stk. 2, første afsnit	
Artikel 100, stk. 2	Artikel 136, stk. 2, andet afsnit	
Artikel 101	Artikel 149	
Artikel 102		
Artikel 103, stk. 1	Artikel 68, stk. 2	
Artikel 103, stk. 1	Artikel 3	
Artikel 103, stk. 1	Artikel 123	
Artikel 103, stk. 2	Artikel 71, stk. 1	
Artikel 103, stk. 3	Artikel 71, stk. 2	
Artikel 103, stk. 4	Artikel 73, stk. 2	
Artikel 103, stk. 5		
Artikel 104, stk. 1	Artikel 68, stk. 1	
Artikel 104, stk. 2	Artikel 73, stk. 3	
Artikel 104, stk. 3		
Artikel 105, stk. 1	Artikel 124, stk. 2	

Artikel 105, stk. 2	Artikel 23	
Artikel 106, stk. 1	Artikel 125, stk. 1	Artikel 2
Artikel 106, stk. 2	Artikel 125, stk. 2	Artikel 2
Artikel 106, stk. 3	Artikel 126, stk. 1	
Artikel 106, stk. 4	Artikel 126, stk. 2	
Artikel 106, stk. 5	Artikel 126, stk. 3	
Artikel 106, stk. 6	Artikel 126, stk. 4	
Artikel 107, stk. 1	Artikel 129, stk. 1, første afsnit	
Artikel 107, stk. 2	Artikel 129, stk. 1, andet afsnit	
Artikel 107, stk. 3	Artikel 129, stk. 1, tredje afsnit	
Artikel 108, stk. 1, litra a)	Artikel 129, stk. 3, første afsnit	
Artikel 108, stk. 1, litra b)		
Artikel 108, stk. 2, litra a)	Artikel 129, stk. 3, andet afsnit	
Artikel 108, stk. 2, litra b)		
Artikel 108, stk. 3	Artikel 129, stk. 3, fjerde-syvende afsnit	
Artikel 108, stk. 4	Artikel 129, stk. 3, ottende afsnit	
Artikel 108, stk. 5	Artikel 129, stk. 3, niende afsnit	
Artikel 108, stk. 6	Artikel 129, stk. 3, tiende afsnit	
Artikel 109, stk. 1	Artikel 130, stk. 1	
Artikel 109, stk. 2	Artikel 130, stk. 2	
Artikel 110	Artikel 131	
Artikel 111, stk. 1	Artikel 131a, stk. 1	
Artikel 111, stk. 2	Artikel 131a, stk. 2	
Artikel 112, stk. 1	Artikel 132, stk. 1	

Artikel 112, stk. 2	Artikel 132, stk. 2	
Artikel 112, stk. 3	Artikel 132, stk. 3	
Artikel 112, stk. 4	???	
Artikel 113	Artikel 141	
Artikel 114, stk. 1	Artikel 127, stk. 1	
Artikel 114, stk. 2	Artikel 127, stk. 2	
Artikel 114, stk. 3	Artikel 127, stk. 3	
Artikel 115	Artikel 135	
Artikel 116, stk. 1	Artikel 137, stk. 1	
Artikel 116, stk. 2	Artikel 137, stk. 2	
Artikel 117, stk. 1	Artikel 138, stk. 1	
Artikel 117, stk. 2	Artikel 138, stk. 2	
Artikel 118, stk. 1	Artikel 139, stk. 1	
Artikel 118, stk. 2	Artikel 139, stk. 2	
Artikel 118, stk. 3	Artikel 139, stk. 3	
Artikel 119, stk. 1	Artikel 140, stk. 1	Artikel 2
Artikel 119, stk. 2	Artikel 140, stk. 2	Artikel 2
Artikel 119, stk. 3	Artikel 140, stk. 3	Artikel 2
Artikel 120	Artikel 142	
Artikel 121, stk. 1	Artikel 143, stk. 1	
Artikel 121, stk. 2	Artikel 143, stk. 2	
Artikel 121, stk. 3	Artikel 143, stk. 3	
Artikel 122		
Artikel 123		
Artikel 124		
Artikel 125		

Artikel 126		
Artikel 127		
Artikel 128		
Artikel 129		
Artikel 130		
Artikel 131		
Artikel 133, stk. 1	Artikel 144	
Artikel 133, stk. 2		
Artikel 133, stk. 3		
Artikel 134, stk. 1	Artikel 122a, stk. 9	
Artikel 134, stk. 2	Artikel 69, stk. 4	
Artikel 134, stk. 3	Artikel 70, stk. 4	
Artikel 135	Artikel 150, stk. 1	
Artikel 136, stk. 1	Artikel 150, stk. 1, litra a)	
Artikel 136, stk. 2	Artikel 150, stk. 2	
Artikel 137, stk. 1	Artikel 151, stk. 1	
Artikel 137, stk. 2	Artikel 151, stk. 2	
Artikel 138, stk. 1	Artikel 151a,b,c	
Artikel 138, stk. 2	Artikel 151a,b,c	
Artikel 138, stk. 3	Artikel 151a,b,c	
Artikel 138, stk. 4	Artikel 151a,b,c	
Artikel 138, stk. 5	Artikel 151a,b,c	
Artikel 139		
Artikel 140		
Artikel 141	Artikel 29	
Artikel 142	Artikel 30	

Artikel 143	Artikel 33	
Artikel 144	Artikel 40	
Artikel 145	Artikel 41	
Artikel 146	Artikel 42	
Artikel 147	Artikel 42a	
Artikel 148	Artikel 43	
Artikel 149		
Artikel 150, stk. 1	Artikel 156, stk. 4	
Artikel 150, stk. 2		
Artikel 151, stk. 1	Artikel 157, stk. 1	
Artikel 151, stk. 2		
Artikel 151, stk. 3	Artikel 157, stk. 2	
Artikel 151, stk. 4	Artikel 157, stk. 2	
Artikel 152	Artikel 158	
Artikel 153	Artikel 159	
Artikel 154	Artikel 160	
Bilag I	Bilag I	